

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

17 ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΟΗΕ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΤΗΣ: ΑΓΝΗΣ ΓΚΟΓΚΟΥ (k603756)

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΤΟΥΡΑΣ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ 2024

Ευχαριστίες

Με την παρούσα πτυχιακή εργασία περατώνονται οι σπουδές μου στο Τμήμα Διεθνούς Εμπορίου του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας. Το διάστημα των σπουδών μου στάθηκε ικανό να αναδιαμορφώσει ριζικά το χαρακτήρα μου και τη στάση μου απέναντι σε ποικίλες πτυχές της πραγματικότητας καθώς και την αντίληψη μου για αυτήν, ενώ ταυτόχρονα με εξόπλισε με γνώση χρήσιμη για το αύριο και ικανή να προσφέρει στην κοινωνία. Για όλα τα παραπάνω οφείλω να ευχαριστήσω όλους τους καθηγητές μου, διότι από τον καθένα είχα γνώσεις και θετικά στοιχεία να αποκομίσω, καθώς και την οικογένεια μου. Τέλος, ευχαριστίες οφείλω και σε οποιονδήποτε άλλο στάθηκε αρωγός της προσπάθειας μου όλα αυτά τα χρόνια καθώς και τον επιβλέποντα καθηγητή κ. Αντώνιο Τσιτούρα.

Φεβρουάριος 2024

Περίληψη

Η παρούσα πτυχιακή εργασία με τίτλο «17 Στόχοι της Βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ: Η περίπτωση της Ελλάδας» εκπονήθηκε κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης των προπτυχιακών μου σπουδών στο τμήμα του Διεθνούς Εμπορίου (πλέον Οικονομικών Επιστημών) κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2018-2024. Το θέμα πραγματεύεται τη σημαντικότητα της υιοθέτησης των 17 Στόχων της Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ για την πιο αποτελεσματική εφαρμογή τους και την επίτευξη τους σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η παρούσα εργασία αποτελείται δομικά από το εξώφυλλο, την περίληψη, την εισαγωγή, το κύριο μέρος το οποίο χωρίζεται σε τρία μέρη, τα συμπεράσματα/ανακεφαλαίωση και την βιβλιογραφία. Έπειτα από μια γρήγορη ιστορική αναδρομή επισημαίνεται η σημασία καθενός από τους 17 ΣΒΑ που έχουν τεθεί από τον ΟΗΕ για όλες αναπτυσσόμενες χώρες, ενώ ακολούθως παρουσιάζονται οι ενέργειες στις οποίες έχει προχωρήσει η χώρα μας για να εφαρμοστούν οι προαναφερόμενοι στόχοι. Για την καλύτερη κατανόηση όσον αφορά την επίτευξη των στόχων, στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται σύγκριση ορισμένων δεικτών από κάθε στόχο και συγκρίνονται με τα αποτελέσματα που έχουν δημοσιοποιηθεί για την Αυστρία.

Η εργασία περιλαμβάνει τη δευτερογενή έρευνα σχετικά με τους 17 Στόχους της Βιώσιμης Ανάπτυξης. Η έρευνα βοήθησε στο να παρουσιαστούν αυτοί οι στόχοι και να εξαχθούν ορισμένα συμπεράσματα για την εφαρμογή τους στην Ελλάδα. Μέσω της συγκεκριμένης εργασίας δεν είναι δυνατή η προσφορά κάποιας νέας ακαδημαϊκής γνώσης ή κάποιας άλλης σημασίας στην υπάρχουσα βιβλιογραφία, για τον λόγο ότι η εργασία έχει εκπαιδευτικούς σκοπούς.

Λέξεις κλειδιά

Ατζέντα 2030

17 Στόχοι

Βιώσιμη Ανάπτυξη

Ελλάδα

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών

Summary

This thesis entitled "17 Sustainable Development Goals of the UN: The case of Greece" was prepared during my undergraduate studies in the Department of International Trade (now Economics) during the academic years 2018-2023. The topic deals with the importance of adopting the 17 Sustainable Development Goals of the UN for their more effective implementation and their achievement at the global level.

This paper is structurally composed of the cover, summary, introduction, the main part which is divided into three parts, the conclusions/recapitulation and the bibliography. After a quick historical review, the importance of each of the 17 SDGs set by the UN for all developing countries is highlighted, while the actions our country has taken to implement the aforementioned goals are then presented. For a better understanding of the achievement of the objectives, the third chapter compares some indicators from each objective and compares them with the results published for Austria.

The work includes secondary research on the 17 Sustainable Development Goals. The research helped to present these goals and draw some conclusions for their implementation in Greece. Through this particular work it is not possible to offer any new academic knowledge or any other importance to the existing literature, for the reason that the work has educational purposes.

Keywords

Agenda 2030

17 Objectives

Sustainable development

Hellas

United Nations Organization

Πίνακας περιεχομένων

Περίληψη.....	3
Συντομεύσεις.....	6
Εισαγωγή.....	7
Κεφάλαιο 1: Οι 17 Στόχοι της Βιώσιμης Ανάπτυξης.....	10
Κεφάλαιο 1.1 - Στόχος 1: Μηδενική φτώχεια.....	10
Κεφάλαιο 1.2. - Στόχος 2: Μηδενική πείνα.....	11
Κεφάλαιο 1.3 - Στόχος 3: Καλή υγεία και ευημερία.....	12
Κεφάλαιο 1.4. - Στόχος 4: Ποιοτική Εκπαίδευση.....	13
Κεφάλαιο 1.5 - Στόχος 5: Ισότητα των φύλων.....	13
Κεφάλαιο 1.6. - Στόχος 6: Καθαρό νερό και αποχέτευση.....	14
Κεφάλαιο 1.7. - Στόχος 7: Φθηνή και καθαρή ενέργεια.....	15
Κεφάλαιο 1.8 - Στόχος 8: Αξιοπρεπής εργασία και οικονομική ανάπτυξη.....	16
Κεφάλαιο 1.9 - Στόχος 9: Βιομηχανία Καινοτομία και Υποδομές.....	17
Κεφάλαιο 1.10 - Στόχος 10: Λιγότερες ανισότητες.....	18
Κεφάλαιο 1.11 - Στόχος 11: Βιώσιμες πόλεις και κοινότητες.....	18
Κεφάλαιο 1.12 - Στόχος 12: Υπεύθυνη Κατανάλωση και Παραγωγή.....	19
Κεφάλαιο 1.13 - Στόχος 13: Δράση για το κλίμα.....	20
Κεφάλαιο 1.14 - Στόχος 14: Ζωή στο νερό.....	21
Κεφάλαιο 1.15 - Στόχος 15: Ζωή στη στεριά.....	22
Κεφάλαιο 1.16. - Στόχος 16: Ειρήνη Δικαιοσύνη και ισχυροί θεσμοί.....	22
Κεφάλαιο 1.17 - Στόχος 17: Συνεργασία για τους στόχους.....	23
Κεφάλαιο 2: Η περίπτωση της Ελλάδας.....	25
Κεφάλαιο 3: Σύγκριση δεικτών Ελλάδας - Αυστρίας.....	57
Παράρτημα.....	108
Συμπεράσματα.....	113
Βιβλιογραφία.....	114

Συντομεύσεις

ΑΙΓΙΣ: Εθνικό Πρόγραμμα Πολιτικής Προστασίας

ΑΠΕ: Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας

Ε.Ε.: Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΛΣΤΑΤ: Ελληνική Στατιστική Αρχή

ΕΟΠ: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος

ΟΑΕΔ: Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού

ΟΗΕ: Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (United Nations)

ΣΒΑ: Στόχοι της Βιώσιμης Ανάπτυξης (Sustainable Development Goals - **SDG**)

ΧΥΤΑ: Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων

VNR: Voluntary National Review: Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης

Eurostat: European Statistical System: Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία

LGBTIQ+ : Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Intersex, Queer/Questioning, Asexual:
Λεσβία, Ομοφυλόφιλος, Αμφιφυλόφιλος, Τρανσέξουαλ, Ιντερσεξ, Κουίερ/Αναρωτηθείς

Εισαγωγή

Η Στ. Χριστοπούλου (2022) αναφέρει στην «Ενσωμάτωση των Στόχων της Βιώσιμης Ανάπτυξης στην Τοπική Αυτοδιοίκηση» ότι «Η ευαισθητοποίηση σε παγκόσμιο επίπεδο για τις ανθρωπογενείς παρεμβάσεις που επιβαρύνουν το περιβάλλον δεν είναι ένας προβληματισμός μόνο των συγχρόνων καιρών. Ήδη από το 18ο αιώνα υπάρχουν επιστήμονες, που κρούουν τον κώδωνα, ότι ο τρόπος με τον οποίο διαχειριζόμαστε το περιβάλλον και η σχέση των ανθρώπων με αυτό δεν είναι βιώσιμος. Στο πέρασμα των ετών, και όσο είναι πιο απτά τα επιστημονικά συμπεράσματα, ενισχύεται η προσπάθεια αφύπνισης τόσο του επιστημονικού κλάδου και του πολιτικού συστήματος όσο και των ίδιων των πολιτών. Μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο ιδρύεται ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαδραματίσει κυρίαρχο ρόλο στη διαδικασία ανάδειξης μια νέας αναπτυξιακής πορείας για τον πλανήτη, η οποία συμπεριλαμβάνει, πέρα από τα οικονομικά μεγέθη, την περιβαλλοντική και την κοινωνική διάσταση».

Ενώ από το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης των Ηνωμένων Εθνών και συγκεκριμένα από τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ενημερωνόμαστε πως «Ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) ιδρύθηκε το 1945 από 51 κράτη τα οποία δεσμεύτηκαν να διατηρήσουν την ειρήνη καθώς και να προωθήσουν τη διεθνή συνεργασία. Σήμερα ο Οργανισμός αριθμεί 193 κράτη μέλη, δηλαδή σχεδόν όλα τα διεθνώς αναγνωρισμένα ανεξάρτητα έθνη (United Nations, Member States). Υπάρχουν τέσσερις βασικοί στόχοι βάσει των οποίων διαμορφώνονται τόσο τα Προγράμματα και οι πολιτικές όσο και οι δράσεις. Οι βασικοί αυτοί στόχοι είναι η διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων μεταξύ των κρατών, η εναρμόνιση των δράσεων των κρατών μελών για την επίτευξη κοινών στόχων καθώς και η προώθηση της διεθνούς συνεργασίας για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών, καθώς και για την επίλυση διεθνών προβλημάτων οικονομικής, πολιτικής, πολιτιστικής και ανθρωπιστικής φύσεως»

Ακολούθως, με βάση το άρθρο που δημοσιεύθηκε στο ResearchGate «Οι ηγέτες των χωρών έχουν δεσμευτεί για την χάραξη των στρατηγικών που θα οδηγήσουν στην επίτευξη του βιώσιμου μέλλοντος. (CSR Hellas 2027) Αντίστοιχα και η Ελλάδα έχει δεσμευτεί για την χάραξη των δικών της στρατηγικών για την συνεισφορά της σε αυτό. (Γραμματεία Κυβέρνησης, 2016) Όπως προαναφέρθηκε το όραμα αυτό δεν περιορίζεται στις κυβερνήσεις αλλά απαιτεί να υιοθετηθεί

τόσο από πολίτες όσο και από τις επιχειρήσεις». (Μ. Κατάκη, Α. Αποστολάκης, Μ. Καλογεράκη-Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο- 2018)

Μάλιστα σύμφωνα με τη Σύνοδο Κορυφής, η οποία έλαβε χώρα το 2000, στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών, στη Νέα Υόρκη συμμετείχαν 149 αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων καθώς και υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι από περίπου 40 άλλες χώρες. «Το κύριο έγγραφο, που εγκρίθηκε ομόφωνα, ήταν η Διακήρυξη της Χιλιετίας, η οποία περιείχε μια δήλωση αξιών, αρχών και στόχων για τη διεθνή Ατζέντα. Οι Αναπτυξιακοί Στόχοι της Χιλιετίας μέχρι το 2015 (MDGs) ήταν (Millenium Summit, 2000): 1)Η εξάλειψη της ακραίας φτώχειας και της πείνας, 2)Η επίτευξη καθολικής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, 3)Η προώθηση της ισότητας των φύλων και η ενδυνάμωση των γυναικών, 4)Η μείωση της παιδικής θνησιμότητας, 5)η βελτίωση της μητρικής υγείας, 6)Η καταπολέμηση του HIV / AIDS, της ελονοσίας και άλλων ασθενειών και 7)Η εξασφάλιση περιβαλλοντικής βιωσιμότητας αναπτύσσουν μια παγκόσμια εταιρική σχέση για την ανάπτυξη και 8) Η παγκόσμια συνεργασία για την ανάπτυξη». (local2030)

Ωστόσο, σύμφωνα με το Παρατηρητήριο της Ελληνικής και Ευρωπαϊκής Οικονομίας «Οι 17 Στόχοι για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη που υιοθετήθηκαν από τα Ηνωμένα Έθνη το 2015 καλούν (δια)κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς, αγορά, τοπική αυτοδιοίκηση και πολίτες να συμπράξουν για την επίτευξή τους. Οι ΣΒΑ συνοδεύονται από 169 υποστόχους και 247 δείκτες μέτρησης αυτών». Ενώ σύμφωνα με την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης «Οι ΣΒΑ είναι οικουμενικοί με χρονοδιάγραμμα υλοποίησης έως το 2030. Για την υλοποίησή τους έχουν αναλάβει δεσμεύσεις όλες οι χώρες λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές εθνικές πραγματικότητες, τα επίπεδα ανάπτυξης και τις εθνικές πολιτικές και προτεραιότητες. Αναγνωρίζεται ότι ο τερματισμός της φτώχειας πρέπει να συμβαδίζει με ένα σχέδιο που οικοδομεί την οικονομική ανάπτυξη και αντιμετωπίζει ένα φάσμα κοινωνικών αναγκών, όπως η εκπαίδευση, η υγεία, η κοινωνική προστασία και ευκαιρίες απασχόλησης, ενώ αντιμετωπίζει την αλλαγή του κλίματος και την προστασία του περιβάλλοντος. Καλύπτει επίσης θέματα όπως η ανισότητα, οι υποδομές, η ενέργεια, η κατανάλωση, η βιοποικιλότητα, οι ωκεανοί και η εκβιομηχάνιση. Οι 17 ΣΒΑ αποτελούν τον οδικό χάρτη επίτευξης ενός καλύτερου και βιώσιμου μέλλοντος για όλους».

Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης Στόχος

Στόχος 1: Τερματισμός της φτώχειας σε όλες τις μορφές παντού.

Στόχος 2: Τερματισμός της πείνας, επίτευξη επισιτιστικής ασφάλειας και βελτιωμένης διατροφής και προώθηση της βιώσιμης γεωργίας.

Στόχος 3: Εξασφάλιση υγιούς ζωής και προώθηση της ευημερίας για όλες τις ηλικίες.

Στόχος 4: Εξασφάλιση περιεκτικής και δίκαιης ποιότητας εκπαίδευσης και προώθηση ευκαιριών διά βίου μάθησης για όλους.

Στόχος 5: Επίτευξη ισότητας των φύλων και της χειραφέτησης των γυναικών και των κοριτσιών.

Στόχος 6: Εξασφάλιση διαθεσιμότητας και βιώσιμης διαχείρισης του νερού και των εγκαταστάσεων/συστημάτων υγιεινής για όλους.

Στόχος 7: Εξασφάλιση πρόσβασης σε προσιτή, αξιόπιστη και σύγχρονη ενέργεια για όλους.

Στόχος 8: Προώθηση βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς οικονομική ανάπτυξη, πλήρη και παραγωγική απασχόληση και αξιοπρεπή εργασία για όλους.

Στόχος 9: Οικοδόμηση ανθεκτικών υποδομών, προώθηση της βιώσιμης βιομηχανοποίησης χωρίς αποκλεισμούς καθώς και της καινοτομίας.

Στόχος 10: Μείωση της ανισότητας εντός και μεταξύ των χωρών.

Στόχος 11: Δημιουργία πόλεων και ανθρώπινων οικισμών χωρίς αποκλεισμούς, ασφαλείς, ανθεκτικούς και βιώσιμους.

Στόχος 12: Διασφάλιση πρότυπων βιώσιμης κατανάλωσης και παραγωγής.

Στόχος 13: Ανάλψη άμεσης δράσης για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και των επιπτώσεών της.

Στόχος 14: Διατήρηση και βιώσιμη χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων για αειφόρο ανάπτυξη.

Στόχος 15: Προστασία, αποκατάσταση και προώθηση της βιώσιμης χρήσης των χερσαίων οικοσυστημάτων, βιώσιμη διαχείριση των δασών, καταπολέμηση της απερίμωσης, διακοπή και αναστροφή της υποβάθμισης της γης και διακοπή της απώλειας βιοποικιλότητας.

Στόχος 16: Προώθηση ειρηνικών και χωρίς αποκλεισμούς κοινωνιών για βιώσιμη ανάπτυξη, παροχή πρόσβασης στη δικαιοσύνη για όλους και δημιουργία αποτελεσματικών, υπεύθυνων και χωρίς αποκλεισμούς θεσμών σε όλα τα επίπεδα.

Στόχος 17: Ενίσχυση των μέσων εφαρμογής και αναζωογόνηση της Παγκόσμιας Σύμπραξης για την Βιώσιμη Ανάπτυξη (ΣΒΑ).

Κεφάλαιο 1: Οι 17 Στόχοι της Βιώσιμης Ανάπτυξης

Ο αρθρογράφος Γ. Παπακώστας, με την ιδιότητα του πολιτικού μηχανικού αναφέρει πως «Γνώμονας της αειφορίας θα πρέπει να είναι η μέγιστη δυνατή απολαβή αγαθών από το περιβάλλον, χωρίς όμως να διακόπτεται η φυσική παραγωγή αυτών των προϊόντων σε ικανοποιητική ποσότητα στο μέλλον. Η βιώσιμη ανάπτυξη προϋποθέτει την ενδυνάμωση των παραγωγικών δομών της οικονομίας παράλληλα με τις υποδομές για μία πιο ευαίσθητη στάση απέναντι στο φυσικό περιβάλλον και στα οικολογικά προβλήματα. Η βιωσιμότητα υπονοεί ότι οι φυσικοί πόροι υφίστανται εκμετάλλευση με ρυθμό μικρότερο από αυτόν με τον οποίο ανανεώνονται, διαφορετικά λαμβάνει χώρα η περιβαλλοντική υποβάθμιση (οικολογική κρίση)».

Σύμφωνα με τις/τον αρθρογράφους-ο Μ. Κατάκη, Μ. Καλογεράκη και Α. Αποστολάκη «Για την επίτευξη των στόχων που αποτελούν την «Ατζέντα 2030», απαιτείται η συνεργασία της παγκόσμιας κοινότητας. Πιο συγκεκριμένα η επίτευξη των στόχων αποτελεί ευθύνη τόσο των κυβερνήσεων που έχουν αναλάβει να ηγηθούν αυτής της προσπάθειας όσο και των επιχειρήσεων, μέσω της υπεύθυνης επιχειρηματικής λειτουργίας, νέων μοντέλων επιχειρηματικότητας, επενδύσεων, τεχνολογιών και συνεργασιών». (CSR Hellas, 2017).

Κεφάλαιο 1.1 - Στόχος 1: Μηδενική φτώχεια

Οι 17 στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης αποκτούν δύναμη παγκόσμιου βεληνεκούς. Αυτό συμβαίνει καθώς έχει ξεκινήσει μια δεκαετή παγκόσμια προσπάθεια που φιλοδοξεί να καινοτομήσει στα παραπάνω καίρια ζητήματα και να επιλύσει πολλά από αυτά (AGENDA 2030).

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Από το 1990 το ποσοστό της ακραίας φτώχειας έχει μειωθεί πάνω από το μισό. Η φτώχεια είναι κάτι περισσότερο από την έλλειψη εισοδήματος και πόρων για την εξασφάλιση βιώσιμων συνθηκών διαβίωσης. Η φτώχεια έχει μορφές όπως η πείνα, ο υποσιτισμός, η περιορισμένη πρόσβαση στην εκπαίδευση και σε άλλες βασικές υπηρεσίες, η κοινωνική διάκριση και ο αποκλεισμός, καθώς και η απουσία συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων».

Σύμφωνα με τα δεδομένα που έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 1 μεταξύ άλλων επιδιώκει έως το 2030 «Την εξάλειψη της ακραίας φτώχειας για όλους τους ανθρώπους. Η εφαρμογή κατάλληλων εθνικών συστημάτων και μέτρων κοινωνικής προστασίας για όλους, συμπεριλαμβανομένων των κατώτατων ορίων κοινωνικής προστασίας, τη διασφάλιση ότι όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες, ιδίως οι φτωχοί και ευάλωτοι, έχουν ίσα δικαιώματα πρόσβασης σε οικονομικούς πόρους καθώς και πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, στην ιδιοκτησία και στον έλεγχο της γης, όπως και σε άλλες μορφές ιδιοκτησίας, στην κληρονομιά, στους φυσικούς πόρους, στις κατάλληλες νέες τεχνολογίες, στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των μικρών χρηματοδοτήσεων αποτελούν επίτευξη του στόχου αυτού. Ένας ακόμη στόχος είναι η οικοδόμηση της ανθεκτικότητας των φτωχών και εκείνων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση, με μείωση της έκθεσης και της ευπάθειάς τους έναντι ακραίων φαινομένων που σχετίζονται με το κλίμα και άλλων οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών πιέσεων και καταστροφών».

Κεφάλαιο 1.2. - Στόχος 2: Μηδενική πείνα

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Στις μέρες μας το έδαφος, το γλυκό νερό, οι ωκεανοί, τα δάση και η βιοποικιλότητα υποβαθμίζονται με ταχύτατους ρυθμούς. Η κλιματική αλλαγή ασκεί ακόμη μεγαλύτερη πίεση στους πόρους από τους οποίους εξαρτόμαστε αυξάνοντας έτσι τους κινδύνους που συνδέονται με καταστροφές όπως οι ξηρασίες και οι πλημμύρες».

Με βάση τα δεδομένα που έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 2 μεταξύ άλλων επιδιώκει «Έως το 2025, τον τερματισμό όλων των μορφών κακής διατροφής επιτυγχάνοντας τους διεθνώς συμφωνηθέντες στόχους για την καχεξία και την εξασθένηση των παιδιών ηλικίας κάτω των πέντε ετών, καθώς και αντιμετώπιση των διατροφικών αναγκών των έφηβων κοριτσιών, των εγκύων, των γυναικών που θηλάζουν και των ηλικιωμένων ανθρώπων. Ενώ όσον αφορά τη διαδικασία παραγωγής, αγωνίζεται για τη διασφάλιση της χρήσης βιώσιμων συστημάτων παραγωγής τροφίμων και της εφαρμογής ανθεκτικών γεωργικών πρακτικών όπου μεταξύ άλλων ενισχύουν την ικανότητα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, στα ακραία καιρικά φαινόμενα, στην ξηρασία, στις πλημμύρες και άλλες καταστροφές, και που βελτιώνουν σταδιακά την ποιότητα της

γης και του εδάφους. Επιπρόσθετα, επιδιώκει την υιοθέτηση μέτρων που διασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία των αγορών των βασικών προϊόντων διατροφής και διευκολύνουν την έγκαιρη πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με τις αγορές, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που σχετίζονται με τα αποθέματα τροφίμων, προκειμένου να διευκολυνθεί ο περιορισμός της ακραίας αστάθειας των τιμών».

Κεφάλαιο 1.3 - Στόχος 3: Καλή υγεία και ευημερία

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η διασφάλιση υγιών συνθηκών διαβίωσης καθώς και η προαγωγή της ευημερίας για όλους και σε όλες τις ηλικίες είναι απαραίτητες για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Αντίστοιχα, η σπουδαία πρόοδος που έχει συντελεστεί στην αύξηση της πρόσβασης σε καθαρό νερό και σε εγκαταστάσεις αποχέτευσης έχει οδηγήσει στη μείωση της ελονοσίας, της φυματίωσης, της πολιομυελίτιδας καθώς και της εξάπλωσης του HIV/AIDS».

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει δώσει στη δημοσιότητα η ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 3 επιδιώκει «Τη μείωση του ποσοστού της παγκόσμιας μητρικής θνησιμότητας σε λιγότερους από 70 θανάτους ανά 100.000 γεννήσεις και τον τερματισμό των αποτρέψιμων θανάτων νεογνών και παιδιών ηλικίας κάτω των πέντε ετών, με στόχο όλες οι χώρες να μειώσουν τη νεογνική θνησιμότητα στους 12 θανάτους ανά 1.000 γεννήσεις και την παιδική, κάτω των πέντε ετών, θνησιμότητα στους 25 θανάτους ανά 1.000 γεννήσεις. Αγωνίζεται επίσης για τον τερματισμό των επιδημιών του AIDS, της φυματίωσης, της ελονοσίας, την καταπολέμηση της ηπατίτιδας, των ασθενειών που μεταδίδονται μέσω του νερού καθώς και άλλων μεταδοτικών ασθενειών. Ενισχύεται μεταξύ άλλων η πρόληψη και η θεραπεία της κατάχρησης ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης ναρκωτικών ουσιών και της επιβλαβούς κατανάλωσης αλκοόλ. Στοχεύει ακόμη στην ουσιαστική αύξηση της χρηματοδότησης για την υγεία και των προσλήψεων, την ανάπτυξη, την εκπαίδευση καθώς και τη διατήρηση του υγειονομικού δυναμικού των αναπτυσσόμενων χωρών».

Κεφάλαιο 1.4. - Στόχος 4: Ποιοτική Εκπαίδευση

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η απόκτηση ποιοτικής εκπαίδευσης είναι η βάση για τη βελτίωση της ανθρώπινης ζωής και της βιώσιμης ανάπτυξης. Σημαντική πρόοδος έχει σημειωθεί όσον αφορά την πρόσβαση στην εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα και τη φοίτηση στα σχολεία των γυναικών και των κοριτσιών. Οι βασικές γνώσεις γραφής και ανάγνωσης έχουν βελτιωθεί σημαντικά».

Σύμφωνα με τα δεδομένα τα οποία έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 4 «Επιδιώκει μέτρα προστασίας ώστε όλα τα κορίτσια και τα αγόρια να ολοκληρώνουν μία ελεύθερη, ισότιμη και ποιοτική πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση η οποία οδηγεί αντίστοιχα και τελεσφόρα μαθησιακά αποτελέσματα. Στοχεύει επίσης στην εξάλειψη των διακρίσεων με βάση το φύλο στην εκπαίδευση και τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης, για τους ευάλωτους συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρίες, των αυτόχθονων πληθυσμών και των παιδιών που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση. Ενώ δίνεται βάση στην οικοδόμηση και αναβάθμιση εκπαιδευτικών εγκαταστάσεων οι οποίες ανταποκρίνονται στις ανάγκες των παιδιών και των ατόμων με αναπηρίες, λαμβάνοντας υπόψη το θέμα του φύλου, και παροχή ασφαλών, ειρηνικών, συμμετοχικών και αποδοτικών μαθησιακών περιβαλλόντων για όλους».

Κεφάλαιο 1.5 - Στόχος 5: Ισότητα των φύλων

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Ενώ ο κόσμος έχει σημειώσει πρόοδο όσον αφορά την ισότητα των φύλων και τη χειραφέτηση των γυναικών, με τους Στόχους Ανάπτυξης της Χιλιετίας, οι γυναίκες και τα κορίτσια συνεχίζουν να υφίστανται τις διακρίσεις και τη βία σε κάθε γωνιά του κόσμου. Η ισότητα των φύλων δεν αποτελεί μόνο ένα θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα αλλά και απαραίτητο θεμέλιο για έναν ειρηνικό, βιώσιμο

και με ευημερία κόσμο».

Ο Στόχος 5 με βάση τις πληροφορίες από την ΕΛΣΤΑΤ μεταξύ άλλων επιδιώκει «Τον τερματισμό κάθε μορφής διακρίσεων κατά των γυναικών και κοριτσιών καθώς και την εξάλειψη όλων των μορφών βίας, τόσο στην ιδιωτική όσο και στη δημόσια ζωή, συμπεριλαμβανομένης της εμπορίας ανθρώπων καθώς και της σεξουαλικής και κάθε άλλου είδους εκμετάλλευσης. Όπως και την εξάλειψη όλων των επιβλαβών πρακτικών, για παράδειγμα τον παιδικό, πρόωρο και καταναγκαστικό γάμο καθώς και τον ακρωτηριασμό γυναικείων γεννητικών οργάνων. Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό είναι η υιοθέτηση και η ενίσχυση ορθών πολιτικών και εφαρμόσιμων νομοθεσιών που αποβλέπουν στην προώθηση της ισότητας των φύλων και τη χειραφέτηση των γυναικών και των κοριτσιών σε όλα τα επίπεδα».

Κεφάλαιο 1.6. - Στόχος 6: Καθαρό νερό και αποχέτευση

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Το καθαρό και προσβάσιμο νερό για όλους είναι ένα απαραίτητο κομμάτι του κόσμου στον οποίο θέλουμε να ζούμε. Στον πλανήτη υπάρχει επαρκές γλυκό νερό για να το πετύχουμε αυτό. Εξαιτίας όμως των κακών οικονομικών συνθηκών και των ελλείπων υποδομών, κάθε χρόνο εκατομμύρια άνθρωποι και ιδίως παιδιά,

πεθαίνουν από ασθένειες που συνδέονται με την ανεπαρκή παροχή νερού, την αποχέτευση και την υγιεινή. Η λειψυδρία, η κακή ποιότητα του νερού καθώς και οι ανεπαρκείς εγκαταστάσεις υγιεινής έχουν επιπτώσεις στην επισιτιστική ασφάλεια, στις επιλογές των νοικοκυριών και στις ευκαιρίες εκπαίδευσης για τις φτωχές οικογένειες στον κόσμο. Μέχρι το 2050, τουλάχιστον ένας στους τέσσερις ανθρώπους είναι πιθανό να ζει σε μία χώρα όπου θα βιώνει χρόνια ή επαναλαμβανόμενη έλλειψη γλυκού νερού».

Σύμφωνα με τα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 6 επιδιώκει μεταξύ άλλων «Τη βελτίωση της ποιότητας του νερού, μέσω της μείωσης της ρύπανσης, της εξάλειψης των απορρίψεων, της ελαχιστοποίησης της απελευθέρωσης επικίνδυνων χημικών και υλικών, της μείωσης, κατά το ήμισυ, του ποσοστού των ανεπεξέργαστων υγρών αποβλήτων, καθώς και της σημαντικής αύξησης της ανακύκλωσης και της ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης του νερού σε παγκόσμιο επίπεδο. Συνεπώς, σκοπός είναι η καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και προσιτό πόσιμο νερό για όλους. Ενώ ακόμη επιδιώκεται η υποστήριξη της οικοδόμησης των αναπτυσσόμενων χωρών

σε δραστηριότητες και προγράμματα που σχετίζονται με το νερό και την υγιεινή όπως τη συλλογή υδάτων, την αφαλάτωση, την αποδοτικότητα χρήσης των υδατικών πόρων, την επεξεργασία υγρών αποβλήτων καθώς και τις τεχνολογίες ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης ύδατος».

Κεφάλαιο 1.7. - Στόχος 7: Φθηνή και καθαρή ενέργεια

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η εργασία, η ασφάλεια, η κλιματική αλλαγή, η παραγωγή τροφίμων και η αύξηση του εισοδήματος προϋποθέτουν απαραίτητα πρόσβαση σε ενέργεια. Η βιώσιμη ενέργεια είναι ευκαιρία καθώς μεταμορφώνει τις ζωές, την οικονομία και τον πλανήτη. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, Μπαν Κι Μουν, ηγείται της πρωτοβουλίας

SustainableEnergyforAll (Βιώσιμη Ενέργεια για Όλους), αποβλέποντας στο να διασφαλίσει την καθολική πρόσβαση σε σύγχρονες υπηρεσίες ενέργειας, να βελτιώσει την αποδοτικότητα αλλά και να αυξήσει τη χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας».

Ο Στόχος 7 με βάση τα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ «Διασφαλίζει την καθολική πρόσβαση σε προσιτές, αξιόπιστες και σύγχρονες υπηρεσίες ενέργειας με σημαντική αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο παγκόσμιο ενεργειακό μείγμα. Στοχεύει στην ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας ώστε να διευκολυνθεί η πρόσβαση στην έρευνα και τη τεχνολογία καθαρής ενέργειας. Ενώ ένας ακόμη σκοπός είναι η επέκταση των υποδομών και η αναβάθμιση της τεχνολογίας για την παροχή σύγχρονων και βιώσιμων υπηρεσιών ενέργειας για όλους στις αναπτυσσόμενες χώρες, και ιδίως στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, στα μικρά αναπτυσσόμενα νησιωτικά καθώς και στα περικλειστά αναπτυσσόμενα κράτη, σύμφωνα με τα αντίστοιχα προγράμματα στήριξής τους».

Κεφάλαιο 1.8 - Στόχος 8: Αξιοπρεπής εργασία και οικονομική ανάπτυξη

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η διαρκής έλλειψη αξιοπρεπών ευκαιριών εργασίας, οι ανεπαρκείς επενδύσεις και η υποκατανάλωση οδηγούν σε διάβρωση του βασικού κοινωνικού συμβολαίου που διέπει τις δημοκρατικές κοινωνίες ότι όλοι πρέπει να μοιραζόμαστε την πρόοδο. Η βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη προϋποθέτει ότι οι

κοινωνίες θα δημιουργήσουν τις συνθήκες εκείνες οι οποίες θα επιτρέψουν στους ανθρώπους να έχουν ποιοτικές θέσεις εργασίας και οι οποίες θα τονώνουν την οικονομία χωρίς ωστόσο να βλάπτουν το περιβάλλον. Οι ευκαιρίες απασχόλησης και οι αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας είναι επίσης απαραίτητες για όλες τις ηλικίες του εργασιακά ενεργού πληθυσμού».

Με βάση τα δεδομένα που έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ «Ο Στόχος 8 επιδιώκει τη διατήρηση της κατά κεφαλήν οικονομικής ανάπτυξης με βάση τις εθνικές περιστάσεις, και ιδίως όσον αφορά τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες διατηρώντας τουλάχιστον το 7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ετησίως καθώς και την επίτευξη υψηλότερων επιπέδων οικονομικής παραγωγικότητας, μέσω της διαφοροποίησης, της τεχνολογικής αναβάθμισης και καινοτομίας, στρέφοντας την προσοχή σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας και έντασης εργασίας. Στοχεύει επίσης στην επίτευξη πλήρους και παραγωγικής απασχόλησης και αξιοπρεπών θέσεων εργασίας για όλες τις γυναίκες και τους άνδρες, συμπεριλαμβανομένων των νέων ανθρώπων και των ατόμων με αναπηρίες, καθώς και εξασφάλιση της ίσης αμοιβής για εργασία ίσης αξίας. Ενώ αγωνίζεται για τη μείωση του ποσοστού των νέων που δεν απασχολούνται, μορφώνονται ή εκπαιδεύονται. Τέλος σκοπός του στόχου 8 είναι η προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων και προαγωγή ασφαλών συνθηκών εργασίας για όλους τους εργαζόμενους, συμπεριλαμβανομένων των εργαζόμενων μεταναστών, και ιδίως των γυναικών μεταναστριών καθώς και εκείνων που έχουν επισφαλείς θέσεις απασχόλησης».

Κεφάλαιο 1.9 - Στόχος 9: Βιομηχανία Καινοτομία και Υποδομές

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Οι συγκοινωνίες, η άρδευση, η ενέργεια, οι τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας είναι σημαντικές για την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης και την ενίσχυση κοινοτήτων σε πολλές χώρες. Έχει γίνει πλέον κατανοητό ότι η αύξηση της παραγωγικότητας και των εισοδημάτων καθώς και οι βελτιώσεις στον τομέα της υγείας και της εκπαίδευσης προϋποθέτουν επενδύσεις στις υποδομές. Η βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς

βιομηχανική ανάπτυξη αποτελεί την κύρια πηγή δημιουργίας εισοδήματος, επιτρέποντας την ταχεία και διαρκή αύξηση του βιοτικού επιπέδου για όλους τους ανθρώπους ενώ παρέχει τεχνολογικές λύσεις για την περιβαλλοντικά ορθή βιομηχανοποίηση. Η τεχνολογική πρόοδος αποτελεί τη βάση των προσπαθειών μας να υλοποιήσουμε περιβαλλοντικούς στόχους όπως η αύξηση των πόρων και η αποδοτικότητα της ενέργειας».

Με βάση τις πληροφορίες από την ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 9 επιδιώκει «Τη δημιουργία αξιόπιστων, βιώσιμων και ανθεκτικών υποδομών, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών και διασυνοριακών υποδομών, για τη στήριξη της οικονομικής ανάπτυξης και της ανθρώπινης ευημερίας, εστιάζοντας στην προσιτή και ισότιμη πρόσβαση σε αυτές για όλους. Ορισμένοι ακόμη στόχοι μεταξύ άλλων είναι η ενίσχυση της επιστημονικής έρευνας, η αναβάθμιση των τεχνολογικών ικανοτήτων του βιομηχανικού κλάδου σε όλες τις χώρες, και ιδίως στις αναπτυσσόμενες, συμπεριλαμβανομένου της ενθάρρυνσης της καινοτομίας και της ουσιαστικής αύξησης του αριθμού των εργαζομένων στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης καθώς και της αύξησης των δαπανών για την έρευνα και την ανάπτυξη στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα».

Κεφάλαιο 1.10 - Στόχος 10: Λιγότερες ανισότητες

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η διεθνής κοινότητα έχει κάνει σημαντικά βήματα με στόχο να απαλλάξει τους ανθρώπους από τη φτώχεια. Εντούτοις, η ανισότητα συνεχίζει να υφίσταται ενώ παρατηρούνται μεγάλες διαφορές στην πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης και σε άλλα αγαθά. Επιπλέον, ενώ η διαφορά εισοδήματος μεταξύ χωρών έχει μειωθεί, η ανισότητα στο εσωτερικό των χωρών έχει αυξηθεί. Ολοένα και περισσότερο καλλιεργείται η πεποίθηση ότι η οικονομική ανάπτυξη δεν επαρκεί για τη μείωση της φτώχειας».

Με βάση τα δεδομένα που έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ ο Στόχος 10 έως το 2030 επιδιώκει «Την ενδυνάμωση και την προαγωγή της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ένταξης όλων, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, αναπηρίας, φυλής, εθνικότητας, καταγωγής, θρησκείας ή οικονομικής ή άλλης κατάστασης καθώς και τη διασφάλιση των ισότιμων ευκαιριών και μείωση των αποτελεσμάτων των ανισοτήτων, μέσω της εξάλειψης νόμων, πολιτικών και πρακτικών που επιτρέπουν διακρίσεις, και της προαγωγής των κατάλληλων νομοθεσιών, πολιτικών και δράσεων σε σχέση με αυτό το θέμα. Ένας ακόμη σημαντικός σκοπός είναι και η διευκόλυνση της μεθοδικής, ασφαλούς, ομαλής και υπεύθυνης μετανάστευσης και της κινητικότητας των ανθρώπων, μέσω της εφαρμογής σχεδιασμένων και καλά διαχειριζόμενων μεταναστατευτικών πολιτικών».

Κεφάλαιο 1.11 - Στόχος 11: Βιώσιμες πόλεις και κοινότητες

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Οι πόλεις αποτελούν κόμβους για την ανταλλαγή ιδεών, για το εμπόριο, τον πολιτισμό, την επιστήμη, την παραγωγικότητα, την κοινωνική ανάπτυξη. Θα μπορούσε να ειπωθεί, πως έχουν δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να προοδεύσουν τόσο κοινωνικά και όσο οικονομικά. Το να διατηρήσουμε, ωστόσο, τις πόλεις με τέτοιο τρόπο ώστε να δημιουργούνται θέσεις εργασίας και να προάγεται η ευημερία χωρίς την ταυτόχρονη κατάχρηση γης και την κατασπατάληση πόρων είναι μία πρόκληση. Κάποιες από τις συχνές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα αστικά κέντρα είναι η

κυκλοφοριακή συμφόρηση, η έλλειψη κονδυλίων για την παροχή βασικών υπηρεσιών καθώς και η έλλειψη επαρκούς στέγασης και η υποβάθμιση των υποδομών. Το μέλλον το οποίο είναι επιθυμητό, είναι ένα μέλλον όπου οι πόλεις θα προσφέρουν ευκαιρίες για όλους, πρόσβαση σε υπηρεσίες, ενέργεια, στέγαση και μεταφορές».

Ο Στόχος 11, με βάση την ΕΛΣΤΑΤ «Επιδιώκει τη διασφάλιση της πρόσβασης όλων σε επαρκή, ασφαλή, προσιτή στέγαση και βασικές υπηρεσίες, και αναβάθμιση των φτωχογειτονιών. Καθώς και την παροχή ασφαλών, προσιτών, προσβάσιμων και βιώσιμων συστημάτων μεταφοράς για όλους, βελτίωση της ασφάλειας των δρόμων, κυρίως μέσω της επέκτασης των δημόσιων συγκοινωνιών, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες εκείνων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση, όπως είναι οι γυναίκες, τα παιδιά, τα άτομα με αναπηρίες και οι ηλικιωμένοι. Στοχεύει επίσης στη μείωση του αριθμού των θανάτων και του αριθμού των πληγέντων από φυσικές καταστροφές, καθώς και των άμεσων οικονομικών απωλειών σε σχέση με το παγκόσμιο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν που οφείλεται σε φυσικές καταστροφές, συμπεριλαμβανομένων των σχετιζόμενων με το νερό καταστροφών, εστιάζοντας στην προστασία των φτωχών και των ανθρώπων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση».

Κεφάλαιο 1.12 - Στόχος 12: Υπεύθυνη Κατανάλωση και Παραγωγή

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η βιώσιμη παραγωγή και κατανάλωση αποβλέπει στο να παράγονται περισσότερα και καλύτερα με όσο το δυνατόν λιγότερα, αυξάνοντας τα καθαρά κέρδη ευημερίας από τις οικονομικές δραστηριότητες μέσω της μείωσης της χρήσης πόρων, της υποβάθμισης και της μόλυνσης του κύκλου ζωής. Η βιώσιμη παραγωγή και κατανάλωση βελτιώνει την ποιότητα ζωής. Απαιτεί

μία συστημική προσέγγιση και συνεργασία μεταξύ παραγόντων που δραστηριοποιούνται στην εφοδιαστική αλυσίδα από τον παραγωγό έως τον καταναλωτή. Προϋποθέτει την εμπλοκή των καταναλωτών μέσω ενημέρωσης και μόρφωσης τους σχετικά με τη βιώσιμη κατανάλωση και τον βιώσιμο τρόπο ζωής. Αυτό καθίσταται δυνατό, παρέχοντας τους επαρκή πληροφόρηση μέσω προτύπων και συστημάτων επισήμανσης και προτρέποντάς τους να συμμετάσχουν σε βιώσιμες δημόσιες συμβάσεις μεταξύ άλλων».

Εν συνεχεία και με βάση τα δεδομένα που έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ «Ο Στόχος 12 επιδιώκει την εφαρμογή του Δεκαετούς Πλαισίου Προγραμμάτων για τα Πρότυπα Βιώσιμης Κατανάλωσης και Παραγωγής, με όλες τις χώρες να αναλαμβάνουν δράση, με τις ανεπτυγμένες να ηγούνται του εγχειρήματος αυτού, λαμβάνοντας υπόψη την ανάπτυξη και τις ικανότητες των αναπτυσσόμενων χωρών. Σκοπός είναι η μείωση, κατά το ήμισυ, των κατά κεφαλήν παραγόμενων αποβλήτων τροφίμων παγκοσμίως, σε επίπεδο λιανικού εμπορίου και καταναλωτών, καθώς και μείωση των απωλειών τροφίμων σε όλη την αλυσίδα παραγωγής και εφοδιασμού, συμπεριλαμβανομένων των απωλειών έπειτα από τη συγκομιδή. Ενώ και η επίτευξη της περιβαλλοντικά ορθής διαχείρισης των χημικών και όλων των αποβλήτων σε όλη τη διάρκεια ζωής τους, αποτελεί σημαντική προτεραιότητα».

Κεφάλαιο 1.13 - Στόχος 13: Δράση για το κλίμα

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η κλιματική αλλαγή επηρεάζει πλέον κάθε χώρα σε κάθε ήπειρο. Οι άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με τις σοβαρές επιπτώσεις που προκαλεί η κλιματική αλλαγή, όπως για παράδειγμα η αλλαγή των καιρικών συνθηκών, η άνοδος της στάθμης της θάλασσας και άλλα ακόμα πιο ακραία καιρικά φαινόμενα. Οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίες οφείλονται στην ανθρώπινη δραστηριότητα και οι οποίες συνεχίζουν να αυξάνονται, είναι αυτές που οδηγούν στην κλιματική αλλαγή. Πρόκειται για ένα πρόβλημα το οποίο απαιτεί συντονισμένες λύσεις σε διεθνές επίπεδο αλλά και διεθνή συνεργασία έτσι ώστε να βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες να μεταβούν σε μία οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα. Για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής οι χώρες εργάστηκαν συλλογικά, υιοθετώντας την παγκόσμια συμφωνία για το κλίμα»

Με βάση τα δεδομένα που εξάχθηκαν από την ΕΛΣΤΑΤ «Ο Στόχος 13 έως το 2030 επιδιώκει την ενίσχυση της ανθεκτικότητας και της προσαρμοστικής ικανότητας όλων των χωρών έναντι των κινδύνων και των φυσικών καταστροφών που απορρέουν από την κλιματική αλλαγή καθώς και την βελτίωση της εκπαίδευσης, ευαισθητοποίησης, καθώς και της ανθρώπινης και θεσμικής ικανότητας σχετικά με θέματα που αφορούν τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, την

προσαρμογή, τη μείωση των επιπτώσεων και την έγκαιρη προειδοποίηση. Στοχεύει επίσης στην προώθηση μηχανισμών για την αύξηση της ικανότητας σχετικά με τον αποτελεσματικό σχεδιασμό και τη διαχείριση θεμάτων που αφορούν την κλιματική αλλαγή στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες και στα μικρά αναπτυσσόμενα νησιωτικά κράτη, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών, των νέων καθώς και των τοπικών και περιθωριοποιημένων κοινοτήτων».

Κεφάλαιο 1.14 - Στόχος 14: Ζωή στο νερό

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Οι ωκεανοί του κόσμου και τα συστατικά τους στοιχεία όπως η θερμοκρασία, η χημεία, τα ρεύματα και η θαλάσσια ζωή, είναι αυτοί που δίνουν ώθηση στα παγκόσμια συστήματα κάνοντας τη Γη κατοικήσιμη για την ανθρωπότητα. Το νερό της βροχής, το πόσιμο νερό, ο καιρός, το κλίμα, οι ακτογραμμές, μεγάλο μέρος της τροφής μας ακόμα και το οξυγόνο που αναπνέουμε είναι προϊόντα που μας παρέχει αλλά και ρυθμίζει η θάλασσα. Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας, οι ωκεανοί και οι θάλασσες έχουν αποτελέσει ζωτικής σημασίας διαύλους για το εμπόριο και τις μεταφορές. Η προσεκτική διαχείριση αυτού του σπουδαίου παγκόσμιου πόρου είναι το κλειδί για ένα βιώσιμο μέλλον».

Ο Στόχος 14, με βάση τα στατιστικά της ΕΛΣΤΑΤ επιδιώκει «Την πρόληψη καθώς και τη σημαντική μείωση όλων των μορφών θαλάσσιας ρύπανσης, ιδίως της ρύπανσης από χερσαίες δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων απορριμμάτων και της ρύπανσης από θρεπτικές ουσίες καθώς και τη βιώσιμη διαχείριση και προστασία των θαλάσσιων και παράκτιων οικοσυστημάτων προκειμένου να αποφευχθούν οι δυσμενείς επιπτώσεις, μέσω της ενίσχυσης της ανθεκτικότητάς τους, καθώς και ανάληψη δράσης για την αποκατάστασή τους, έτσι ώστε να επιτευχθούν υγιείς και παραγωγικοί ωκεανοί. Στοχεύει έως το 2030, στην αύξηση των οικονομικών ωφελειών και της επιστημονικής γνώσης και ανάπτυξης των ερευνητικών ικανοτήτων καθώς και μεταφορά της θαλάσσιας τεχνολογίας, λαμβάνοντας υπόψη τα Κριτήρια και τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με τη Μετάδοση της Θαλάσσιας Τεχνολογίας της Διακυβερνητικής Ωκεανογραφικής Επιτροπής».

Κεφάλαιο 1.15 - Στόχος 15: Ζωή στη στεριά

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Τα δάση καλύπτουν το 30% της επιφάνειας της Γης και παρέχουν επισιτιστική ασφάλεια και καταφύγιο. Τα δάση συνιστούν επίσης στοιχείο-κλειδί για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, την προστασία της βιοποικιλότητας ενώ αποτελούν το «σπίτι» των αυτόχθονων πληθυσμών. Η αποψίλωση και η ερημοποίηση, που οφείλονται στην ανθρωπίνη δραστηριότητα και στην κλιματική αλλαγή, δημιουργούν μεγάλες προκλήσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη ενώ έχουν επηρεάσει τις ζωές και τον βιοπορισμό εκατομμυρίων ανθρώπων στη μάχη τους κατά της φτώχειας. Εντούτοις, συντελούνται προσπάθειες για τη διαχείριση των δασών και την καταπολέμηση της ερημοποίησης».

Με βάση τα δεδομένα που έχουν εξαχθεί από την ΕΛΣΤΑΤ «Ο Στόχος 15 επιδιώκει την καταπολέμηση της απερίμωσης, την αποκατάσταση υποβαθμισμένων γαιών και εδαφών, συμπεριλαμβανομένων των εδαφών που επηρεάζονται από την απερίμωση, την ξηρασία και τις πλημμύρες, και επιδίωξη της επίτευξης ενός κόσμου με μηδενική υποβάθμιση της γης καθώς και τη διασφάλιση της διατήρησης των ορεινών οικοσυστημάτων συμπεριλαμβανομένης της βιοποικιλότητάς τους, έτσι ώστε ενισχυθεί η ικανότητά τους να παράσχουν οφέλη απαραίτητα για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Σκοπός του τρέχοντος στόχου είναι η κινητοποίηση σημαντικών πόρων από όλες τις πηγές και σε όλα τα επίπεδα για τη χρηματοδότηση της βιώσιμης διαχείρισης των δασών και παροχή επαρκών κινήτρων στις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να προωθήσουν τέτοιου είδους διαχείριση, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης και της αναδάσωσης».

Κεφάλαιο 1.16. - Στόχος 16: Ειρήνη Δικαιοσύνη και ισχυροί θεσμοί

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Ο 16ος Στόχος από τους Στόχους για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη είναι αφιερωμένος στην προαγωγή ειρηνικών και χωρίς αποκλεισμούς κοινωνιών με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη. Κοινωνιών που θα παρέχουν ισότιμη πρόσβαση στη δικαιοσύνη καθώς και αποτελεσματικούς και υπεύθυνους θεσμούς σε όλα τα επίπεδα.

Κοινωνίες που θα παρέχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη για όλους και οικοδομούν αποτελεσματικούς, υπεύθυνους και συμμετοχικούς θεσμούς σε όλα τα επίπεδα».

Με βάση τα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ «Σημαντική είναι η μείωση όλων των μορφών βίας και των σχετικών ποσοστών θανάτων παντού καθώς και τον τερματισμό της κακοποίησης, της εκμετάλλευσης, της εμπορίας ανθρώπων, καθώς και όλων των μορφών βίας και βασανιστηρίων που υφίστανται τα παιδιά. Στοχεύει επίσης, στην μείωση των παράνομων ροών χρημάτων και όπλων, την ενίσχυση της ανάκτησης και της επιστροφής κλεμμένων περιουσιακών στοιχείων και την καταπολέμηση κάθε μορφής οργανωμένου εγκλήματος με ουσιαστική μείωση κάθε μορφής διαφθοράς και δωροδοκίας. Ακολουθώντας, επιδιώκει την ενίσχυση των σχετικών εθνικών θεσμών, μέσω της διεθνούς συνεργασίας, για την οικοδόμηση ικανοτήτων σε όλα τα επίπεδα, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες, με στόχο την πρόληψη της βίας και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του εγκλήματος».

Κεφάλαιο 1.17 - Στόχος 17: Συνεργασία για τους στόχους

Σύμφωνα με το Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης του ΟΗΕ «Η επίτευξη της Ατζέντας για τη βιώσιμη ανάπτυξη προϋποθέτει συνεργασίες μεταξύ των κυβερνήσεων, του ιδιωτικού τομέα καθώς και της κοινωνίας των πολιτών. Αυτές οι συνεργασίες, οι οποίες βασίζονται σε αρχές, αξίες, κοινό όραμα, κοινούς στόχους και οι οποίες τοποθετούν τους ανθρώπους και τον πλανήτη στο επίκεντρο, είναι απαραίτητες, σε παγκόσμιο, περιφερειακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο. Οι μακροχρόνιες επενδύσεις,

συμπεριλαμβανομένων των άμεσων ξένων επενδύσεων, είναι αναγκαίες σε κρίσιμους τομείς των αναπτυσσόμενων χωρών. Μεταξύ αυτών των τομέων είναι η βιώσιμη ενέργεια, οι υποδομές και οι μεταφορές καθώς και η πληροφόρηση και οι τεχνολογίες της επικοινωνίας. Ο ιδιωτικός τομέας θα πρέπει να προσδιορίσει τη σαφή του κατεύθυνση. Η αναθεώρηση και ο έλεγχος, οι κανονισμοί και τα κίνητρα τα οποία επιτρέπουν τέτοιες επενδύσεις, θα πρέπει να εκσυγχρονιστούν έτσι ώστε να προσελκύσουν επενδύσεις και να ενισχύσουν τη βιώσιμη ανάπτυξη».

Σύμφωνα με τις πληροφορίες της ΕΛΣΤΑΤ «Ο Στόχος 17 επιδιώκει την ενίσχυση της κινητοποίησης εγχώριων πόρων, μέσω της διεθνούς στήριξης στις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να βελτιωθεί η εγχώρια ικανότητα για τη συλλογή φόρων και άλλων εσόδων καθώς και την πλήρη εφαρμογή, από τις ανεπτυγμένες χώρες. Ενώ όσον αφορά το Εμπόριο επιδιώκει την έγκαιρη υλοποίηση της εφαρμογής της πρόσβασης στις απαλλαγμένες από δασμούς και ποσοτώσεις αγορές, σε διαρκή βάση, για όλες τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, διασφαλίζοντας ότι οι προτιμησιακοί κανόνες καταγωγής που εφαρμόζονται στις εισαγωγές από τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες είναι διαφανείς και απλοί και συμβάλλουν στη διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές».

Κεφάλαιο 2: Η περίπτωση της Ελλάδας

Η Ελλάδα είναι προσηλωμένη στην εφαρμογή της Ατζέντας 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη και τους 17 Στόχους της Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDGs), καθώς παρέχουν ένα φιλόδοξο, οραματικό και μετασχηματιστικό πλαίσιο για μια νέα, δίκαιη και βιώσιμη αναπτυξιακή πορεία. Η διασφάλιση ότι «κανείς δεν θα μείνει πίσω» αποτελεί υψηλή πολιτική προτεραιότητα για την χώρα μας. Όπου ο υπέρτατος στόχος της είναι να αποκομίσει τα πλήρη οφέλη που παρέχουν οι ΣΒΑ για να αναδιαμορφώσει τις αναπτυξιακές προοπτικές της.

Σύμφωνα με την εθελοντική εθνική αναθεώρηση (VNR 2018), η οποία είναι μια διαδικασία μέσω της οποίας οι χώρες κάνουν απολογισμό και αξιολογούν την πρόοδο και τις προκλήσεις, «Η Ελλάδα ενέκρινε το 2017 στο υψηλότερο πολιτικό επίπεδο και μέσα από έναν ευρύ κοινωνικό διάλογο, ένα σύνολο από οκτώ γενικές εθνικές προτεραιότητες για τους ΣΒΑ, οι οποίες είναι επίσης σύμφωνες με τις νέες Εθνικές Στρατηγικές Ανάπτυξης που εγκρίθηκαν από την ελληνική κυβέρνηση το 2018. Η στρατηγική στοχεύει στην αναζωογόνηση της ελληνική οικονομία, προάγοντας την κοινωνική ευημερία και την δικαιοσύνη χωρίς αποκλεισμούς, διασφαλίζοντας την προστασία του περιβάλλοντος και προστατεύοντας τον μοναδικό οικολογικό πλούτο».

Οι βασικές προτεραιότητες της Ελλάδας περιλάμβαναν την ισόρροπη ενσωμάτωση της οικονομικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής διάστασης της αειφόρου ανάπτυξης και του κράτους δικαίου. Στις προτεραιότητες περιλαμβάνεται η καταπολέμηση της ανεργίας ιδιαίτερα για τους νέους και τις γυναίκες, η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, η πρόοδος στην ισότητα των φύλων και την προώθηση της κοινωνικής ένταξης για τους μετανάστες και άλλες ευάλωτες ομάδες πληθυσμού.

Σύμφωνα με την Εθελοντική Έκθεση (2018), όσον αφορά τον οικονομικό πυλώνα της βιώσιμης ανάπτυξης, η Ελλάδα έλαβε μέτρα για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, την προώθηση της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας και την ενθάρρυνση της άμεσης εγχώριας και ξένης επένδυσης για την ανάδειξη του ρόλου του ανθρώπινου κεφαλαίου ως βασικού μοχλού για την οικονομική ανάπτυξη, για υποστήριξη της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας, για τη βιωσιμότητα στη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη, για αποδοτικά και

αποτελεσματικά τουριστικά προϊόντα και υπηρεσίες και για την ανάπτυξη αξιόπιστων και βιώσιμων υποδομών και συστημάτων μεταφορών.

Όσον αφορά τον περιβαλλοντικό πυλώνα της αειφόρου ανάπτυξης, έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος τα τελευταία χρόνια, σε όλους τους σχετικούς ΣΒΑ. Βασικές εθνικές προτεραιότητες είναι η στροφή προς την κυκλική οικονομία και τα βιώσιμα πρότυπα κατανάλωσης και παραγωγής, ως μέσο δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, μείωση, επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση απορριμμάτων και αύξηση της αποδοτικότητας των πόρων. Αξίζει να σημειωθεί πως η Ελλάδα αναφέρεται ως μία από τις δυο χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση που κατάφερε να μην απομακρυνθεί από κανέναν από τους 17 Στόχους ενώ βελτίωσε, μέσα σε ένα χρόνο, την απόδοσή του στους ΣΒΑ 2, 7, 10 και 12 πάνω από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το γραφείο Συντονισμού, Θεσμικών, Διεθνών και Ευρωπαϊκών Θεμάτων της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης είναι αρμόδιο για τον συντονισμό και την παρακολούθηση της πορείας υλοποίησης των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ σε εθνικό επίπεδο (ν.4440/2016, άρθρο 43).(13/10/2017 Γραφείο Συντονισμού, Θεσμικών, Διεθνών & Ευρωπαϊκών Θεμάτων, Γενική Γραμματεία Κυβέρνησης)

Ο Στόχος 1 στην Ελλάδα

Η εξάλειψη της φτώχειας αποτελεί ηθική, κοινωνική, πολιτική και οικονομική επιταγή για την ανθρωπότητα και η Ελλάδα έχει θέσει ως προτεραιότητα τη μείωση τουλάχιστον κατά το ήμισυ του ποσοστού των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες φτώχειας και την επίτευξη ουσιαστικής κάλυψης των φτωχών και των ευάλωτων.

Το 2021, η κυβέρνηση ενέκρινε ένα ολοκληρωμένο πακέτο μέτρων ανακούφισης με στόχο τη στήριξη της κοινωνίας και ιδιαίτερα των πιο ευάλωτων, έναντι των δυσμενών επιπτώσεων της διεθνούς ενεργειακής κρίσης. Ενδεικτικά, τα σημαντικότερα μέτρα περιλαμβάνουν: αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών για τη στήριξη της αγοραστικής τους δύναμης, αύξηση της κρατικής επιχορήγησης στους λογαριασμούς ρεύματος και φυσικού αερίου, αύξηση του επιδόματος θέρμανσης με διεύρυνση των εισοδηματικών και περιουσιακών κριτηρίων καθώς και

παροχή πρόσθετης οικονομικής ενίσχυσης σε χαμηλοσυνταξιούχους και άτομα με αναπηρία. (ΣΒΑ 1, 7)

Μετά την ταχεία αύξηση της φτώχειας από το 2008 έως το 2013, το ποσοστό των ατόμων που διατρέχουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού και κινδυνεύουν από εισοδηματική φτώχεια μετά από κοινωνικές μεταβιβάσεις, μειώνονται από το 2014, αλλά παραμένουν σε υψηλά επίπεδα. Οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης και το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης για ανασφάλιστους ηλικιωμένους. (ΣΒΑ 1, 10)

Προκειμένου να βοηθήσει τα νοικοκυριά χαμηλού εισοδήματος να αντιμετωπίσουν τα χρέη τους, η Ελλάδα υιοθέτησε το 2019 νέο νόμο για τη δυνατότητα ρύθμισης των στεγαστικών δανείων κύριας κατοικίας, με τη χορήγηση κρατικής επιχορήγησης με τη μορφή μηνιαίων δόσεων για την αποπληρωμή του ρυθμιζόμενο ποσό. Ακολούθως, θα αποτελούσε σοβαρή παράληψη να μην αναφερθεί το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» το οποίο λειτουργεί με επιτυχία στην Ελλάδα από το 1998. Πρωταρχικός στόχος του είναι η παροχή βοήθειας σε ηλικιωμένους, σε άτομα με αναπηρία και σε όσους ζουν μόνοι ή έχοντας χαμηλό εισόδημα, μέσω της παροχής κατ' οίκον ιατρικής και νοσηλευτικής περίθαλψης καθώς και την προμήθεια τροφίμων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης. (ΣΒΑ 1, 2)

Σημαντική επίσης, βοήθεια για τις γυναίκες που γεννάνε είναι το επίδομα 2.000€ που καθιερώθηκε το 2020 για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα. Η θέσπιση του επιδόματος τοκετού αποσκοπεί στην ενίσχυση της δημογραφικής πολιτικής της χώρας και στη στήριξη της γονεϊκότητας, καθώς και της οικογενειακής και κοινωνικής συνοχής, που έχουν πλήξει σοβαρά την περίοδο της οικονομικής κρίσης. (ΣΒΑ 1)

Αξίζει να επισημανθεί πως η Ελλάδα συμμορφώνεται πλήρως με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές υποχρεώσεις σχετικά με την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία. Οι αιτούντες άσυλο δικαιούνται προστασία, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε υλικές συνθήκες υποδοχής που περιλαμβάνουν στέγαση, υγειονομική περίθαλψη, τρόφιμα και είδη ένδυσης που παρέχονται σε είδος ή ως χρηματικά επιδόματα ή σε κουπόνια. Επιπλέον, παρέχονται οικονομικές αποζημιώσεις

σε μηνιαία βάση διασφαλίζοντας την κάλυψη των αναγκών τους, χωρίς να εκτίθενται οι αιτούντες σε οικονομικές δυσκολίες. (ΣΒΑ 1)

Ο Στόχος 2 στην Ελλάδα

Με βάση την εξαγωγή συμπερασμάτων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο «Προφίλ Υγείας της Ελλάδας 2021», «Η κακή διατροφή και οι διατροφικοί κίνδυνοι, συμπεριλαμβανομένης της χαμηλής πρόσληψης φρούτων και λαχανικών καθώς και η υψηλή κατανάλωση ζάχαρης, αλατιού και ζαχαρούχων ποτών, εκτιμάται ότι ευθύνονται για το 15% περίπου όλων των θανάτων στην Ελλάδα. Ενώ ταυτόχρονα, ποσοστά παχυσαρκίας ενηλίκων είναι κοντά στον μέσο όρο της Ε. Ε., τα σχετικά ποσοστά παχυσαρκίας στην παιδική και εφηβική ηλικία αυξάνονται σταθερά και περισσότεροι από ένας στους πέντε 15χρονους είναι υπέρβαροι ή παχύσαρκοι, ποσοστό υψηλότερο από ό,τι στις περισσότερες άλλες χώρες της Ε. Ε. χώρες» .

Κατά τα τέλη του 2019, ξεκίνησε μια προσπάθεια για την καταπολέμηση του υποσιτισμού και της παχυσαρκίας. Σύμφωνα με την Εθελοντική Έκθεση, το Εθνικό Σχέδιο Επισιτιστικής Πολιτικής στοχεύει στην ενσωμάτωση υγιεινών διατροφικών συνηθειών και άσκησης στην καθημερινή ζωή του ελληνικού πληθυσμού. Αναλήφθηκαν πρωτοβουλίες για την ευαισθητοποίηση, εκδόθηκαν διατροφικές προδιαγραφές για το πρόγραμμα Σχολικών Γευμάτων και μια ειδική ενότητα σχετικά με τη διατροφή και την άσκηση εισήχθη στα σχολεία στο πλαίσιο των Skills Labs, όπως φαίνεται στο SDG4. Επίσης, το 2020 ξεκίνησε το Πρόγραμμα Εθνικής Στρατηγικής Δημόσιας Υγείας «Σπύρος Δοξιάδης», με στόχο την υιοθέτηση υγιεινών διατροφικών συνηθειών, προωθώντας παράλληλα την αναγκαιότητα της σωματικής δραστηριότητας για όλες τις ηλικιακές ομάδες. (ΣΒΑ 2, 3)

Το σύστημα διανομής τροφίμων και γευμάτων μέσω του Ταμείου Ευρωπαϊκής Βοήθειας στους Απόρους συμβάλλει στην επίτευξη του ειδικού στόχου της ανακούφισης των χειρότερων μορφών φτώχειας, παρέχοντας μη οικονομική βοήθεια στους απόρους με τρόφιμα και βασική υλική βοήθεια. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται σε εθνικό επίπεδο από το 2015. Οι αιτούντες άσυλο στην Ελλάδα λαμβάνουν είδη παντοπωλείου και μαγειρευτά γεύματα μέσω συμβάσεων-πλαισίων από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, καθώς και χρηματική βοήθεια, διασφαλίζοντας μακροπρόθεσμο διατροφικό σχεδιασμό και διατροφική ασφάλεια. (ΣΒΑ 2, 10)

Η καλή διατροφή μπορεί να συμβάλει θετικά στην πρόληψη πολλών ασθενειών. Έτσι, επιδιώκεται συνεργασία μεταξύ της Κυβέρνησης και της βιομηχανίας τροφίμων για τη βελτίωση της διατροφικής σύνθεσης των προϊόντων διατροφής, με στόχο τη μείωση της προσθήκης αλατιού, σακχάρων, κορεσμένων λιπαρών οξέων και βιομηχανικά παραγόμενων κακών λιπαρών οξέων. Οι προτεινόμενες ενέργειες που στοχεύουν στην αναμόρφωση των τροφίμων περιλαμβάνουν την παραγωγή τροφίμων με πιο υγιεινά προφίλ, την πώληση τροφίμων σε μικρότερες μερίδες, τον περιορισμό της διαφήμισης και άλλες τεχνικές προώθησης καθώς και τον καθορισμό διατροφικών προτύπων για τρόφιμα που προσφέρονται σε συγκεκριμένες δομές όπως σχολεία, νηπιαγωγεία, γηροκομεία και κατασκηνώσεις. (ΣΒΑ 2)

Ο Στόχος 3 στην Ελλάδα

Στον απόηχο της οικονομικής κρίσης, το ελληνικό σύστημα υγείας αντιμετώπιζε ήδη σοβαρές προκλήσεις, τις οποίες το ξέσπασμα της πανδημίας το 2019 απλώς τις επιδείνωσε. Σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, οι δημόσιες δαπάνες για την Υγεία στην Ελλάδα είναι σχετικά χαμηλές, λόγω της οικονομικής κρίσης της προηγούμενης δεκαετίας. Είναι προφανές ότι το δημόσιο σύστημα υγείας χρειάζεται περαιτέρω οργανωτικές μεταρρυθμίσεις για τη διασφάλιση της ανθεκτικότητάς του.

Ένα σημαντικό επίτευγμα είναι ότι το 2019 ιδρύθηκε ο Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), ο οποίος είναι υπεύθυνος για την προαγωγή της υγείας, την πρόληψη χρόνιων ασθενειών και τη μείωση της επιβάρυνσης των μη μεταδοτικών ασθενειών. Ενώ για την προώθηση της ποιότητας της υγειονομικής περίθαλψης και της ασφάλειας των ασθενών, ιδρύθηκε ένα χρόνο αργότερα ο Οργανισμός Διασφάλισης Ποιότητας Υγείας, υπεύθυνος για τη διασφάλιση της ποιότητας των υπηρεσιών υγείας. Παράλληλα, πραγματοποιείται εκπαίδευση του ιατρικού προσωπικού σε θέματα ποιότητας και πρόληψης πρωτοκόλλων ελέγχου νόσων. (ΣΒΑ 3)

Σύμφωνα με το Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμών, το 2021 κυκλοφόρησαν τρεις νέες ψηφιακές υπηρεσίες: το Μητρώο Εμβολιασμών Παιδιών και Εφήβων, το Μητρώο Υγείας των Μαθητών και το Ψηφιακό Βιβλιάριο Υγείας Παιδιών ενώ το 2022 καθιερώθηκε ο καθολικός εμβολιασμός αγοριών και κοριτσιών κατά του ιού των ανθρώπινων θηλωμάτων. Αγόρια και κορίτσια ηλικίας 9

έως 18 ετών θα εμβολιάζονται πλέον δωρεάν κατά των ανθρώπινων θηλωμάτων, καθώς παλαιότερα το εμβόλιο ήταν δωρεάν μόνο για τα κορίτσια. (ΣΒΑ 3)

Με βάση τα δεδομένα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Υπολογίζεται ότι πάνω από το 50% των αγνώστων περιπτώσεων καρκίνου θα ανιχνευθεί χάρη στο πρόγραμμα μαζικού προσυμπτωματικού ελέγχου ενώ θα πραγματοποιηθούν περισσότερες από 4 εκατομμύρια διαγνωστικές διαδικασίες έως το 2025. Πιο συγκεκριμένα, οι ενέργειες συνίστανται σε δωρεάν προληπτικές εξετάσεις για καρκίνος του τραχήλου της μήτρας, καρκίνος του μαστού (αρχικά στάλθηκε SMS σε 1.300.000 γυναίκες για δωρεάν μαστογραφία και εξέταση των αποτελεσμάτων τους από γιατρό), καρκίνος παχέος εντέρου, ανεύρυσμα κοιλιακής αορτής και εκτίμηση καρδιαγγειακού κινδύνου (Εθνικό Σχέδιο για τη θεραπεία Αγγειακών Εγκεφαλικών) εξειδικευμένα κέντρα σε όλη τη χώρα ορίζουν διαδικασίες που διασφαλίζουν τη θεραπεία των ασθενών εντός λίγων ωρών μετά την εμφάνιση του εγκεφαλικού, που είναι οι πιο συχνές μη μεταδοτικές ασθένειες που συνδέονται με τα ποσοστά θνησιμότητας». (ΣΒΑ 3)

Από το 2019 ακολουθείται αυστηρή προσέγγιση για τη χρήση καπνού. Το νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο για τον έλεγχο του καπνού τροποποιήθηκε, απαγορεύοντας τη χρήση καπνού σε όλους τους εσωτερικούς και συγκεκριμένους υπαίθριους δημόσιους χώρους και προβλέποντας εκτεταμένους ελέγχους. Η τηλεφωνική γραμμή 1142 είναι διαθέσιμη για τους πολίτες για να αναφέρουν παραβάσεις της νομοθεσίας και να αναζητήσουν πληροφορίες ή βοήθεια για διακοπή του καπνίσματος. Το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη έχει υπογράψει Μνημόνιο Συνεννόησης με τον Οργανισμό Κατά των Ναρκωτικών (OKANA), το οποίο προβλέπει την ανάπτυξη κοινών δράσεων και προγραμμάτων κατάρτισης στον τομέα της πρόληψης, της θεραπείας, της μείωσης της βλάβης και της κοινωνικής επανένταξης για χρήστες ναρκωτικών. (ΣΒΑ 3)

Σημαντικό είναι ακόμη να αναφερθεί πως από το Υπουργείο Υγείας έχει ληφθεί μια σειρά μέτρων για την προστασία των σεξουαλικών σχέσεων τη χρήση αντισυλληπτικών και την αναπαραγωγική υγειονομική περίθαλψη, μια σειρά από δραστηριότητες ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης και παρεμβάσεις για τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία έχουν πραγματοποιηθεί από το 2020, με θέματα όπως η αντισύλληψη στην εφηβεία, οι σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις, η

σεξουαλική διαπαιδαγώγηση για αγόρια, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση για τα κορίτσια και - ενώσεις στην εφηβεία. (ΣΒΑ 3,5)

Δύο νέες υπηρεσίες, οι οποίες θα υποστηρίζονται από ψηφιακή τεχνολογία και τηλεϊατρική, πρόκειται να εισαχθούν στο άμεσο μέλλον. Πρόκειται για τα προγράμματα «κατ' οίκον φροντίδα» και «νοσοκομείο στο σπίτι», τα οποία μεταφέρουν τις υπηρεσίες υγείας από νοσοκομείο σε σπίτι. Προκειμένου να προωθηθεί η δίκαιη υγειονομική κάλυψη και η πρόσβαση σε ποιοτικές βασικές υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, θα δημιουργηθούν 8 τοποθεσίες αναφοράς έως το 2ο τρίμηνο του 2025 για την παροχή υπηρεσιών νοσοκομείων κατ' οίκον. Επιπλέον, θα δημιουργηθεί ένα εθνικό μητρώο ασθενών που νοσηλεύονται μέσω κατ' οίκον φροντίδας. (ΣΒΑ 3)

Ο Στόχος 4 για την Ελλάδα

Η εξασφάλιση ποιοτικής εκπαίδευσης και δια βίου μάθησης για όλους αποτελεί προτεραιότητα πολιτικής υψίστης σημασίας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, καθώς είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη διασφάλιση της ισότιμης συμμετοχής στην κοινωνία καθώς και της πρόσβασης σε πλήρη και παραγωγική απασχόληση και αξιοπρεπή εργασία. Στην Ελλάδα ψηφίστηκε το 2021 νέος νόμος με τίτλο Αναβάθμιση του σχολείου, ο οποίος επιδιώκει να ενδυναμώσει την αυτονομία των σχολείων και να υποστηρίξει τις δημιουργικές πρωτοβουλίες των εκπαιδευτικών, δίνοντάς τους περισσότερη ελευθερία στην οργάνωση της διδασκαλίας. (ΣΒΑ 4)

Η διασφάλιση της ίσης πρόσβασης όλων των γυναικών και των ανδρών στην τεχνική, επαγγελματική και τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί βασική προτεραιότητα του Υπουργείου Παιδείας. Σε αυτό το πλαίσιο έχει αναληφθεί σειρά πρωτοβουλιών για την επίτευξη πλήρους εφαρμογής όλων των πολιτικών που σχετίζονται με την εκπαίδευση που ενσωματώνονται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Άτομα με Αναπηρίες, εστιάζοντας ιδιαίτερα στην προσβασιμότητα σε φυσικούς χώρους και ψηφιακό υλικό για όλους τους μαθητές σε όλες τις μαθησιακές ομάδες. Στόχος της κυβέρνησης είναι η συνεκπαιδευτική και δίκαιης εκπαίδευσης. (ΣΒΑ 4)

Για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των ασυνόδευτων ανηλίκων στην εκπαίδευση, η κυβέρνηση έχει υιοθετήσει μια σειρά δράσεων, όπως συμπληρωματικά φροντιστήρια για παιδιά που διαμένουν σε ξενώνες για ασυνόδευτους ανηλίκους, συνεχή ενημέρωση στα ιδρύματα που

λειτουργούν ξενώνες και έχουν υπό την ευθύνη τους ή διδάσκουν ασυνόδευτους ανηλίκους, δραστηριότητες για την ενδυνάμωση του προσωπικού των ξενώνων που υποστηρίζει τους ασυνόδευτους ανηλίκους στις δομές φιλοξενίας. Αξίζει να αναφερθεί πως από το 2019, το πρόγραμμα HELIOS (Ελληνική Υποστήριξη Ενσωμάτωσης Δικαιούχων Διεθνούς Προστασίας) προσφέρει, μεταξύ άλλων, μαθήματα ένταξης σε δικαιούχους διεθνούς προστασίας, τα οποία διεξάγονται στα Κέντρα Εκπαίδευσης Ένταξης σε όλη τη χώρα. (ΣΒΑ 4)

Έχει γίνει συστηματική προσπάθεια στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού της εκπαίδευσης, με την προμήθεια τεχνολογικού εξοπλισμού στα σχολεία και την αναβάθμιση της ψηφιακής υποδομής και συνδεσιμότητας. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση υλοποιεί με την στήριξη του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, έργα για τον περαιτέρω εξοπλισμό των σχολείων με διαδραστικούς πίνακες, ρομποτική και μαθησιακή υποδομή επιστήμης, τεχνολογίας, μηχανικής και μαθηματικών (STEM) και γενικώς ανάπτυξη ψηφιακού περιεχομένου. (ΣΒΑ 4)

Ως μέλος της Εθνικής Συμμαχίας Ψηφιακών Δεξιοτήτων και Απασχόλησης, ο ΟΑΕΔ έχει ξεκινήσει πολλές συνεργασίες με διεθνούς φήμης διαδικτυακούς παρόχους εκπαίδευσης, αξιοποιώντας αποτελεσματικά την υπερσύγχρονη ψηφιακή υποδομή, την οργάνωση και την επαγγελματική τους εμπειρία. Μέσω αυτών των καινοτόμων συνεργασιών, ο ΟΑΕΔ έχει υλοποιήσει μια σειρά από εκπαιδευτικά προγράμματα με επίκεντρο την ψηφιακή και την πράσινη μετάβαση. (ΣΒΑ 4, 17)

Ο Στόχος 5 στην Ελλάδα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε την ετήσια έκθεση για την ισότητα των φύλων ορίζοντας την ως ένα θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Παρά τις υγιείς θεσμικές διατάξεις που ισχύουν εδώ και δεκαετίες, οι πραγματικές επιδόσεις της χώρας στην ισότητα των φύλων δείχνουν μια ασυμφωνία με τους στόχους τους, επηρεάζοντας τη θέση των γυναικών στην κοινωνία και την οικονομία. Η Σ. Μανώλη χαρακτηριστικά αναφέρει πως «Κατά τη διάρκεια της πανδημίας του Covid-19, ο κίνδυνος ενδοοικογενειακής βίας αυξήθηκε ενώ οι αρνητικές κοινωνικοοικονομικές συνέπειες στην οικονομία επηρέασαν περισσότερο τις γυναίκες παρά τους άνδρες». Η ελληνική κυβέρνηση γνωρίζει ότι οι προσπάθειες σε όλα τα επίπεδα είναι απαραίτητες καθώς οι ανισότητες πηγάζουν τόσο από πολιτιστικές όσο και από συστημικές λειτουργίες. (Σ. Μανώλη, 2022)

Η Γενική Γραμματεία Δημογραφικής και Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας Φύλων δημοσίευσε το «Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων 2021-2025 όπου και παρατίθενται οι στόχοι της Ελλάδας. Οι κύριες προτεραιότητές του συνάδουν με τις προτεραιότητες της Στρατηγικής της Ε. Ε. έχοντας ως στρατηγικούς στόχους ενδυνάμωσης των γυναικών είναι η πρόληψη βίας, η ισότιμη συμμετοχή στην αγορά εργασίας και στην διαδικασία λήψης αποφάσεων καθώς και η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου στις τομεακές πολιτικές. Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης πέρασε από δημόσια διαβούλευση ώστε να έχει την ευρύτερη δυνατή συναίνεση και περιλαμβάνει 67 δράσεις. (ΣΒΑ 5)

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προχώρησε σε δημοσίευση ενός άρθρου για την ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής για τους γονείς όπου μεταξύ άλλων αναφέρει «Πως το 2021 ξεκίνησε μια νέα νομική μεταρρύθμιση με στόχο την αναμόρφωση και τη βελτίωση των οικογενειακών σχέσεων, ιδιαίτερα μεταξύ γονέων και παιδιών μετά το χωρισμό συζύγων. Αυτή η νομοθετική μεταρρύθμιση προβλέπει την ενεργό παρουσία και των δύο γονέων στην ανατροφή των παιδιών και την εκπλήρωση της κοινής ευθύνης τους απέναντί τους, παρά την ύπαρξη χωρισμού, διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ψυχική υγεία των παιδιών, τη συνηθισμένη ένταξή τους στο οικογενειακό περιβάλλον και την ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους. Μια δράση που στόχο έχει να βοηθήσει είναι το πρόγραμμα Nannies of the Neighbourhood, που έχει σχεδιαστεί για να υποστηρίξει τις εργαζόμενες μητέρες να φροντίζουν τα μωρά τους, ηλικίας από 2 μηνών έως 2,5 ετών, παρέχοντάς τους πρόσβαση σε διαπιστευμένους φροντιστές». (ΣΒΑ 5, 16)

Επιπρόσθετα, σε συνεργασία η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη υιοθέτησαν μια ολοκληρωμένη Στρατηγική για την Καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων 2021-2025, καθορίζοντας μια σειρά στοχευμένων στόχων και προτεραιοτήτων με στόχο την αποτελεσματική αντιμετώπιση των οργανωμένων δικτύων εμπορίας ανθρώπων, την ανάπτυξη προληπτικών μέτρα, με ιδιαίτερη έμφαση στις πιο ευάλωτες ομάδες και ενίσχυση της διυπηρεσιακής και διασυνοριακής συνεργασίας. (ΣΒΑ 5, 16)

Η Ελλάδα 2021 επικύρωσε τη Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) σχετικά με την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στο χώρο εργασίας. Η υιοθέτηση αυτού του ορόσημου μέσου αναγνωρίζει το δικαίωμα του καθενός να εργάζεται χωρίς βία και παρενόχληση, συμπεριλαμβανομένου του φύλου. Εισάγει νέα μέτρα και νέα δικαιώματα καθώς και υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος του εργαζομένου που υπόκειται σε τέτοια συμπεριφορά να εγκαταλείψει τον χώρο εργασίας για εύλογο χρονικό διάστημα, χωρίς καμία απώλεια μισθού ή άλλες συνέπειες. Ο Συνήγορος του Πολίτη και το Ελληνικό Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας («ΣΕΠΕ») συνεργάζονται στενά για τον αποτελεσματικό εντοπισμό των επιχειρήσεων που παραβιάζουν τις αρχές της ισότητας και της μη διάκρισης. (ΣΒΑ 5)

Ο Στόχος 6 στην Ελλάδα

Το ποσοστό των παραγόμενων λυμάτων που δεν είναι συνδεδεμένα με τα συστήματα συλλογής έχει μειωθεί σημαντικά, ενώ η απόδοση των υπηρεσιών ύδρευσης, ιδιαίτερα σε θέματα χρόνιων διαρροών στη διανομή, στοχεύει αυτή τη στιγμή μέσω επενδύσεων.

Η Ελλάδα ανταποκρινόμενη στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στους υδάτινους πόρους, βρίσκεται σε διαδικασία εκσυγχρονισμού της διαχείρισης των πόρων, ενισχύοντας τη βιωσιμότητα των δραστηριοτήτων και επενδύσεων στον τομέα της ύδρευσης και βελτιώνοντας την παροχή πόσιμου νερού και την αποχέτευση. Η αποτελεσματική διαχείριση των αστικών λυμάτων υποστηρίζει επίσης τη μετάβαση προς μια κυκλική οικονομία. Επιπλέον, στη γεωργία η διαχείριση του νερού σε επίπεδο αγροκτήματος, επανασχεδιάζεται ώστε να περιλαμβάνει άρδευση και αποστράγγιση, διαχείριση αλατότητας, συλλογή όμβριων υδάτων και διαχείριση υδάτων καλλιεργειών, χρήση λυμάτων καθώς και συνδυαστική χρήση υπόγειων και επιφανειακών υδάτων.

Ακολούθως, με τα στοιχεία που συλλέγονται από το Πληροφοριακό Σύστημα, το οποίο είναι σε λειτουργία από το 2019, εκδίδεται ετήσια έκθεση για τη λειτουργία των παρόχων νερού, η οποία περιλαμβάνει προβλέψεις για τη βελτίωση της απόδοσής τους. (ΣΒΑ 6) Ενώ το Εθνικό Επιχειρησιακό Σχέδιο για το Πόσιμο Νερό εγκρίθηκε το 2022 και αποτελεί εργαλείο για την επίτευξη των σχετικών εθνικών στόχων. Προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω η παρακολούθηση των υδάτων και να δημιουργηθούν συνεπείς χρονοσειρές δεδομένων σχετικά με την άντληση και

την ποιότητα των υδάτων και σύμφωνα με τα Σχέδια Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού και τις διατάξεις της ΟΠΥ, το Εθνικό Δίκτυο Παρακολούθησης Υδάτων αναθεωρήθηκε πρόσφατα για την παρακολούθηση της ποιοτικής και ποσοτική κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτινων σωμάτων. Με απώτερο στόχο να ενοποιηθούν όλες οι σχετικές βάσεις δεδομένων που σχετίζονται με το νερό στη χώρα σε ένα ολοκληρωμένο Μητρώο Υδάτων, για να καθοδηγήσει τις τεκμηριωμένες αποφάσεις και να βοηθήσει μια αλλαγή στις συμπεριφορές και στα πρότυπα κατανάλωσης. (ΣΒΑ 6)

Σύμφωνα με την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης «Στο πλαίσιο των μέτρων για τον έλεγχο της εξάπλωσης του COVID-19, η κυβέρνηση τόνισε την ανάγκη να ληφθούν επείγοντα μέτρα και στους καταυλισμούς Ρομά. Με βάση αυτές τις ανάγκες, εγκρίθηκε έκτακτη χρηματοδότηση ύψους 2.485.000 ευρώ, η οποία στόχευε σε 106 δήμους και 1 περιφέρεια της χώρας, για την παροχή υγειονομικού υλικού και άλλων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων ενημέρωσης για προληπτικά μέτρα Covid-19, απολύμανση και πόσιμο νερό. Υπολογίζεται ότι περίπου το 80% των δήμων έλαβε σχετικά προληπτικά μέτρα». (ΣΒΑ 6)

Συμπερασματικά, θα μπορούσε να τονιστεί με βάση την αυθεντική επίσημη εφημερίδα της Ε.Ε. «Πως η επαναχρησιμοποίηση του νερού αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά λόγω των προσπαθειών για τη θέσπιση ενός νέου νομοθετικού πλαισίου και ιδιαίτερα με τη θέσπιση του ορόσημου Κανονισμού ΕΕ 2020/741 για τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση του νερού. Σημαντικές μελλοντικές προκλήσεις της Ελλάδας ακόμη είναι να ξεκινήσουν νέες πολιτικές για την ανάπτυξη πιο βιώσιμων ενεργειακά αποδοτικών μεθόδων παραγωγής γλυκού νερού και προτύπων κατανάλωσης νερού». (ΣΒΑ5) Ενώ σύμφωνα με την Έκθεση Δράσεων Γειτονικών Χωρών για τη Διασυνοριακή Λεκάνη των Πρεσπών «Λειτουργήσαν περαιτέρω εφαρμογές της Συμφωνίας του 2010 για την Προστασία και την Αειφόρο Ανάπτυξη της Περιοχής του Πάρκου Πρεσπών μεταξύ Ελλάδας, Αλβανίας, Βόρειας Μακεδονίας και ΕΕ, η οποία τέθηκε σε ισχύ τον Μάιο του 2019 και προωθεί τη διασυνοριακή συνεργασία για την ολοκληρωμένη διαχείριση υδατικών πόρων». (ΣΒΑ 6,15,17)

Ο Στόχος 7 στην Ελλάδα

Η μετάβαση σε ένα ενεργειακό μοντέλο χαμηλών εκπομπών άνθρακα αποτελεί πρόκληση και υψηλή προτεραιότητα για την Ελλάδα. Με βάση την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης «Με ιστορικό λιγνιτικής εξάρτησης, αρχικά δεσμεύτηκε να αποσύρει όλους τους λιγνιτικούς σταθμούς έως το 2023, εκτός από έναν που θα παρέμενε σε λειτουργία μέχρι το 2028. Αυτό το αρχικό σχέδιο αμφισβητήθηκε περαιτέρω και υποβλήθηκε σε μερική αναθεώρηση μετά τις σοβαρές διακυμάνσεις της ενεργειακής σταθερότητας που προκλήθηκαν από τον πόλεμο στην Ουκρανία, παρατείνοντας την απόσυρση κατά 2 χρόνια. Ωστόσο το κλείσιμο των λιγνιτικών ορυχείων αναμένεται εύλογα να έχει επιπτώσεις στις τοπικές οικονομίες ορισμένων περιοχών και έχουν σχεδιαστεί και προγραμματιστεί πολιτικές μετριασμού».

Μετά από μια δεκαετία επιτυχούς υλοποίησης προγραμμάτων ενεργειακής ανακαίνισης κτιρίων κατοικιών, ένα νέο πρόγραμμα ενισχυμένο εγκαινιάστηκε τον Νοέμβριο του 2020. Είναι μέρος των πολιτικών και μέτρων που στοχεύει στη βελτιστοποίηση του λειτουργικού ενεργειακού προφίλ των κτιρίων με τη χρηματοδότηση ανακαινίσεων που σχετίζονται με την ενεργειακή απόδοση. Επίσης, δεδομένου ότι ο δημόσιος τομέας καλύπτει μεγάλο μέρος του κτιριακού αποθέματος στην Ελλάδα, ξεκίνησε ένα ειδικό πρόγραμμα για τα δημόσια κτίρια με την ονομασία «ΗΛΕΚΤΡΑ», για την περίοδο 2020-2026. (ΣΒΑ 7)

Επιπρόσθετο μέτρο αποτελεί η σύσταση του Ειδικού Λογαριασμού με την επωνυμία «Ταμείο Ενεργειακής Μετάβασης» το 2021. Δικαιούχοι αυτής της επιδότησης είναι όλοι οι καταναλωτές που είναι συνδεδεμένοι σε ηλεκτρικό δίκτυο χαμηλής τάσης καθώς και αγροτικές επιχειρήσεις συνδεδεμένες σε μέση τάση. Ιδιαίτερη μέριμνα έχει ληφθεί για τους καταναλωτές της κατηγορίας των δικαιούχων του Κοινωνικού Οικιακού Τιμολογίου, ενός ειδικού τιμολογίου που θεσπίστηκε το 2010 και απευθύνεται σε ευάλωτους καταναλωτές. (ΣΒΑ 7)

Το 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, έναν χάρτη πορείας για την μετάβαση σε μια κλιματικά ουδέτερη Ευρώπη έως το 2050. Σύμφωνα με την Επιτροπή «Στην Ελλάδα έχουν εισαχθεί ορισμένες πολιτικές όπως η απλούστευση της διαδικασίας αδειοδότησης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς και το νέο ειδικό πλαίσιο για τις υπεράκτιες μονάδες με περαιτέρω ψηφιοποίηση και απλοποίηση των Όρων Σύνδεσης,

Εγκατάστασης και Άδειας Λειτουργίας. Και δεύτερον η αναδιάρθρωση και ενίσχυση του λογαριασμού των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και Συνδυασμένης Θερμότητας και Ηλεκτρικής Ενέργειας που αποζημιώνει τους παραγωγούς». (ΣΒΑ 7)

Ένα παράδειγμα βέλτιστης πρακτικής αποτελεί το έργο «Smart and Sustainable Island» της Αστυπάλαιας το οποίο είναι ένα εξαιρετικά καινοτόμο έργο που βασίζεται στην ηλεκτροκίνηση των οχημάτων, την έξυπνη κινητικότητα, την φόρτιση και ενέργεια από τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) καθώς και την αυτόνομη οδήγηση ως μελλοντική επιλογή. Στόχος είναι το νησί να γίνει πλήρως ενεργειακά αυτόνομο με τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Ο Στόχος 8 για την Ελλάδα

Παρά τις πρόσφατες αξιοσημείωτες βελτιώσεις, η Ελλάδα εξακολουθεί να αντιμετωπίζει ευπάθειες που σχετίζονται με το υψηλό δημόσιο χρέος, την ανεργία, την ελλιπή εξωτερική εξισορρόπηση και τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Όπως και σε άλλες χώρες, το 2020 οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προοπτικές επηρεάστηκαν σημαντικά από την πανδημία Covid-19. Η αρνητική επίδραση στην παραγωγή και στα δημόσια οικονομικά της Ελλάδας ήταν ισχυρότερη από ό,τι σε άλλες χώρες, λόγω της υψηλότερης συμβολής των υπηρεσιών έντασης επαφών (όπως τουρισμός) στην ελληνική οικονομική δραστηριότητα. Συνεπώς, η ύφεση που καταγράφηκε το 2020 (-9%) ήταν σημαντικά πιο ήπια από τις αρχικές προβλέψεις, με την ελληνική οικονομία να παρουσιάζει ανθεκτικότητα υψηλότερη από την αναμενόμενη.

Το 2021 ωστόσο ήταν έτος ισχυρής οικονομικής ανάκαμψης. Με ρυθμό ανάπτυξης 8,3%, η Ελλάδα ανέκτησε σχεδόν πλήρως τις απώλειες παραγωγής που υπέστη την προηγούμενη χρονιά. Η περαιτέρω ανάκαμψη του τουρισμού και η ισχυρή ώθηση από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας αναμένεται επίσης να συμβάλουν στη διατήρηση της θετικής δυναμικής ανάπτυξης, παρά τις αρνητικές επιπτώσεις του αυξανόμενου πληθωρισμού και του πολέμου στην Ουκρανία. Σύμφωνα με την εαρινή πρόβλεψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του 2022 «Η αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος στην Ελλάδα αναμένεται να είναι ίση με 3,1% στο τέλος του 2023. Η ανεργία, που είχε σημειώσει ρεκόρ 28% τα χρόνια της κρίσης, αναμένεται να μειωθεί περαιτέρω από 14,7% το 2021 σε 13,1% το 2023. Το δημόσιο χρέος αναμένεται επίσης να μειωθεί περαιτέρω, από 193,3% το 2021 σε 180,4% το 2023».

Όσον αφορά τη βελτίωση του συνολικού επενδυτικού περιβάλλοντος και σύμφωνα με την Έκθεση «Οι βασικές ρυθμιστικές παρεμβάσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων την εισαγωγή της κατηγορίας στρατηγικών επενδύσεων με τίτλο «Εμβληματικές Επενδύσεις Εξαιρετικής Σημασίας», οι οποίες προωθούν την πράσινη οικονομία, την καινοτομία, την έρευνα και τεχνολογία, τις βιώσιμες υποδομές (όπως συστήματα παραγωγής υδρογόνου, αιολικά πάρκα, πλωτά φωτοβολταϊκά πάρκα), ανταγωνιστικότητα, οικονομία της ενέργειας και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Επιπλέον προωθείτε η συμπερίληψη νέων επιχειρηματικών περιοχών στις κατηγορίες στρατηγικών επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων της γεωργοδιατροφής, της έρευνας και ανάπτυξης, τη βιοτεχνολογία, τη πολιτιστική και δημιουργική βιομηχανία, τη διαστημική βιομηχανία, τον ψηφιακό μετασχηματισμό, το υπολογιστικό νέφος, τα κέντρα δεδομένων, τη διαχείριση απορριμμάτων, τη ρομποτική, τη τεχνητή νοημοσύνη και τα επιχειρηματικά πάρκα». (ΣΒΑ 8,9,2,7)

Επιπρόσθετα έχει ξεκινήσει το πρόγραμμα «Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής», το οποίο στοχεύει στην παροχή υπηρεσιών φιλοξενίας και φιλοξενίας σε άντρες και γυναίκες δικαιούχους. Το πρόγραμμα σκοπεύει να βοηθήσει τους δικαιούχους που προέρχονται από οικογένειες χαμηλού εισοδήματος να διατηρήσουν την εργασία τους επί ίσοις όροις ή να εισέλθουν στο εργατικό δυναμικό, παρέχοντας ταυτόχρονα ποιοτική περίθαλψη και στέγαση στα παιδιά τους και διασφαλίζοντας ίση πρόσβαση στα ευάλωτα άτομα και ομάδες. (ΣΒΑ 8,5)

Όσον αφορά τον τουρισμό η κυβέρνηση έχει υιοθετήσει μια ολοκληρωμένη και μακροπρόθεσμη στρατηγική. Όλες οι πρωτοβουλίες στοχεύουν στην αύξηση του μεριδίου της Ελλάδας στα διεθνή ταξίδια, της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, στο πλαίσιο του μοντέλου βιώσιμης τουριστικής ανάπτυξης. Οι πυλώνες για την τόνωση της τουριστικής αναβάθμισης είναι η συνεκτική αντιμετώπιση των υποδομών και τα θέματα υπερτουρισμού που προκύπτουν σε ορισμένους δημοφιλείς προορισμούς, η δημιουργία μηχανισμού διαχείρισης κρίσεων σε σχέση με τον τουριστικό τομέα, η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών καθώς και η ανάπτυξη δεξιοτήτων μέσω της εκπαίδευσης. (ΣΒΑ 8,4,11,12)

Η καθιέρωση της ηλεκτρονικής κάρτας εργασίας ως κύριου μέσου υπολογισμού χρόνου εργασίας και παρακολούθησης της τήρησης ωρών εργασίας για τους εργαζόμενους και τις επιχειρήσεις

αντίστοιχα. Μέσω της κάρτας ελέγχεται η αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία, εγγυάται την τήρηση των ωρών εργασίας των εργαζομένων και την πληρωμή της υπερωριακής εργασίας σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις, συμβάλλει στην αποφυγή αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των νομοταγών επιχειρήσεων και εκείνων που εφαρμόζουν «μαύρες» ή υποδηλωμένες πρακτικές της αγοράς εργασίας ενώ καθιστά και τις επιθεωρήσεις που διεξάγει η Επιθεώρηση Εργασίας πιο αποτελεσματικές. (ΣΒΑ 8,10)

Ο Στόχος 9 για την Ελλάδα

Η οικονομική ύφεση διατήρησε τις βιομηχανικές επενδύσεις σε μεσαίο επίπεδο. Η ελληνική μεταποιητική βιομηχανία χρειάζεται να παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις, επενδύοντας σε σύγχρονες τεχνολογίες, προηγμένα συστήματα πληροφόρησης και αυτοματισμούς που με τη σειρά τους απαιτούν αναδιάρθρωση του τρέχοντος μοντέλου λειτουργίας καθώς και αναβάθμιση του ανθρώπινου κεφαλαίου.

Η ενίσχυση της βιωσιμότητας και της ανθεκτικότητας ολόκληρου του κλάδου logistics και η παροχή αξιόπιστων, αποτελεσματικών και πλήρως ολοκληρωμένων υπηρεσιών βρίσκονται στον πυρήνα των προτεραιοτήτων της ελληνικής κυβέρνησης. Σε αυτό το πλαίσιο η Ελλάδα έχει υιοθετήσει μια Εθνική Στρατηγική Logistics, η οποία υποστηρίζεται από ένα Σχέδιο Δράσης. Το Σχέδιο αυτό βρίσκεται υπό αναθεώρηση και εμπεριέχει την ανάπτυξη υπηρεσιών διοικητικής μέριμνας πόλεων, η οποία στοχεύει στην προώθηση φιλικών προς το περιβάλλον πρακτικών και βιώσιμων City Logistics στον τομέα των Αστικών Μεταφορών και Διανομή και τέλος την ανανέωση του στόλου φορτηγών οδικών μεταφορών, με στόχο τη διερεύνηση εναλλακτικών επιλογών χρηματοδότησης από το Ελληνικό Δημόσιο για την αγορά φορτηγών νέας τεχνολογίας. (ΣΒΑ 9,8,11,13)

Σύμφωνα με την Έκθεση Αξιολόγησης «Η Κυβέρνηση επιδιώκει τη δημιουργία νέων υποδομών και υπηρεσιών, την προώθηση της ψηφιακής ένταξης των ατόμων με ειδικές ανάγκες, τη μείωση του ψηφιακού χάσματος και την ενίσχυση της Ανάπτυξης Ικανοτήτων». Ένα πρόσφατο παράδειγμα είναι η δημόσια κεντρική πλατφόρμα IoT. Αυτή η πλατφόρμα θα παρέχει την απαραίτητη υποδομή στους ενδιαφερόμενους, για την ανάπτυξη λύσεων για «Εξυπνες Πόλεις» και ευημερία, παρέχοντας την απαιτούμενη ασφάλεια, ετερογενείς τεχνολογίες και αρχιτεκτονικές

λύσεις, για την επίτευξη οικονομικών κλίμακας και συνέργειες προς όφελος των πολιτών από την εφαρμογή του IoT. (ΣΒΑ 9,1,5)

Το 2021, ξεκίνησε μια Εθνική Στρατηγική για τη Βιομηχανία. Οι δράσεις της υπό ανάπτυξη Στρατηγικής θα συμβάλουν στην ανάπτυξη και μετάβαση στην πράσινη και ψηφιακή ανάπτυξη, στον παραγωγικό και βιομηχανικό μετασχηματισμό και στο σχεδιασμό χρηματοοικονομικών και άλλων εργαλείων υποστήριξης. Επιπρόσθετα, η Εθνική Στρατηγική στοχεύει στην ενίσχυση του αναπτυξιακού δυναμικού του κλάδου και στην αύξηση του αποτυπώματός του στην ελληνική οικονομία και κοινωνία. Η στρατηγική βασίζεται σε πέντε βασικούς πυλώνες παραγωγικότητας, τους οποίους αναγνωρίζει ως βασικά χαρακτηριστικά μιας επιτυχημένης οικονομίας. Πρόκειται για Καινοτόμες Ιδέες, Ανθρώπους, Υποδομές, Επιχειρηματικό Περιβάλλον και Περιοχές, πάνω στους οποίους οικοδομήθηκαν οι βασικοί πυλώνες της Βιομηχανικής Στρατηγικής προκειμένου να συνάδουν με το όραμα της χώρας για πλήρη αναμόρφωση της εγχώριας οικονομίας.(ΣΒΑ 9,7,8,12)

Ας προσθέσουμε ακόμη τη βελτίωση της λειτουργίας των Επιχειρηματικών Πάρκων και την ενθάρρυνση της δημιουργίας και της ανάπτυξης νέων, πράσινων και καινοτόμων επιχειρηματικών πάρκων με την παροχή οικονομικής υποστήριξης για τη δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, την επέκταση των υφιστάμενων βιομηχανικών πάρκων για την κάλυψη των αναγκών προσαρμογής στη στρατηγική του Industry 4.0. και τη μετατροπή άτυπων βιομηχανικών συγκροτημάτων σε τεχνολογικά έξυπνα, περιβαλλοντικά βιώσιμα και καινοτόμα βιομηχανικά πάρκα. Μια ακόμη ενέργεια είναι η υποστήριξη για την επιτάχυνση των επενδύσεων στην έξυπνη κατασκευή, με την παροχή οικονομικής υποστήριξης σε πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. (ΣΒΑ 9)

Ο Στόχος 10 για την Ελλάδα

Με στόχο τη μείωση της ανισότητας, η Ελλάδα υιοθετεί πολιτικές και μέτρα για την ενίσχυση της κοινωνικής ένταξης. Όσον αφορά την αναπηρία, αντιμετωπίζεται μια χρόνια έλλειψη πολιτικών για την ανεξάρτητη διαβίωση, την απασχολησιμότητα και την πρόωπη παιδική παρέμβαση με στόχο την επίλυση προβλημάτων προσβασιμότητας και υποδομής για τα άτομα με σωματική αναπηρία, την αποφυγή ιδρυματοποίησης, καθυστερήσεων στην παροχή υπηρεσιών,

γραφειοκρατία και πολύπλοκες διαδικασίες. να διαμορφώσει συμπεριφορές, να ξεπεράσει τα στερεότυπα και τα εμπόδια προς τη συνεκπαίδευση και να προωθήσει την ανεξάρτητη διαβίωση. Μια ακόμη προτεραιότητα για την Ελλάδα αποτελεί η προστασία και η ανάπτυξη των παιδιών, η καθυστερημένη διάγνωση μαθησιακών διαταραχών και η βαριά και απαρχαιωμένη ιδρυματική περίθαλψη, τα οποία ήταν μέχρι πρόσφατα δυσμενείς για τα δικαιώματα και τις προοπτικές των παιδιών. Επιπλέον, όσον αφορά τους Ρομά, η Ελλάδα εστιάζει στην αντιμετώπιση του πολυεπίπεδου κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων και στην προώθηση της συνύπαρξης και της συμμετοχής. Τα μέτρα επικεντρώνονται στη βελτίωση της πρόσβασής τους στην εκπαίδευση, την απασχόληση και την υγειονομική περίθαλψη, καθώς και στην αντιμετώπιση των κακών συνθηκών διαβίωσης και των διακρίσεων.

Αναλυτικότερα, η Ελλάδα έχει αναλάβει πρωτοβουλίες, οι οποίες επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν με επιτυχία το «κενό προσβασιμότητας» που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι των Ελλήνων νησιών. Από αυτή την άποψη, έχουν προταθεί μέτρα με σκοπό τη συνέχιση της εφαρμογής του Μεταφορικού Ισοδύναμου για όλους τους κατοίκους των νησιών και τα φορτία, που είναι ένας μηχανισμός εκπτώσεων για την αντιμετώπιση της ανισότητας του κόστους μεταφοράς των νησιωτών, τη βελτίωση της κινητικότητας και την καλύτερη προσβασιμότητα στο νησί. Καθώς η πλειονότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών πρέπει να μεταφερθεί στα νησιά, οι τιμές είναι σημαντικά υψηλότερες, αυξάνοντας το κόστος ζωής σε νησιωτικές περιοχές. (ΣΒΑ 10,8)

Η πρόσβαση των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων σε προγράμματα απασχόλησης διευκολύνθηκε το 2021 με διατάξεις όπως η συμπερίληψη των γυναικών που είναι θύματα βίας λόγω φύλου και ενδοοικογενειακής βίας στον κατάλογο αυτών των ομάδων, η αύξηση των επιδοτήσεων και η απλοποίηση της συμμετοχής κριτήρια που αφορούν την πρόσληψη ατόμων με αναπηρία, πρώην κρατουμένων, πρώην τοξικομανών και νεαρών παραβατών ή νέων σε κοινωνικό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών που αντιμετωπίζουν αυξημένα εμπόδια προσβασιμότητας στην αγορά εργασίας, των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων και των τρανσεξουαλικών ατόμων. (ΣΒΑ 10,8)

Με στόχο τη μείωση των ανισοτήτων, η πρώτη Εθνική Στρατηγική για την Ισότητα LGBTQ+ (2021) βασίζεται μεταξύ άλλων στην αρχή της ισότητας. Τα άτομα LGBTQ+ αντιμετωπίζουν

καθημερινά σημαντικά προβλήματα σε κάθε πτυχή της δημόσιας σφαίρας. Οι περισσότερες από τις δυσκολίες τους βασίζονται είτε σε στερεότυπες διακρίσεις είτε σε έλλειψη θεσμικών διατάξεων. Σε στενή διαβούλευση με τους εκπροσώπους τους, η κυβέρνηση έκρινε σημαντικό να αντιμετωπίσει τις συστημικές δυσλειτουργίες που τους υποβιβάζουν σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας και να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων τους ενώ χτίζει κοινωνίες χωρίς αποκλεισμούς LGBTQ+.(ΣΒΑ 10,16)

Ο Στόχος 11 για την Ελλάδα

Η αστικοποίηση θέτει μεγάλες προκλήσεις για τις ελληνικές πόλεις, επιδιώκοντας να καθιερώσει πιο βιώσιμους τρόπους ζωής. Η απόφαση της χώρας να προωθήσει τη βιώσιμη κινητικότητα εστιάζει στην προώθηση εναλλακτικών μέσων μεταφοράς, πεζοπορίας, ποδηλασίας και δημόσιων συγκοινωνιών αντί της χρήσης ιδιωτικών οχημάτων και της κατασκευής πρόσθετων οδικών υποδομών. Δεδομένου ότι στη νέα εποχή της κλιματικής κρίσης, οι αναπτυσσόμενες αστικές περιοχές αναμένεται να σχετίζονται με καταστροφές και άγχος μεγαλύτερης κλίμακας, η επένδυση στην πρόληψη, προσαρμογή και ανάκαμψη από κραδασμούς και πιέσεις μέσω θεσμικών μεταρρυθμίσεων και μεσοπρόθεσμου έως μακροπρόθεσμου σχεδιασμού και εφαρμογής πολιτικής ανθεκτικότητας ένα σύνολο σημαντικών προτεραιοτήτων.

Στο πλαίσιο του συνεχιζόμενου προγράμματος ενεργειακής ανακαίνισης κτιρίων κατοικιών, εφαρμόζεται ειδικό πρόγραμμα με στόχο να βοηθήσει άτομα από τα χαμηλότερα οικονομικά στρώματα να προσαρμόσουν τις κατοικίες τους στις συνθήκες της κλιματικής αλλαγής μέσω μιας σειράς βελτιώσεων, συμπεριλαμβανομένης της αντικατάστασης οικιακών παραθύρων και πορτών, εγκατάσταση και αναβάθμιση θερμομόνωσης καθώς και αναβάθμιση συστήματος θέρμανσης και ψύξης. Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για να προστατεύει τους οικονομικά αδύναμους, ορίζοντας υψηλότερο ποσοστό επιδότησης 75% και παρέχοντας κρατική εγγύηση έως και 80% ενός τραπεζικού δανείου που μπορεί να ζητήσουν. (ΣΒΑ 11)

Η κυβέρνηση σε συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται επί του παρόντος στον τομέα που σχετίζεται με την προστασία και τα δικαιώματα των παιδιών εγκαινίασε έναν Μηχανισμό για την ταχεία αναγνώριση των ασυνόδευτων παιδιών που είναι άστεγα ή ζουν σε επισφαλείς συνθήκες και για την παροχή

ασφαλούς διαμονής και υποστήριξης. Η αύξηση των θέσεων διαμονής σε ξενώνες ημιαυτόνομης διαβίωσης αγγίζει το 62% από τον Νοέμβριο του 2019 και τις 2.242 θέσεις ενώ το 2022 συνέχισαν να δημιουργούνται νέες θέσεις φιλοξενίας για ασυνόδευτα παιδιά. (ΣΒΑ 11,1,10)

Η επέκταση των υφιστάμενων ή η κατασκευή νέων γραμμών μετρό σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, που βρίσκεται σε εξέλιξη, θα βελτιώσει την προσβασιμότητα, θα μειώσει τα κυκλοφοριακά προβλήματα σε αρκετά πυκνοκατοικημένα προάστια που συνδέονται με τις παραπάνω μητροπολιτικές περιοχές, καθώς και θα αυξήσει την ασφάλεια και την ποιότητα των υπηρεσιών προς την επιβάτες. Επιπλέον, μια «επένδυση αναβάθμισης οδικής ασφάλειας», θα συμβάλει στην αποκατάσταση του οδικού δικτύου καθώς περιλαμβάνει παρεμβάσεις σε περίπου 7000 σημεία στο εθνικό ή περιφερειακό οδικό δίκτυο ή στα πεζοδρόμια σε όλη την επικράτεια. Για την εξασφάλιση προσιτών μετακινήσεων για όλους, επιδοτούνται εισιτήρια στις δημόσιες και ιδιωτικές (υπεραστικές) συγκοινωνίες για κοινωνικές ομάδες όπως φοιτητές όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων, άτομα με αναπηρία, πολίτες 65 ετών και άνω και άνεργοι. (ΣΒΑ 11,3)

Η Κυβέρνηση εισήγαγε νέες διατάξεις στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας που στοχεύουν στην κάλυψη της ορθής χρήσης των οχημάτων μικροκινητικότητας, που ονομάζονται Προσωπικά Ελαφρά Ηλεκτρικά Οχήματα. Επιπλέον, για να τονωθεί η «ενεργητική ανθρωποκίνητη κινητικότητα», στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας έχουν συμπεριληφθεί διατάξεις που προωθούν εναλλακτικές μορφές κίνησης όπως πεζών και ποδηλάτων, συμπεριλαμβανομένων των σημάτων κυκλοφορίας, καθώς και νέα οδική σήμανση για ποδηλάτες. Επιπλέον, με στόχο την ενίσχυση της ασφάλειας των εναλλακτικών τρόπων μεταφοράς, σχεδιάζεται ένα νέο πλαίσιο για παραβιάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας με αυστηρές κυρώσεις. (ΣΒΑ 11)

«Ξενοκράτης» είναι η κωδική ονομασία του Εθνικού Συνολικού Σχεδίου Έκτακτης Ανάγκης της Ελλάδας. Αναθέτει ευθύνες, καθορίζει γραμμές εξουσίας και οργανωτικές σχέσεις και περιγράφει πώς θα συντονιστούν οι ενέργειες. Αυτό το βασικό σχέδιο συμπληρώνεται από διάφορα παραρτήματα ειδικά για κινδύνους, τα οποία αφορούν μοναδικές λεπτομέρειες απόκρισης. Από τον Ιούλιο του 2019, η Ελληνική Υπηρεσία Πολιτικής Προστασίας έχει αναπτύξει παραρτήματα για σεισμούς, ηφαιστειακές εκρήξεις, πλημμύρες, χειμερινές καταιγίδες και ατυχήματα μεταφοράς επικίνδυνων υλικών. Κάθε παράρτημα αναπτύχθηκε χρησιμοποιώντας αρχές διαχείρισης

κινδύνου για την ανάθεση προτεραιοτήτων και πόρων, διασφαλίζοντας έτσι την ενότητα της προσπάθειας μεταξύ όλων των επιπέδων διακυβέρνησης και όλων των στοιχείων της κοινότητας. (ΣΒΑ 11,13)

Το Εθνικό Πρόγραμμα Πολιτικής Προστασίας AEGIS είναι ένα πρόγραμμα 1,71 δισ. ευρώ, το οποίο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, τη Διευκόλυνση Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2021-2027. Σκοπός του είναι η ριζική αναβάθμιση των δυνατοτήτων διαχείρισης κινδύνου καταστροφών της χώρας. Η χρηματοδότηση της AEGIS προσανατολίζεται σε τέσσερις βασικούς πυλώνες. Το πρώτο είναι η βελτίωση των υφιστάμενων υποδομών, εγκαταστάσεων και εξοπλισμού. Ο δεύτερος πυλώνας περιλαμβάνει την προμήθεια εξοπλισμού δημοσίων έργων και συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης, συμπεριλαμβανομένων μετεωρολογικών σταθμών, συστημάτων ραντάρ καιρού, μετρητών ποταμών, σεισμομέτρων, καθώς και λύσεων ανάλυσης δεδομένων με βάση την τεχνητή νοημοσύνη και τη μηχανική μάθηση.

Ο τρίτος πυλώνας περιλαμβάνει την προμήθεια ενός ευρέος φάσματος αεροσκαφών και ελικοπτέρων σταθερής πτέρυγας για ποικίλες αποστολές, όπως μεταφορά προσωπικού, αεροϊατρική εκκένωση και αερομεταφερόμενη προειδοποίηση και έλεγχος. Περιλαμβάνει επίσης την προμήθεια κινητών Κέντρων Επιχειρήσεων Έκτακτης Ανάγκης, συστημάτων διαχείρισης στόλου που βασίζονται σε GPS και συστημάτων επικοινωνιών. Ο τελευταίος πυλώνας αφορά ειδικά τους πόρους αντιμετώπισης καταστροφών και περιλαμβάνει την αναβάθμιση των υπάρχοντων και την προμήθεια νέων πυροσβεστικών αεροσκαφών, οχημάτων πυροσβεστικής και διάσωσης, αστυνομικών οχημάτων, γεφυρών τύπου Bailey, ΜΑΠ και νοσοκομείων πεδίου. (ΣΒΑ 11,13)

Ο Στόχος 12 για την Ελλάδα

Η προώθηση βιώσιμων προτύπων κατανάλωσης και παραγωγής είναι ένα κοινό ζήτημα για τις χώρες της Ε.Ε. . Στην Ελλάδα, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπως αυτή των πλαστικών μιας χρήσης, το σχετικό νομικό πλαίσιο θεσπίστηκε πολύ πριν από τις προθεσμίες μεταφοράς της οδηγίας της Ε.Ε. . Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν συστημικά ζητήματα, που συνδέονται κυρίως με τις πρακτικές διαχείρισης απορριμμάτων και την κυκλική οικονομία.

Σύμφωνα με την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης «Η Ελλάδα μεταφέρει στους ΧΥΤΑ σημαντικό μέρος των αστικών της απορριμμάτων στοχεύοντας στη βελτίωση της επαναχρησιμοποίησης και της ανακύκλωσης, σύμφωνα με τις αρχές της κυκλικής οικονομίας. Η χώρα αυτή τη στιγμή επιταχύνει το ρυθμό της και πραγματοποιεί σημαντικές επενδύσεις και μεταρρυθμίσεις προκειμένου να επιτύχει τους στόχους της. Όσον αφορά τη σχετικά χαμηλή κυκλικότητα της οικονομίας, ένα νέο σχέδιο δράσης που εγκρίθηκε φιλοδοξεί να επιταχύνει την ανάπτυξή της. Τέλος, η προώθηση ενός πιο βιώσιμου τρόπου ζωής απαιτεί επαναπροσανατολισμό της επικοινωνίας και της εκπαίδευσης προς την ενίσχυση της πιο έξυπνης κατανάλωσης, με έμφαση στην αύξηση της ευαισθητοποίησης σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των επιλογών παραγωγής και κατανάλωσης».

Με βάση της Έκθεση, αξίζει να επισημανθεί «Πως το 2021 ψηφίστηκε νόμος που θέσπιζε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο διαχείρισης απορριμμάτων και προωθούσε την εφαρμογή των αρχών της κυκλικής οικονομίας στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας και σύμφωνα με το εγκεκριμένο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων 2020-2030 και το νέο Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης Απορριμμάτων 2021-2030, προωθείται στην πράξη η ιεραρχία των αποβλήτων, δηλαδή η πρόληψη, η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση αποβλήτων (ώστε να φτάσει τα 55% το 2025 και 60% το 2030 συμπεριλαμβανομένων των βιολογικών αποβλήτων), ενώ παράλληλα, έχουν εγκριθεί μέτρα για τη μείωση της υγειονομικής ταφής».

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σπατάλη τροφίμων, όπου υιοθετούνται μέτρα και παρέχονται κίνητρα για την ενθάρρυνση της δωρεάς και αναδιανομής τροφίμων, προκειμένου να μειωθούν οι απώλειες τροφίμων σε ολόκληρη την αλυσίδα παραγωγής και εφοδιασμού, έως το 2030, και να μειωθεί κατά 30% η σπατάλη τροφίμων κατά κεφαλήν σε σχέση με τα απόβλητα τροφίμων που παράχθηκαν το 2022 σε επίπεδο λιανικής και καταναλωτή. Επιπλέον, το νέο νομοθετικό πλαίσιο υποστηρίζει την εφαρμογή καινοτόμων προσεγγίσεων για την περαιτέρω προώθηση της ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης με ταξινόμηση στην πηγή, τη συμμετοχή ενεργών πολιτών και την ευαισθητοποίηση προς πιο βιώσιμα πρότυπα κατανάλωσης, σε τοπικό/δημοτικό επίπεδο, μέσω την ίδρυση των «Πράσινων Σημείων» και των «Κέντρων Επαναχρησιμοποίησης».

Σύμφωνα με την Εθελοντική Έκθεση «Η Ελλάδα έχει ενσωματώσει στην εθνική της νομοθεσία, από το 2020, την Οδηγία της Ε.Ε. για τα πλαστικά μίας χρήσης, πολύ νωρίτερα από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Οδηγίας (2021) λόγω της σημασίας που αποδίδεται στη μείωση των πλαστικά απόβλητα που παράγονται στην πηγή και για την προώθηση πιο βιώσιμων και επαναχρησιμοποιήσιμων υλικών. Ο νόμος στοχεύει στην πρόληψη και μείωση της ρύπανσης από πλαστικό, ειδικά στη θάλασσα, και στην προώθηση της μετάβασης σε μια κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά. Ο νόμος καθοδηγείται από τις αρχές και τους στόχους της Ατζέντας 2030 και τους ΣΒΑ, με άμεση συμβολή στην επίτευξη των ΣΒΑ 12 και 14. Η Ελλάδα δεσμεύεται να μειώσει την κατανάλωση των πιο επιβλαβών για το περιβάλλον πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, ιδίως των πλαστικών δοχείων μίας χρήσης για ποτά και τρόφιμα, τουλάχιστον κατά 30% έως το 2024 και τουλάχιστον κατά 60% έως το 2026 σε σύγκριση με το 2022 , και να προωθήσει πιο βιώσιμα υλικά και εναλλακτικές λύσεις». (ΣΒΑ 12,11,14)

Η Κυβέρνηση έχει υιοθετήσει μέτρα και δράσεις που στοχεύουν στην ενθάρρυνση και διευκόλυνση της μείωσης των απορριμμάτων και της ανακύκλωσης. Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Έργου «LIFE PROWhIBIT», η Ελλάδα προωθεί δράσεις που στοχεύουν στην πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διακοπή της εγκληματικότητας στα περιβαλλοντικά απόβλητα με την εισαγωγή έξυπνων συστημάτων Πληροφορικής μαζί με την εφαρμογή αντίστοιχης περιβαλλοντικής νομοθεσίας και προτύπων. Αξίζει να υπογραμμιστεί πως όσον αφορά τη διαχείριση των απορριμμάτων, το Εθνικό Σχέδιο «ANTHΠΑΣ», για τη σταδιακή κατάργηση της χρήσης οδοντιατρικού αμαλγάματος, εγκρίθηκε το 2021 και άρχισε να εφαρμόζεται. Επίσης, έχει θεσπιστεί ένα Ολοκληρωμένο Πλαίσιο Διαχείρισης Αποβλήτων, η οποία θα καθορίζει επακριβώς τα συγκεκριμένα μέτρα και προϋποθέσεις διαχείρισης των ιατρικών αποβλήτων. (ΣΒΑ 12)

Το ολοκληρωμένο έργο LIFE IP «CEI-Greece», με συντονιστικό εταίρο το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας είναι ένα παράδειγμα βέλτιστης πρακτικής. Είναι μια ευρεία πολυμετοχική κοινοπραξία που στοχεύει να συμβάλει αποφασιστικά στην εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης Αποβλήτων 2020-2030, το Εθνικό Πρόγραμμα Πρόληψης Απορριμμάτων 2021-2030 και η Στρατηγική Εθνικής Κυκλικής Οικονομίας.

Οι δράσεις του έργου περιλαμβάνουν την υλοποίηση πιλοτικών έργων χωριστής συλλογής απορριμμάτων και συστημάτων πληρωμής, την οργάνωση και λειτουργία ξεχωριστών κέντρων συλλογής και επαναχρησιμοποίησης, την ανάπτυξη και λειτουργία συστημάτων κυκλικής οικονομίας, τη δημιουργία ικανοτήτων μέσω ειδικών θεματικών σεμιναρίων προσαρμοσμένη στις ανάγκες όλων των ενδιαφερομένων και εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και διάδοση των αποτελεσμάτων του έργου μέσω της διοργάνωσης περιφερειακών ημερίδων ενημέρωσης και διασκέψεων και, τέλος, κινητοποίηση οικονομικών πόρων.

Επίσης σημαντική είναι η προσπάθεια να αναπτυχθεί μια νέα πλατφόρμα με κατευθυντήριες γραμμές ώστε οι πόλεις να υιοθετούν και να ακολουθούν τις αρχές της κυκλικής οικονομίας. Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Κυκλική Οικονομία έχει ως στόχο να κλείσει τους βρόχους υλικού στο αστικό πλαίσιο, να ελαχιστοποιήσει την παραγωγή αποβλήτων και να μειώσει την εξόρυξη πόρων, να μειώσει τις εκπομπές, να προστατεύσει και να ενισχύσει τη βιοποικιλότητα και να μειώσει τις κοινωνικές ανισότητες σύμφωνα με τους ΣΒΑ (ΣΒΑ 11, 12).

Ο Στόχος 13 για την Ελλάδα

Απαιτούνται επειγόντως προληπτικές πολιτικές και δράσεις για την αντιμετώπιση της μεγάλης πρόκλησης της κλιματικής αλλαγής και των επιπτώσεών της. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα, η κλιματική αλλαγή έχει οδηγήσει σε πιο συχνά και έντονα καιρικά φαινόμενα, όπως πλημμύρες, υπερβολική ζέστη και έντονες χιονοπτώσεις. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, το 2021 κάηκαν περισσότερα από 1,3 εκατομμύρια στρέμματα ως αποτέλεσμα καταστροφικών δασικών πυρκαγιών σε όλη τη χώρα, ενώ εξίσου μεγάλη έκταση περίπου 1,5 εκατομμύρια στρέμματα, κάηκε κατά την περίοδο των τελευταίων 8 ετών (2013-2020). Σύμφωνα με επιστημονικά στοιχεία, αυτές οι καταστροφικές πυρκαγιές ήταν συνέπεια της ξηρασίας και της ζέστης για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Σύμφωνα με την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης «Το πρώτο Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα της Ελλάδας εγκρίθηκε το 2019. Είναι ένα στρατηγικό σχέδιο που περιλαμβάνει έναν λεπτομερή οδικό χάρτη για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων για την ενέργεια και το κλίμα έως το 2030. Οι βασικοί πυλώνες της Ελλάδας είναι η σημαντική μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και η σταδιακή κατάργηση των λιγνιτικών σταθμών μέχρι το 2028, η αύξηση του μεριδίου των ΑΠΕ στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας καθώς και η βελτίωση της

ενεργειακής απόδοσης σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Βρίσκεται επί του παρόντος υπό αναθεώρηση με περίοδο εφαρμογής έως το 2030, προκειμένου να είναι συνεπής με τους νέους φιλόδοξους στόχους μείωσης των εκπομπών που έχουν τεθεί από την ευρωπαϊκή νομοθεσία για το κλίμα και την εθνική νομοθεσία για το κλίμα». (ΣΒΑ 13,7)

Ενώ ακολούθως η Έκθεση αναφέρει πως «Ο πρώτος νόμος για το κλίμα της Ελλάδας εγκρίθηκε από τη Βουλή τον Μάιο του 2022, μετά από εκτενή δημόσια διαβούλευση, και παρέχει ένα συνεκτικό πλαίσιο για τη βελτίωση της προσαρμογής και της κλιματικής ανθεκτικότητας της Ελλάδας και τη διασφάλιση της κλιματικής ουδετερότητας της χώρας έως το 2050. Μέτρα και προβλέπονται πολιτικές για την ενίσχυση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, τίθενται ενδιάμεσοι στόχοι για τη μείωση των καθαρών ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, προβλέπεται μηχανισμός προϋπολογισμού άνθρακα για βασικούς τομείς της οικονομίας και ορίζονται δείκτες για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της προόδου από σχετικούς στόχους. Αναμένεται επίσης η δημιουργία συστήματος διακυβέρνησης και συμμετοχής για τη δράση για το κλίμα. Το χρονικό διάστημα εφαρμογής του νόμου εκτείνεται έως το 2050». (ΣΒΑ 13)

Το ολοκληρωμένο έργο LIFE IP «AdaptInGR - Ενίσχυση της εφαρμογής της πολιτικής προσαρμογής σε όλη την Ελλάδα», με συντονιστικό εταίρο το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και μια ευρεία πολυμετοχική κοινοπραξία για την υλοποίησή του, στοχεύει να καταλύσει την εφαρμογή της Εθνικής Προσαρμογής. Στρατηγική και των 13 Περιφερειακών Σχεδίων Δράσης Προσαρμογής. Στοχεύει επίσης στη δημιουργία ικανότητας συντονισμού, ιεράρχησης προτεραιοτήτων, παρακολούθησης και ενσωμάτωσης των πολιτικών δράσεων προσαρμογής, μεταξύ άλλων με την ανάπτυξη πιλοτικών έργων σε τομείς προτεραιότητας για επιλεγμένες περιφέρειες και δήμους. Έχει παραγάγει δεδομένα και χάρτες του συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών για την προβολή του κλίματος (GIS) και έχει ξεκινήσει μια σειρά περιφερειακών εργαστηρίων για βασικούς φορείς περιφερειακής προσαρμογής για να αυξήσει τις ανθρώπινες και θεσμικές ικανότητες για προσαρμογή.

Έχει επίσης αναπτύξει εκπαιδευτικό υλικό για εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και ξεκίνησε την υλοποίηση μιας σειράς περιφερειακών σεμιναρίων κατάρτισης για

εκπαιδευτικούς, καθώς και μια σειρά περιφερειακών εκδηλώσεων ενημέρωσης κοινού (info-days), με σκοπό τη βελτίωση της εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης- αύξηση για προσαρμογή. Επιπλέον, προβαίνει σε ενδελεχή ανάλυση προσαρμογής των πιο ευάλωτων κλιματικών τομέων όπως νερό, βιοποικιλότητα και γεωργία. Ωστόσο, έχει αρχίσει να δημιουργεί κι έναν εθνικό μηχανισμό παρακολούθησης και αξιολόγησης προσαρμογής για την περαιτέρω υποστήριξη της ενσωμάτωσης της προσαρμογής στις τομεακές εθνικές πολιτικές, στρατηγικές και σχεδιασμό.

Ο Στόχος 14 για την Ελλάδα

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος «Η προστασία των ακτών και των θαλάσσιων υδάτων αντιμετωπίζει πολύπλοκα και πολύπλευρα προβλήματα, καθώς το θαλάσσιο και παράκτιο περιβάλλον δέχεται σοβαρές πιέσεις τόσο από χερσαίες όσο και από πηγές ρύπανσης από τους ωκεανούς». Για την Ελλάδα οι επενδύσεις στη θαλάσσια βιοποικιλότητα και τα οικοσυστήματα είναι απαραίτητες, κυρίως επειδή ο μεγάλος αριθμός και η τουριστική δραστηριότητα των νησιών καθιστούν δύσκολους τους αποτελεσματικούς ελέγχους της ρύπανσης και της υπεραλίευσης.

Η ανταπόκριση στο ζήτημα των χωροκατακτητικών ξένων ειδών, η μείωση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων, η αποκατάσταση των αποθεμάτων και η προώθηση μιας οικονομικά βιώσιμης και ανταγωνιστικής βιομηχανίας αλιείας και μεταποίησης ψαριών, καθώς και βιώσιμης υδατοκαλλιέργειας, αποτελούν προτεραιότητες πολιτικής. Προς τούτο, η ολοκλήρωση του νέου Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού, παράλληλα με την έγκαιρη εφαρμογή της Ολοκληρωμένης Θαλάσσιας Πολιτικής στη Νησιωτική Επικράτεια, θα συμβάλει στη βιώσιμη ανάπτυξη σε θαλάσσιες περιοχές και παράκτιες ζώνες, μέσω της οργάνωσης ανθρώπινων δραστηριοτήτων, προστατεύοντας παράλληλα το θαλάσσιο περιβάλλοντος και βιοποικιλότητας. Πρόσθετες προκλήσεις είναι η χαρτογράφηση και οριοθέτηση όλων των προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών της Ελλάδας καθώς και η κατάρτιση των σχετικών σχεδίων διαχείρισης.

Σύμφωνα με την Έκθεση «Οι πρωτοβουλίες στον τομέα αυτό περιλαμβάνουν τη συμμετοχή της Ελλάδας σε μια διακρατική πρωτοβουλία της Σύμβασης της Βέρνης για την Προστασία της θαλάσσιας χελώνας *Caretta caretta*, τη διαμόρφωση Εθνικών Σχεδίων Δράσης στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου έργου LIFE IP NATURA «Ολοκληρωμένες δράσεις για τη διατήρηση και

διαχείριση τοποθεσιών, ειδών, οικοτόπων και οικοσυστημάτων Natura 2000 στην Ελλάδα», για θαλάσσια είδη (Cetaceans: Tursiops truncatus, Phocaenaphocaena), για Caretta caretta και για Φώκια Monachus monachus». (ΣΒΑ 14)

Παραδείγματα βέλτιστης πρακτικής αποτελεί η Enaleia. Είναι μια μη κερδοσκοπική κοινωνική επιχείρηση που αντιμετωπίζει δύο άμεσα συνδεδεμένα προβλήματα για το θαλάσσιο περιβάλλον, τη μείωση των ιχθυαποθεμάτων και την πλαστική θαλάσσια ρύπανση. Συνεπάγεται διδασκαλία πρακτικών βιώσιμης αλιείας που διατηρούν τους τοπικούς πληθυσμούς ψαριών και, ταυτόχρονα, απομακρύνουν τους σφρούς πλαστικού που μολύνουν τις θάλασσες του κόσμου, προσαρμόζοντας τον κλάδο της αλιείας σε ένα πράσινο μέλλον για βιώσιμα θαλάσσια οικοσυστήματα.

Ακολουθώντας το Project PARALIES το οποίο ξεκίνησε το καλοκαίρι του 2021, είναι μια πρωτοβουλία που στοχεύει στον καθαρισμό των θαλάσσιων απορριμμάτων και στην προστασία του οικοσυστήματος των παραλιών από τη ρύπανση από απόβλητα. Στο πλαίσιο του έργου, πραγματοποιούνται σε καθημερινή βάση συγκεκριμένες ενέργειες, από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό για τους σκοπούς του έργου, συμπεριλαμβανομένων του καθημερινού καθαρισμού των παραλιών για την πρόληψη της συσσώρευσης απορριμμάτων νέας εισόδου καθώς και τον καθαρισμό της «ιστορικής ρύπανσης» των θαλάσσιων απορριμμάτων που έχουν ήδη συσσωρευτεί στην παραλία, την εφαρμογή ενός συστήματος χωριστής συλλογής για τα ανακυκλώσιμα απόβλητα που παράγονται από τους επισκέπτες, καθώς και την ευαισθητοποίηση και την ενημέρωση των επισκεπτών σχετικά με τις επιπτώσεις των απορριμμάτων που απορρίπτονται σκόπιμα ή τυχαία, στην παραλία, στα παράκτια και θαλάσσια οικοσυστήματα.

Ο Στόχος 15 για την Ελλάδα

Η απώλεια της βιοποικιλότητας και των δασικών εκτάσεων έχει ενταθεί την τελευταία δεκαετία. Οι επαναλαμβανόμενες καταστροφικές πυρκαγιές στην Ελλάδα έχουν καταστήσει ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη για ανασχεση της αποψίλωσης των δασών. Ανάμεσα στις προτεραιότητές της χώρας περιλαμβάνονται μέτρα που επικεντρώνονται σε συγκεκριμένες προκλήσεις, όπως η ανάπτυξη ενός εθνικού σχεδίου αναδάσωσης, η ενίσχυση των δυνατοτήτων μετριασμού, καθώς και η ικανότητα αντιμετώπισης του μηχανισμού αντιμετώπισης καταστροφών, η ολοκλήρωση του

πανελλαδικού έργου επικύρωσης δασικών χαρτών και η ανάπτυξη πρωτοβουλιών για την προστασία των βουνών της Ελλάδας.

Η ανάπτυξη Εθνικού Σχεδίου Αναδάσωσης για τη χώρα αποτελεί βασική προτεραιότητα. Το Σχέδιο ενσωματώνεται στο Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας και θα αποτελέσει ένα συντονισμένο πλαίσιο με τοπικές χωρικές δράσεις και έργα για την ενίσχυση της εθνικής δασικής ισορροπίας με πολλαπλά και μετρήσιμα περιβαλλοντικά και κοινωνικά οφέλη, τα οποία θα συμβάλουν στην προστασία της βιοποικιλότητας. Σύμφωνα με το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας «Το Εθνικό Σχέδιο Αναδάσωσης στοχεύει να συμβάλει στη στρατηγική της Ε.Ε. για τα δάση, στην αποκατάσταση των δασικών οικοσυστημάτων και στην ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας, στη ρύθμιση των εκπομπών αερίων άνθρακα, στην προστασία της ανθρώπινης υποδομής από φυσικές καταστροφές και την προώθηση της δημιουργίας θέσεων εργασίας και της απασχόλησης». Το Σχέδιο περιλαμβάνει επίσης πολιτικές που σχετίζονται με τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας, τη λιτή χρήση της ξυλείας και την προώθηση της παραγωγής τροφίμων στα δάση. Αξίζει να σημειωθεί πως απώτερος στόχος είναι μέχρι το 2026 να φυτευτούν σε όλη τη χώρα πάνω από 20 εκατομμύρια δέντρα. (ΣΒΑ 15)

Η επικύρωση των δασικών χαρτών αποτελεί βασικό εργαλείο υποδομής χρήσιμο για την εθνική οικονομία, καθώς η ψηφιοποίηση του χώρου διευκολύνει τον σχεδιασμό και την έγκριση νέων επενδύσεων σε όλη τη χώρα, διασφαλίζοντας παράλληλα την προστασία και διαχείριση των δασικών περιοχών με πιο βιώσιμο και αποτελεσματικό τρόπο έναντι πιέσεων όπως η αστική εξάπλωση και οι δασικές πυρκαγιές. Οι δασικοί χάρτες αντιπροσωπεύουν τις περιοχές όπου εφαρμόζεται η δασική νομοθεσία, διασφαλίζοντας τη διαφάνεια. Τα κύρια οφέλη από αυτό το έργο περιλαμβάνουν τη διασφάλιση της διατήρησης των δασικών εκτάσεων ως φυσικού και κοινωνικού πόρου, καθώς και τη δημιουργία ενός αξιόπιστου κτηματολογικού συστήματος και την προστασία της δημόσιας περιουσίας.

Στο πλαίσιο του Εθνικού Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020, η Ελλάδα έχει ξεκινήσει μια σειρά από δράσεις και μέτρα, τα οποία συμβάλλουν ουσιαστικά στη δάσωση και δημιουργία δασικών εκτάσεων, την πρόληψη και αποκατάσταση δασικών ζημιών λόγω δασικών πυρκαγιών, φυσικών καταστροφών και καταστροφικών γεγονότων (αποκατάσταση δρόμων

πυροπροστασίας, κατασκευή σημείων ύδρευσης, δράσεις διαχείρισης δασών, αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα βουνών) καθώς και τη διατήρηση και προστασία της πανίδας των άγριων πτηνών, της οποίας ο βióτοπος συνδέεται στενά με τη γεωργική γη. (ΣΒΑ 15)

Το έργο LIFE-IP 4 NATURA «Ολοκληρωμένες δράσεις για τη διατήρηση και διαχείριση περιοχών, ειδών, οικοτόπων και οικοσυστημάτων Natura 2000 στην Ελλάδα», είναι το σημαντικότερο έργο διατήρησης της φύσης των τελευταίων δεκαετιών στη χώρα. Αποτελεί την πρώτη κεντρικά συντονισμένη πρωτοβουλία για την εφαρμογή του Ελληνικού Πλαισίου Δράσης Προτεραιότητας (ΠΔΠ) σε εθνική, περιφερειακή και τοπική κλίμακα και στοχεύει στην ουσιαστική ενίσχυση του πλαισίου προστασίας της φύσης της Ελλάδας. Επιπρόσθετα, μια ακόμη καλή πρακτική αποτελεί η πρωτοβουλία «Untrodden Mountains» μέσω της οποίας υπογραμμίζεται η δημιουργία ενός ειδικού καθεστώσ προστασίας για ορεινές περιοχές ιδιαίτερης φυσικής και πολιτιστικής σημασίας για τη χώρα, με τον χαρακτηρισμό τους ως αустηρά προστατευόμενες περιοχές, όπου ανθρωπογενείς παρεμβάσεις όπως η οδοποιία και οποιαδήποτε τύπος οικοδομικής δραστηριότητας απαγορεύονται, ώστε να αποτραπεί μια σημαντική απειλή για τη βιοποικιλότητα, που είναι ο κατακερματισμός των οικοσυστημάτων.

Ο Στόχος 16 για την Ελλάδα

Το σύστημα δικαιοσύνης αποτελεί μείζονα συστημική πρόκληση για την Ελλάδα, καθώς συνδέεται με σημαντικό κόστος και καθυστερήσεις που αποδίδονται κυρίως σε άκαμπτες διαδικασίες και στην ανεπαρκή χρήση των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών. Οι πολίτες και οι επενδυτές αντιμετωπίζουν εμπόδια όταν αντιμετωπίζουν δικαστικές διαφορές, παρά την εφαρμογή διαφόρων μέτρων απλούστευσης. Η νομοθεσία είναι κατακερματισμένη και λείπουν κρίσιμα στατιστικά δεδομένα, ενώ η υπερβολική νομική παραγωγή σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλει πρόσθετο βάρος στη διοίκηση που μερικές φορές οδηγεί σε δυσμενείς δικαστικές αποφάσεις και χρηματικές ποινές. Επιπλέον, νέες ή επίμονες μορφές παραβατικότητας, όπως η αύξηση των περιπτώσεων έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας, η νεανική βία και ο αθλητικός χουλιγκανισμός αποτελούν σημαντικά ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Σύμφωνα με τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια (WPS) « Η Ελλάδα ολοκλήρωσε, υπό τον συντονισμό του Υπουργείου Εξωτερικών, το πρώτο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τις Γυναίκες, την Ειρήνη και την Ασφάλεια (NAPWPS). Το NAPWPS προτείνει ένα ευρύ φάσμα δράσεων και μέτρων στους ακόλουθους πυλώνες και τομείς προτεραιότητας: την πρόληψη της ένοπλης σύγκρουσης και κάθε μορφή έμφυλης βίας, σεξουαλικής και ενδοοικογενειακής βίας, σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης, την ισότιμη εκπροσώπηση των φύλων, τη συμμετοχή και την ηγεσία στη λήψη αποφάσεων, την προστασία των γυναικών και των κοριτσιών από κάθε μορφή βίας λόγω φύλου και από άλλες παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ανακούφιση και ανάρρωση των επιζώντων λόγω φύλου και την προώθηση της ατζέντας των Ηνωμένων Εθνών για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια (WPS) σε διμερές, περιφερειακό και πολυμερές επίπεδο. Προκειμένου να ενισχυθεί η συνοχή των πολιτικών, το NAPWPS είναι πλήρως ευθυγραμμισμένο με το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων, το οποίο έχει ανανεωθεί για την περίοδο 2021-2025». (ΣΒΑ 16,5,17)

Ενώ σύμφωνα με την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης «Η Ελλάδα έχει αναπτύξει, ένα νέο ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο για την προστασία των φυσικών της προσώπων, σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, καθώς και την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή εκτέλεση ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία τέτοιων δεδομένων». (ΣΒΑ 16)

Ακολούθως, καθ' όλη την περίοδο 2018-2021, η Ελλάδα υλοποίησε επιτυχώς το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς (NACAP) με τη χώρα να βελτιώνει σταθερά την παγκόσμια κατάταξή της στον Δείκτη ΔTK της Trans-Parency International. Το 2019, η Ελλάδα αναδιάρθρωσε ριζικά το εγχώριο πλαίσιο καταπολέμησης της διαφθοράς. Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου του εκτελεστικού κράτους, πέντε ελεγκτικές οντότητες και ένα όργανο συντονισμού κατά της διαφθοράς συγχωνεύτηκαν σε μια ενιαία, ανεξάρτητη Εθνική Αρχή Διαφάνειας (NTA) με εντολή να ανιχνεύει, να αποτρέπει και να ευαισθητοποιεί κατά της διαφθοράς καθώς και να προωθεί τη διαφάνεια και δημόσιας λογοδοσίας.

Μια πρωτοβουλία που σχετίζεται με την παιδική Δικαιοσύνη είναι η Αξιολόγηση της φιλικότητας προς τα παιδιά του συστήματος Jus-tice από το Υπουργείο Δικαιοσύνης (MoJ) σε συνεργασία με τη UNICEF. Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, το Υπουργείο Δικαιοσύνης σχεδιάζει να συντάξει ένα Σχέδιο Δράσης για τη βελτίωση της φιλικότητας προς τα παιδιά του ελληνικού συστήματος δικαιοσύνης. Ενώ μετά από πολυετείς συζητήσεις, τέθηκε σε λειτουργία μια καινοτομία για την ελληνική έννομη τάξη, το Ανεξάρτητο Γραφείο Ανηλίκων Θυμάτων (Σπίτια του Παιδιού), που βρίσκεται στην Αθήνα. Ο κύριος σκοπός αυτών των εξειδικευμένων Οίκων είναι να διευκολύνουν τη δικαστική εξέταση παιδιών που έπεσαν θύματα σεξουαλικής βίας και κακοποίησης και σεξουαλικής βίας.

Ο Στόχος 17 για την Ελλάδα

Σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ε.Ε. «Η Ελλάδα είναι μέλος της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (DAC) του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) από το 1999». Η συνολική επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (ODA) της Ελλάδας (διμερής και πολυμερής EAB) το 2020 ανήλθε στα 325,44 εκατ. USD φτάνοντας το 0,18% του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος. Προκειμένου η EAB να έχει αντίκτυπο, η Ελλάδα εστιάζει σε τομείς όπου έχει αρμοδιότητα και εμπειρία. (ΣΒΑ 17,10)

Σύμφωνα με την Έκθεση Εθελοντικής Αξιολόγησης μια καλή πρακτική της χώρας είναι ότι «Σε διεθνές επίπεδο, η Ελλάδα έχει δωρίσει πάνω από 4 εκατομμύρια δόσεις εμβολίων κατά του COVID-19, μέσω διμερών συμφωνιών, σε Αλβανία, Αρμενία, Βοσνία & Ερζεγοβίνη, Αίγυπτο, Γκαμπόν, Γκάνα, Ιράν, Ιορδανία, Κένυα, Λιβύη, Βόρεια Μακεδονία, Ρουάντα, Τυνησία, Ουκρανία και Βιετνάμ. Τα εμβόλια που παραδόθηκαν λειτουργούν ως παράδειγμα αλληλεγγύης της Ελλάδας προς τις χώρες εταίρους της και δέσμευσης για κοινή χρήση πόρων για την καταπολέμηση της πανδημίας COVID-19. Ενώ μια ακόμη καλή πρακτική αποτελεί το εμβληματικό έργο Ultrafast Broadband (UFBB), είναι ένα έργο Δημόσιου-Ιδιωτικού Σύμπραξης που επιδιώκει να καλύψει περιοχές σε όλη την Ελλάδα, οι οποίες εκτιμάται ότι θα παραμείνουν «λευκές περιοχές NGA» μετά την υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων του ιδιωτικού τομέα και του έργου Rural Broadband, καθώς και περιοχές όπου δεν παρέχεται σύνδεση στο Διαδίκτυο κατερχόμενης ζεύξης τουλάχιστον 100 Mbps, με δυνατότητα αναβάθμισης σε 1 Gbs». (ΣΒΑ 17,9)

Η Ελλάδα έχει θεσπίσει με νόμο ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την εκπόνηση και κατάρτιση Σχεδίων Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (ΣΒΑΠ) σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, με βάση τις βασικές αρχές της βιώσιμης αστικής κινητικότητας. Ο πρωταρχικός στόχος των SUMP είναι να εξασφαλίσουν καλύτερη ποιότητα ζωής στις πόλεις και να καταστήσουν την αστική κινητικότητα πιο καθαρή και βιώσιμη, μειώνοντας την ατμοσφαιρική ρύπανση και την ηχορύπανση που σχετίζεται με την κυκλοφορία, τη συμφόρηση και τα ατυχήματα. Βασικό στοιχείο ενός SUMP είναι, εκτός από τη συμμετοχή του πολίτη, η συνεργασία και η δέσμευση τοπικών αρχών και ενδιαφερομένων, όπως αποκεντρωμένες διοικήσεις και πάροχοι μεταφορών, που θίγονται άμεσα από την προετοιμασία του ΣΒΑΤ ή ενδιαφέρονται για αυτό. Η δέσμευση έχει τη μορφή συμφωνίας συμμετοχής που υπογράφεται από εκπροσώπους των προαναφερόμενων ομάδων. (ΣΒΑ 17,11,7,9,13)

Η Γενική Γραμματεία Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου και το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Ελλάδος (ΕΚΕΤΑ), για παράδειγμα, αναπτύσσουν ένα μοντέλο κυκλικής οικονομίας για τη Μήλο που θα χρησιμοποιηθεί ως καινοτόμο παράδειγμα, το οποίο αναδεικνύει τον συνδυασμό οικονομικά και περιβαλλοντικά συμφέροντα του τοπικού πληθυσμού και προωθεί τις τρεις διαστάσεις της αειφόρου ανάπτυξης. Το ίδιο μοντέλο σχεδιάζεται να εφαρμοστεί και σε άλλα νησιά. (ΣΒΑ 17,9,12)

Για να εκπληρώσει την αποστολή και τους στόχους της, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης εγκλημάτων κοινού ενδιαφέροντος και της καταπολέμησης όλων των μορφών διακίνησης ναρκωτικών, τροφίμων και φυτοφαρμάκων, η Διεύθυνση Οικονομικής Αστυνομίας (FPD) του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη συνεργάζεται στενά, μέσω κοινών δράσεων και στρατηγικού μέρους -συνεργασίες, με μια σειρά αρχών, ιδρυμάτων και υπηρεσιών, σε διεθνές και εθνικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων: διωκτικών και ανακριτικών αρχών, της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής & Δημόσιας Περιουσίας, της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων και Εφοριών, φορείς κοινωνικής ασφάλισης, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων, την Αρχή Καταπολέμησης του Ξεπλύματος Χρήματος, τον Συνήγορο του Πολίτη, ξένες πρεσβείες στην Ελλάδα και Ευρωπαϊκοί και Διεθνείς Οργανισμοί, (ΣΒΑ 17,3,8,16)

Σύμφωνα με το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας « Στις 29 Μαΐου 2019 τέθηκε σε ισχύ η Συμφωνία για την Προστασία και την Αειφόρο Ανάπτυξη της Περιοχής του Πάρκου Πρεσπών, η οποία υπογράφηκε στην Πύλη μεταξύ των τριών κρατών που μοιράζονται την περιοχή των λιμνών των Πρεσπών (Ελλάδα, Βόρεια Μακεδονία και Αλβανία) και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η συμφωνία, παρέχει το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο και τις κατευθύνσεις για συνεργασία και κοινές δραστηριότητες μεταξύ των Μερών της για τη διασφάλιση της ολοκληρωμένης προστασίας του οικοσυστήματος και της αειφόρου ανάπτυξης της οικολογικά και υδρολογικά πλούσιας και ευαίσθητης περιοχής του Πάρκου Πρεσπών, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ολοκληρωμένων σχεδίων και προσεγγίσεων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, σύμφωνα με τα διεθνή και τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ν. 4453/2017)». (ΣΒΑ 6,15,17)

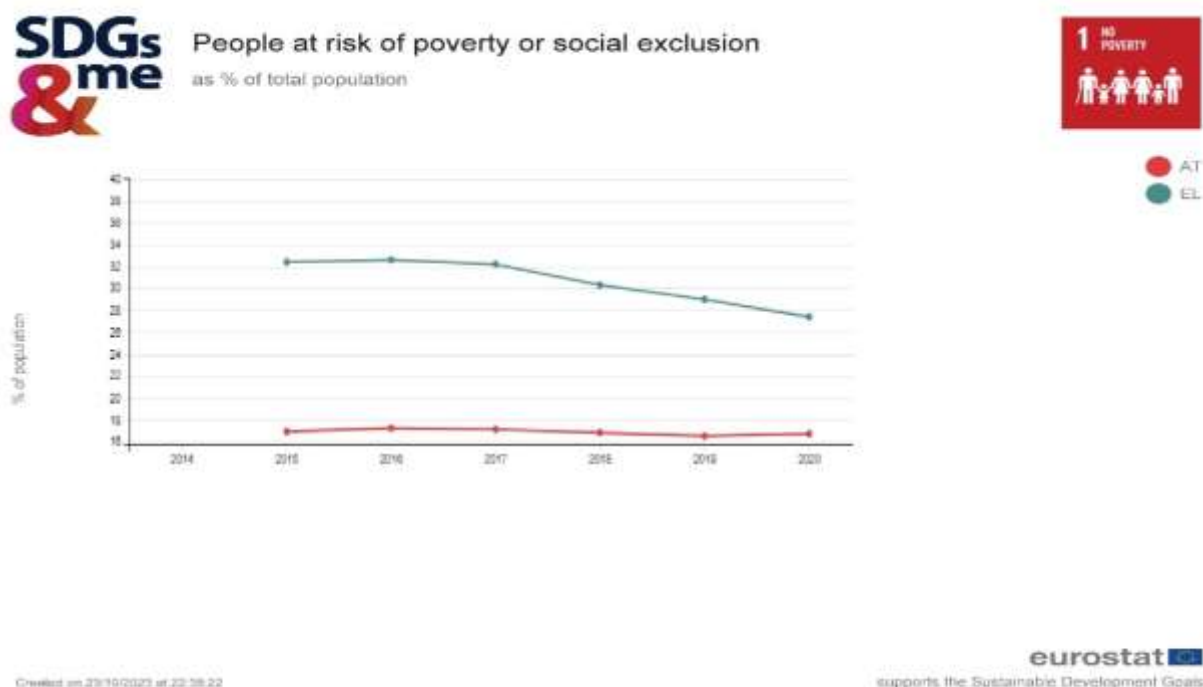
Αποτελεσματική αντιμετώπιση των κρίσιμων και πολυδιάστατων παγκόσμιων προκλήσεων που σχετίζονται με την εφαρμογή των ΣΒΑ, συμπεριλαμβανομένης της βιώσιμης ανάκαμψης από τις αρνητικές επιπτώσεις της πανδημικής κρίσης, της κλιματικής αλλαγής, των φυσικών καταστροφών, της εξάντλησης των φυσικών πόρων, της ψηφιακής μετάβασης, οι κοινωνικές ανισότητες, η δημογραφική πίεση και η βιώσιμη, ανθεκτική και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη απαιτούν την υιοθέτηση ολοκληρωμένων και μελλοντικών δημοσίων πολιτικών που υποστηρίζονται από ισχυρά στοιχεία και αξιόπιστα δεδομένα. Έτσι απαιτείται η δημιουργία μηχανισμών, εργαλείων και διαδικασιών που ενσωματώνουν, με ισορροπημένο και συνεκτικό τρόπο, τη χρήση ισχυρών, υψηλής ποιότητας και ποσοτικών στοιχείων σε ολόκληρο τον κύκλο πολιτικής, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού, του σχεδιασμού, της διαμόρφωσης, της εφαρμογής και αξιολόγηση των δημόσιων πολιτικών.

Κεφάλαιο 3: Σύγκριση δεικτών Ελλάδας - Αυστρίας

Για να γίνουν καλύτερα κατανοητοί οι 17 στόχοι της βιώσιμης ανάπτυξης, στη συγκεκριμένη ενότητα θα γίνει σύγκριση της Ελλάδας με μια χώρα της Δύσης, την Αυστρία. Θα εξεταστούν κατά κύριο λόγο τρεις δείκτες από κάθε στόχο με απώτερο σκοπό να εξαχθούν συμπεράσματα. Η μπλε γραμμή παρουσιάζει την πορεία του εκάστοτε δείκτη στην Ελλάδα ενώ η κόκκινη γραμμή της Αυστρίας.

Στόχος 1 Μηδενική Φτώχεια

Δείκτης 1.1

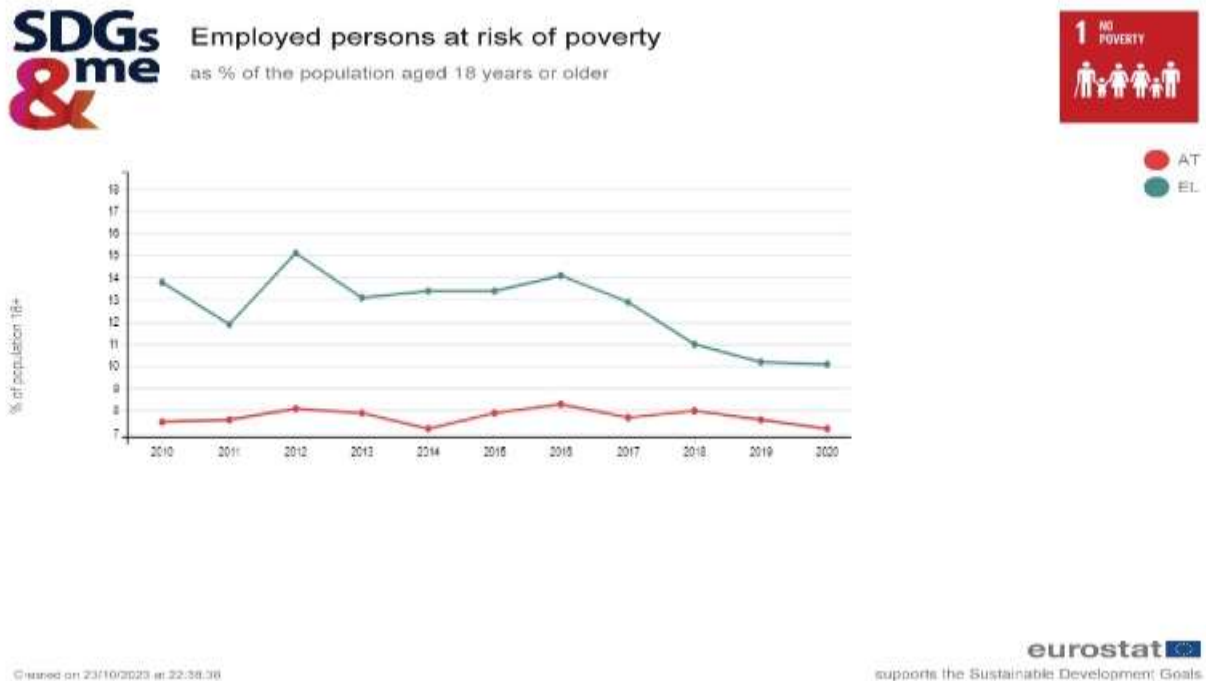

Τα δεδομένα του δείκτη «Άτομα που κινδυνεύουν από τη φτώχεια και από τον κοινωνικό αποκλεισμό» αφορούν τα έτη από το 2014 έως και το 2020 και απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό), έχοντας δύο δεκαδικά ψηφία, του συνόλου του πληθυσμού. Ξεκινώντας από τη διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη αυτού, μπορεί κάποιος να δει πως από το 2015 έως και το 2017 ο δείκτης της Ελλάδας παρουσίαζε σταθερότητα σε ποσοστό περίπου 32% ενώ σημειώθηκε μια μικρή άνοδος το 2016. Ακολούθως, το 2018 το ποσοστό μειώθηκε κατά δυο μονάδες φτάνοντας το δείκτη στο 30%, το οποίο συνέχισε να μειώνεται μέχρι και το 2020 το οποίο έφτασε

κάτω από το 28%. Με τον κίνδυνο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού, λοιπόν, βρίσκεται αντιμέτωπος ένας στους τέσσερις Έλληνες.

Από την άλλη πλευρά τα ποσοστά της Αυστρίας συγκριτικά με της Ελλάδας είναι πολύ χαμηλότερα. Το 2015 τα άτομα που κινδυνεύουν από τη φτώχεια και από τον κοινωνικό αποκλεισμό κατείχαν το 17%. Το ποσοστό αυτό μετατοπίστηκε κατά μόνο μια μονάδα προς τα πάνω τα δύο επόμενα χρόνια και επανήλθε στο 17% το 2018. Το 2019 το επίπεδο του δείκτη προσέγγισε το 16% ενώ το 2020 και πάλι ανέβηκε στο αρχικό επίπεδο του διαγράμματος.

Δείκτης 1.2

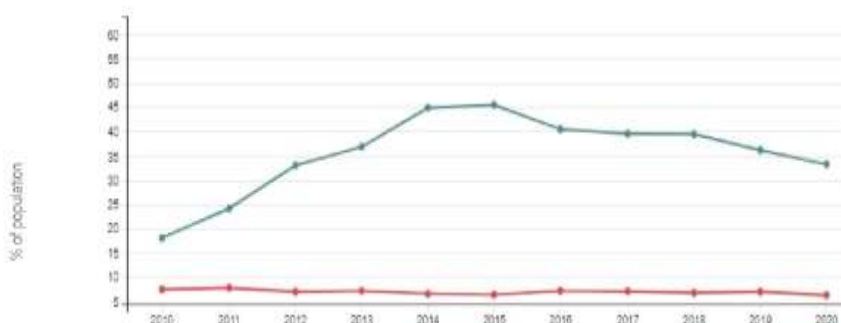
Συνεχίζοντας, στο αμέσως επόμενο διάγραμμα, παρατίθεται ο δεύτερος δείκτης «Εργαζόμενοι σε κίνδυνο φτώχειας». Τα δεδομένα απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό), έχοντας δύο δεκαδικά ψηφία, της ηλικίας του πληθυσμού άνω των 18 ετών. Ξεκινώντας τη διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη εύκολα γίνεται αντιληπτή η ανώμαλη πορεία της Ελλάδας.

Αναλυτικότερα στην Ελλάδα, από το 2010 έως και το 2011 σημειώνεται σημαντική πτώση του δείκτη καθώς το ποσοστό από 14% μειώνεται στο 12% ενώ από το 2011 έως και το 2012 υπάρχει άνοδος με το ποσοστό να ξεπερνάει το 15%. Το 2012 φαίνεται πως ήταν η μοναδική χρονιά όπου ο δείκτης είχε υψηλή τιμή καθώς από το 2012 κι έπειτα σημειώνεται σημαντική πτώση της πορείας, με μια σταθερή και ελαφρώς ανοδική πορεία το 2016. Από εκεί κι έπειτα η κάθοδος είναι ραγδαία ενώ το 2019 και το 2020 σημειώθηκε σταθερότητα με ποσοστό 10%. Σε αντίθεση με την Ελλάδα, η Αυστρία φαίνεται πως κατέχει πολύ χαμηλότερα ποσοστά. Αναλυτικότερα, το 2010 και το 2011 χαρακτηρίζεται από σταθερότητα με ποσοστό που προσεγγίζει το 8%. Αξίζει να σημειωθεί πως γενικά οι τιμές του δείκτη προσεγγίζουν συνεχώς το 8%. Το 2014 και το 2020 όμως, το ποσοστό των εργαζομένων οι οποίοι βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας, άγγιξε το 7%.

Δείκτης 1.3

People overburdened by housing cost
as % of total population

Created on 23/10/2023 at 22:39:50

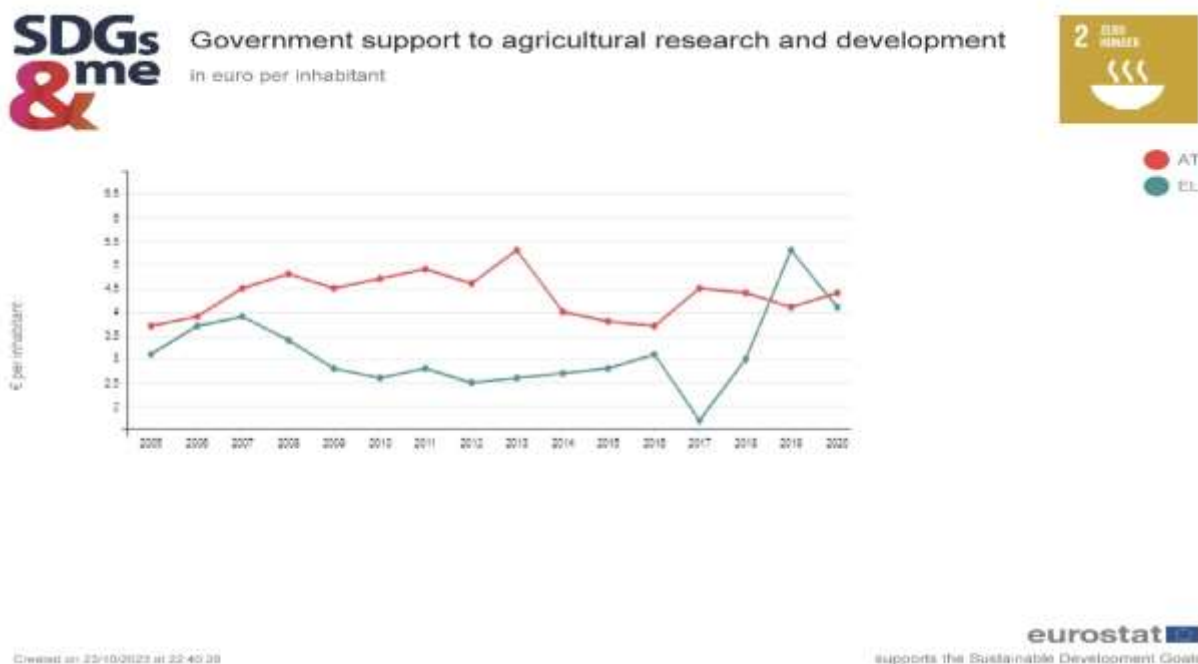
eurostat supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα της διαγραμματικής παρουσίασης του δείκτη «Άτομα που επιβαρύνονται υπερβολικά από το κόστος στέγασης» αφορούν τα έτη από το 2010 έως και το 2020 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) του συνολικού πληθυσμού.

Σύμφωνα με το σχήμα, η Ελλάδα δεν έχει σταθερό ρυθμό ενώ στην Αυστρία ο δείκτης που μελετάται παρουσιάζει σταθερότητα με μικρές πτώσεις το 2015 και το 2020. Σε γενικές γραμμές το ποσοστό στην Αυστρία προσεγγίζει το 6% με 7% ενώ μόνο το 2011 σημειώθηκε μια μικρή άνοδος στο 8%. Στην Ελλάδα ωστόσο από το 2010 έως και το 2014 ο δείκτης παρουσιάζει ανοδική πορεία η οποία παραμένει σταθερή έως και το 2015. Συγκεκριμένα, το 2010 το ποσοστό στην Ελλάδα ήταν 18% το οποίο μετατοπίστηκε με ραγδαία αύξηση της τιμής τα επόμενα τέσσερα χρόνια στο 45% το οποίο και παρέμεινε σταθερό για ένα έτος. Από το 2015 κι έπειτα σημειώνεται καθοδική πορεία η οποία παρέμεινε σταθερή έως και το 2018 με ποσοστό 40% όπου από εκεί κι έπειτα αρχίζει η σημαντική καθοδική πορεία μιας και το 2020 είχε φτάσει κάτω από το 35%. Αξίζει να σημειωθεί πως σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «Η κατάσταση έχει επιδεινωθεί ιδιαίτερα για τους ιδιοκτήτες χαμηλού εισοδήματος και τους ιδιώτες ενοικιαστές. Η μετατροπή των κατοικιών σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή αγαθά είναι ένας από τους κύριους παράγοντες που ευθύνονται για την αύξηση του κόστους τους όπως και οι ξένες επενδύσεις».

Στόχος 2 Μηδενική πείνα

Δείκτης 2.1

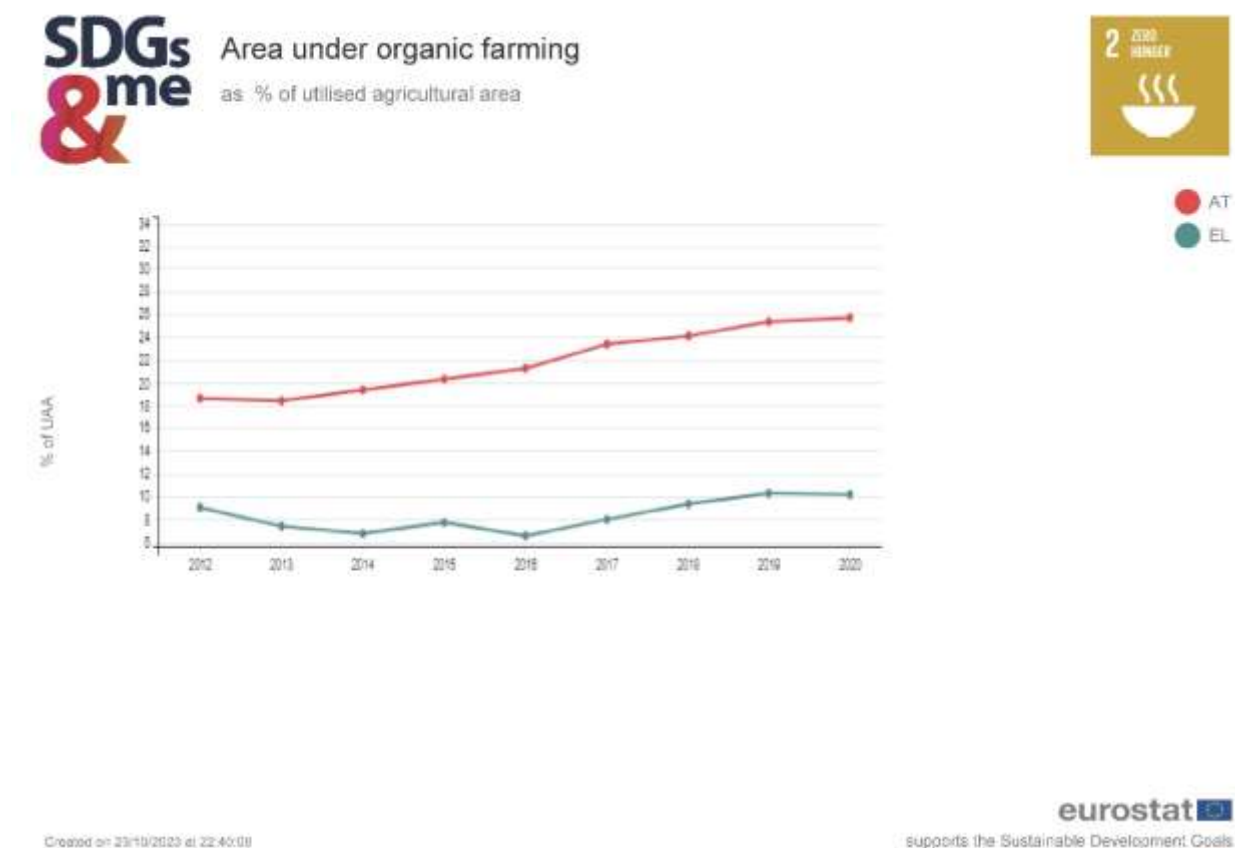
Περνώντας στο δεύτερο στόχο, παρατίθεται η διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη «Υποστήριξη της κυβέρνησης για την αγροτική έρευνα και ανάπτυξη» που αφορά τα έτη από το 2008 έως και το 2020 και απεικονίζεται σε Ευρώ (€) ανά κάτοικο.

Η Ελλάδα παρουσιάζει μια ανοδική πορεία από το 2005 έως και το 2007 με την τιμή του δείκτη να μετατοπίζεται από τα 3€ σε τιμή λίγο μεγαλύτερη από τα 3,50€ ανά κάτοικο. Τα επόμενα χρόνια ακολουθεί καθοδική πορεία μέχρι το 2012 όπου η τιμή ήταν στα 2,50€ ενώ προηγήθηκε μια ετήσια μικρή αύξηση το 2011 η οποία προσέγγισε τα 3€. Ωστόσο, από το 2012 έως και το 2016 παρουσιάζεται σταδιακή άνοδος, η οποία το 2017 χάνει τον σταθερό της ρυθμό με μια απότομη κάθοδο και το δείκτη να αγγίζει το 1€ ανά κάτοικο ως υποστήριξη της κυβέρνησης για την αγροτική έρευνα και ανάπτυξη αντίστοιχα. Τα επόμενα δύο χρόνια η κατάσταση άλλαξε τελείως, καθώς μέχρι το 2019 η τιμή του δείκτη είχε εκτοξευθεί στα 5,50€. Γεγονός το οποίο δεν είχε μεγάλη διάρκεια, καθώς το 2020 η τιμή μειώθηκε στα 4€.

Από την άλλη πλευρά, η Αυστρία παρουσιάζει σταθερή άνοδο από το 2005 έως και το 2008 με τις τιμές του δείκτη να είναι πιο ψηλές από εκείνες της Ελλάδας. Το 2009 υπήρξε μια μικρή κάθοδος

και ξανά είχε ανοδική πορεία με το έτος 2013 να έχει το ρυθμό με την μεγαλύτερη τιμή, καθώς η υποστήριξη από την κυβέρνηση έφτασε να πλησιάζει τα 5,50€. Όμως, από το 2014 και μέχρι το 2016 η τιμή μειώθηκε κατά περίπου μισή μονάδα ενώ από το 2017 έως και το 2020 πλησίασε κατά πολύ τα 4,50€ με το 2019 να πέφτει στα 4€.

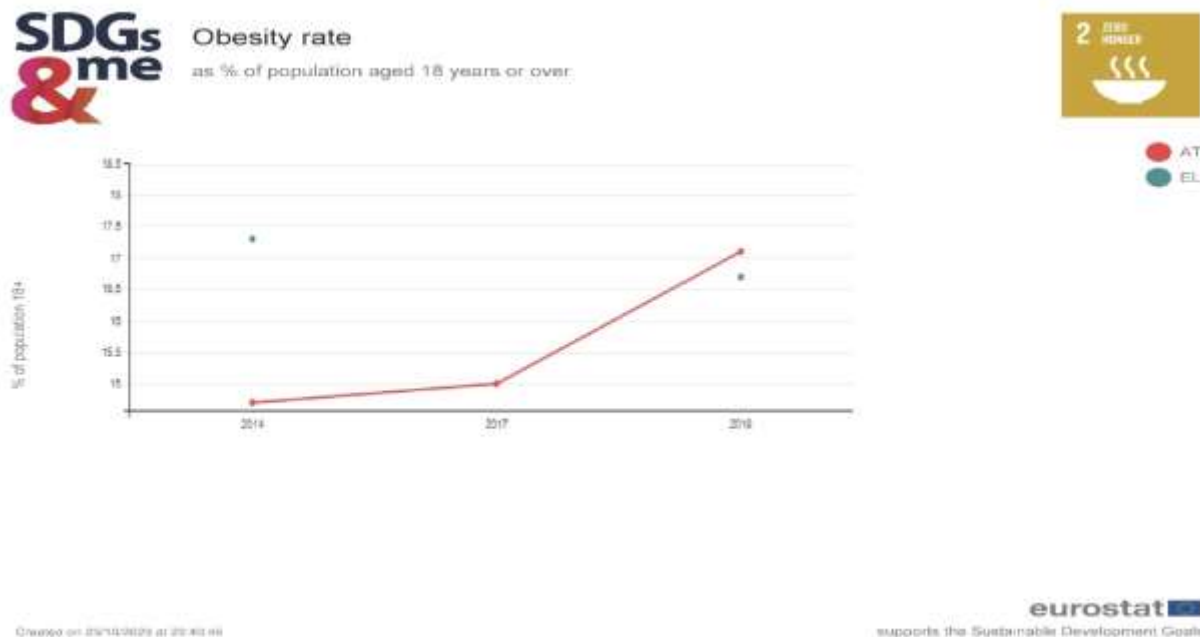
Δείκτης 2.2

Τα δεδομένα του δείκτη «Έκταση βιολογικής καλλιέργειας» αφορούν τα έτη από το 2012 έως και το 2020 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) της χρησιμοποιημένης γεωργικής έκτασης. Αναλυτικότερα στην Ελλάδα, από το 2012 με ποσοστό 9% έως και το 2016 με ποσοστό 7% η πορεία χαρακτηρίζεται ως καθοδική με μια μικρή άνοδο που σημειώθηκε το 2015 με ποσοστό 8%. Ακολούθως, από το 2016 κι έπειτα η πορεία σημείωσε σημαντική άνοδο με την κορύφωση να σημειώνεται το 2019 και το 2020 με ποσοστό 10%. Η Ελλάδα σημείωσε αύξηση στις βιολογικές καλλιέργειες της χρησιμοποιούμενης αγροτικής της έκτασης, ωστόσο τα ποσοστά της Αυστρίας είναι πολύ πιο υψηλά. Συγκεκριμένα, στην Αυστρία υπήρξε μια σταθερότητα από το 2012 έως το

2013 στο 18% ενώ από εκεί κι έπειτα η πορεία είναι σταδιακά ανοδική ώσπου το 2020 έφτασε να κατέχει το 26%.

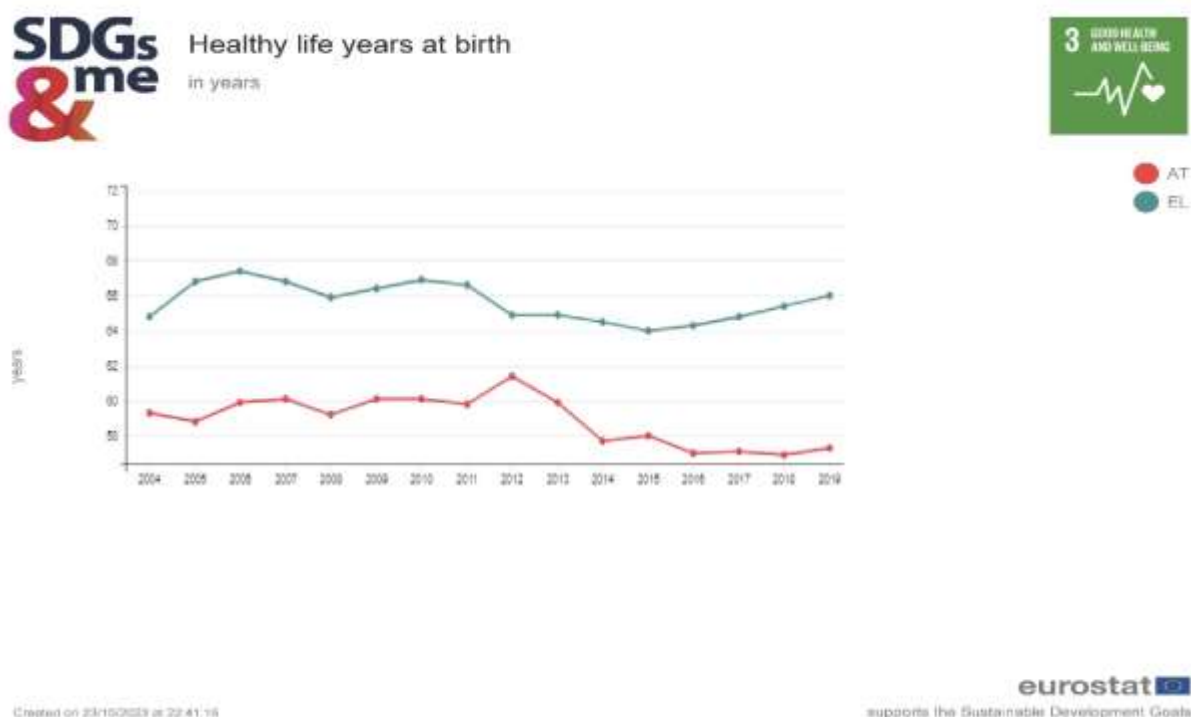
Δείκτης 2.3

Ένας ακόμη δείκτης είναι το «Ποσοστό παχυσαρκίας». Αφορά τα έτη από το 2014 έως και το 2019 και τα δεδομένα απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) της ηλικίας από 18 και άνω. Με βάση τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) και την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) «Η παχυσαρκία είναι μια παγκόσμια επιδημία, αναγνωρισμένη ως νόσος από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) ενώ αποτελεί μια πολυπαραγοντική κατάσταση, στενά συνδεδεμένη με τις ατομικές συμπεριφορές, τις οικογενειακές συνήθειες και τα κοινωνικά πρότυπα». Με βάση τη διαγραμματική παρουσίαση στην Αυστρία από το 2014 έως και το 2017 υπήρξε μια μικρή σταδιακή άνοδος. Το 2014 το ποσοστό ήταν περίπου 10% ενώ το 2017 ήταν στο 15%. Η κορύφωση της τιμής σημειώθηκε το 2019 με το ποσοστό να σκαρφαλώνει στο 17%. Όσον αφορά την Ελλάδα, τα ποσοστά εμφανίζονται ήδη αυξημένα από το 2014 καθώς πλησιάζουν το 17,50%. Το 2019 ωστόσο, σημειώθηκε μια μείωση της τάξεως του 1% περίπου. Συμπεραίνουμε λοιπόν, πως στην Ελλάδα, το 2019, παχύσαρκος ήταν 1 στους 6 πολίτες (περίπου 17%).

Στόχος 3 Καλή υγεία και ευημερία

Δείκτης 3.1

Περνώντας στο τρίτο στόχο ένας από τους δείκτες προς μελέτη είναι το «Προσδόκιμο ζωής» και απεικονίζεται σε έτη από το 2004 έως και το 2019. Το προσδόκιμο ζωής είναι ο δείκτης που μας δείχνει στην ουσία πόσα χρόνια κατά μέσο όρο ζούμε.

Ξεκινώντας τη διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη, λοιπόν, μπορεί κάποιος να δει πως γενικά οι τιμές παρουσιάζουν ανώμαλη πορεία ειδικότερα στην Αυστρία. Όπου από το 2004 έως και το 2012 υπάρχει ανοδική πορεία με τις τιμές να μειώνονται ελαφρώς το 2005, το 2008 και το 2011. Τα επίπεδα του δείκτη είναι περίπου στα 60 έτη ενώ το 2012 πλησίασε έως και τα 62. Η απότομη κάθοδος εμφανίζεται από το 2012 κι έπειτα όπου η τιμή το 2014 αγγίζει τα 58 χρόνια δεδομένο το οποίο παρέμεινε σταθερό για ένα χρόνο. Το διάστημα από το 2016 έως το 2018 υπάρχει μια σταθερότητα η οποία αρχίζει και παρουσιάζει ελάχιστη άνοδο από το 2019 και μετά, με τα έτη να είναι κατά μέσο όρο στα 57. Από την άλλη πλευρά, στην Ελλάδα το προσδόκιμο ζωής είναι μεγαλύτερο. Αναλυτικότερα, το 2004 τα έτη φαίνεται να είναι στα 65. Ενώ ακολουθούν επτά χρόνια τα οποία είναι μεταξύ στα 66 και στα 67 χρόνια. Το 2012 ωστόσο η τιμή του δείκτη μειώνεται και τα έτη είναι 64. Το 2015 ωστόσο σημειώθηκε αύξηση στο προσδόκιμο ζωής. Η τιμή του δείκτη σημείωσε ανοδική πορεία μέχρι το 2019 όπου ο μέσος όρος έφτασε τα 64 έτη.

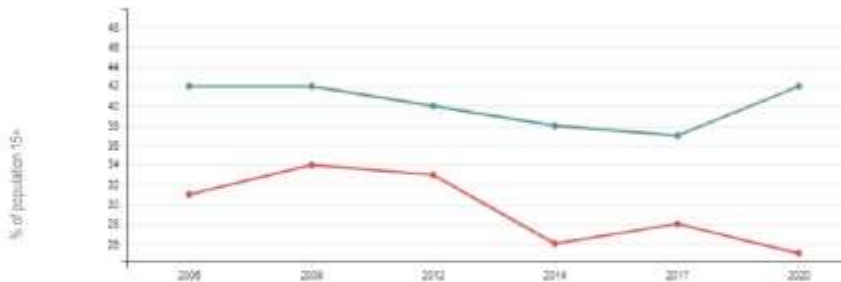
Δείκτης 3.2

People who reported that they currently smoke
as % of the population aged 15 or over

● AT
● EL

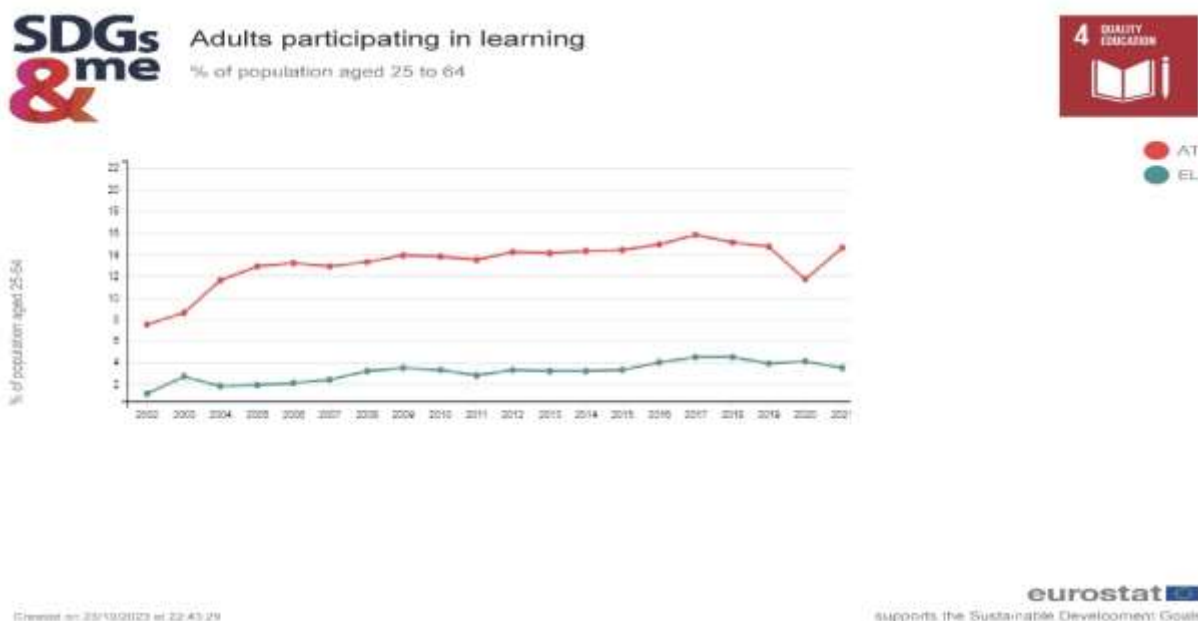
Downloaded from https://www.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table?code=sdg_3_2_1

europa.eu
europa.eu supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Άνθρωποι που ανέφεραν ότι καπνίζουν» αφορούν τα έτη από 2008 έως και το 2020 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) της ηλικίας από 15 ετών και άνω. Με μια γρήγορη ματιά μπορεί κάποιος να διαπιστώσει ότι τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα οι τιμές παρουσιάζουν άνοδο σε αντίθεση με τις τιμές της Αυστρίας. Αναλυτικότερα, στην Ελλάδα το 2008 και το 2009 εμφανίζεται το ποσοστό σταθερά υψηλό στο 42%. Από το 2009 έως και το 2017 όμως παρουσιάζεται σημαντική πτώση με το ποσοστό να πλησιάζει το 37%, από το 2017 κι έπειτα οι τιμές αυξήθηκαν απότομα παρ' όλη την σχετική ενημέρωση και τις καμπάνιες που έχουν οργανωθεί για το κάπνισμα. Το 2020 το ποσοστό επανήλθε και πάλι σε ανησυχητικά επίπεδα, στο 42%. Στην αντίπερα όχθη η Αυστρία, το 2009 παρουσίασε μια έντονη αύξηση στις τιμές από το 31% στο 34% οι οποίες ωστόσο άρχισαν να μειώνονται σημαντικά έως και το 2014 που το ποσοστό έφτασε το 28%. Η ανοδική πορεία που ξεκίνησε να υπάρχει από το 2014 έως το 2017 δεν ήταν τόσο ανησυχητική καθώς ήταν σταδιακή γνωρίζοντας ότι το 2020 το ποσοστό πλησίασε το 25%.

Στόχος 4 Ποιοτική εκπαίδευση

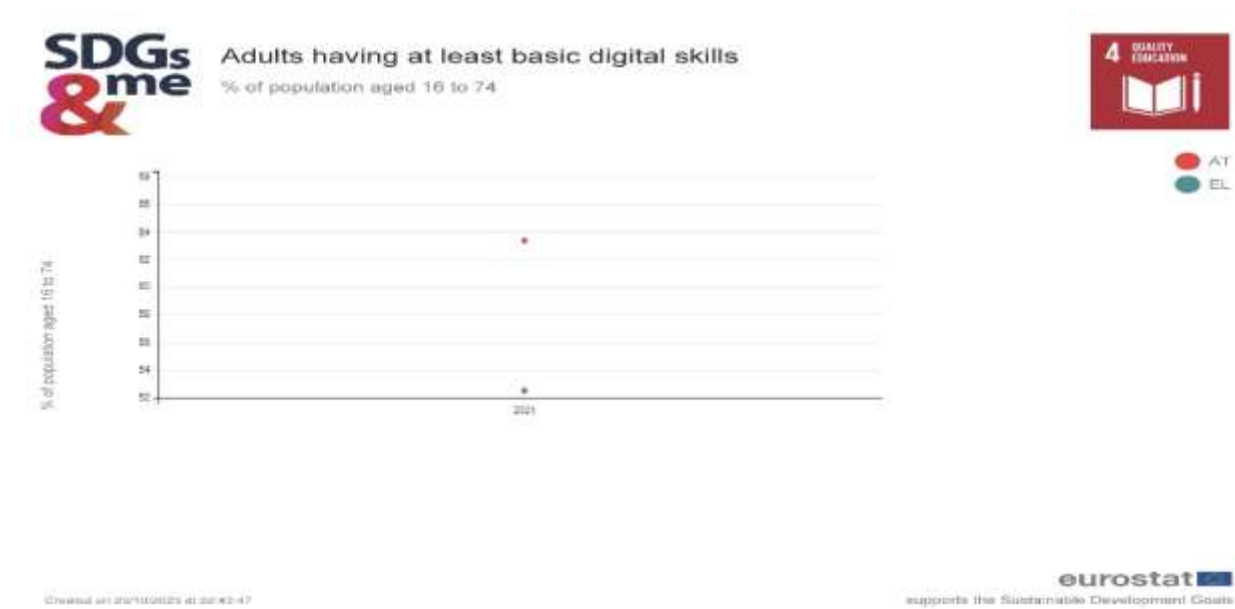
Δείκτης 4.1

Τα δεδομένα του δείκτη «Ενήλικες που συμμετέχουν στη μάθηση» αφορούν τα έτη από το 2002 έως το 2021 και απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) από 25 έως 64 ετών. Ξεκινώντας την διαγραμματική ανάλυση του δείκτη τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Αυστρία βλέπουμε πως από το 2002 κι έπειτα γενικά η πορεία των τιμών φαίνεται πως παρουσιάζει ανοδική πορεία με μια ελαφρώς πτωτική τάση το 2011 και στις δύο χώρες, ενώ η Αυστρία σημείωσε και το 2020 πτωτική τάση.

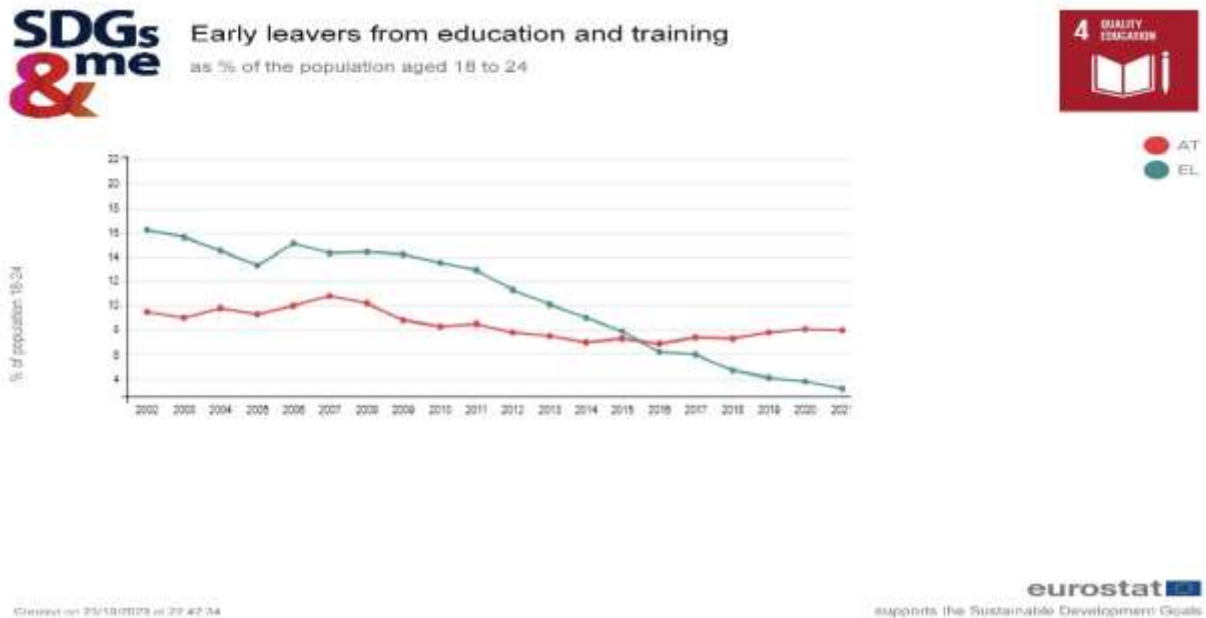
Αναλυτικότερα, η Ελλάδα από το 2003 έως το 2007 έχει ποσοστό 2% ενώ από το 2008 και μέχρι το 2021 είναι κατά προσέγγιση στο 4%. Αξίζει να επισημανθεί, ότι παρουσιάζεται ανοδική πορεία αλλά το ποσοστό συνεχίζει να είναι χαμηλό και πάντα κοντά στο 4%. Από την άλλη πλευρά, τα ποσοστά της Αυστρίας είναι πιο υψηλά. Το 2002 το ποσοστό της δια βίου μάθησης κατείχε το 8%, το οποίο μετατοπίστηκε στο 12% το 2004. Από το 2004 έως και το 2015 το επίπεδο της τιμής είναι μεταξύ του 12% και του 14%. Ακολούθως, από το 2016 έως το 2019 το ποσοστό ήταν μεταξύ 14% και 16%. Σημειώθηκε ωστόσο μια πτώση το 2020 στο 12% αλλά επανήλθε το 2021 στο 14%. Σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες παρατηρείται μια σταθερή τάση, τα άτομα με τριτοβάθμια εκπαίδευση να συμμετέχουν σε μεγαλύτερο βαθμό σε πρωτοβουλίες δια βίου μάθησης.

Δείκτης 4.2

Τα δεδομένα του δείκτη «Ενήλικες που έχουν τουλάχιστον βασικές ψηφιακές δεξιότητες» αφορούν το έτος 2021 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) των ηλικιών από 16 μέχρι 74 ετών. Το ποσοστό στην Ελλάδα είναι περίπου 52% το οποίο διαθέτει τουλάχιστον τις βασικές ψηφιακές δεξιότητες, ενώ την ίδια χρονιά στην Αυστρία είναι περίπου 64%.

Δείκτης 4.3

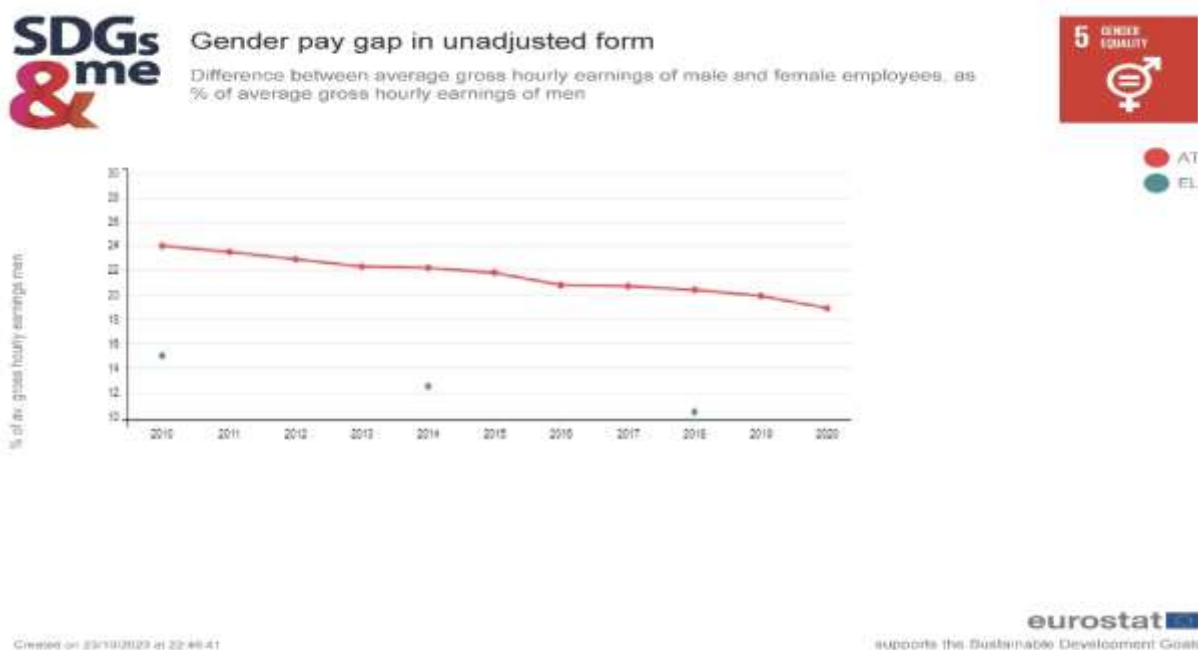

Ο δείκτης «Άτομα που εγκαταλείπουν πρόωρα την εκπαίδευση και την κατάρτιση» αφορά τα έτη από 2002 έως και το 2021 και τα δεδομένα απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) της ηλικιακής ομάδας μεταξύ των 18 και 24 ετών. Στις χώρες όπου το περιβάλλον (οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό) είναι μεταβαλλόμενο συνεχώς είναι εύκολο κανείς να κατανοήσει τους λόγους που οι ενήλικες προτιμούν να εργαστούν παρά να επενδύσουν στην μόρφωση τους και κατ' επέκταση στην προσωπική τους εξέλιξη. Στην Ελλάδα ο δείκτης παρουσιάζει ανώμαλη πορεία.

Αναλυτικότερα, από το 2002 έως και το 2005 οι τιμές παρουσιάζουν πτωτική τάση, κι έτσι το ποσοστό από το 16% έπεσε μέχρι και κάτω από το 14%. Από το 2005 έως το 2006 σημειώνεται μια σημαντική αύξηση περίπου 2%, από εκεί κι έπειτα όμως η μείωση στις τιμές του δείκτη φαίνεται πως πραγματοποιείται με γοργούς ρυθμούς αλλά με την πάροδο των ετών η πτωτική τάση γίνεται πιο έντονη. Μάλιστα, το 2021 το ποσοστό ήταν μόλις στο 3%. Στην αντίπερα όχθη βρίσκεται η Αυστρία, η οποία παρουσιάζει μια πιο σταθερή εικόνα με όχι τόσο έντονες εναλλαγές. Ειδικότερα, οι ανώτερες τιμές του δείκτη σημειώνονται το 2007 με ποσοστό 11% ενώ το χαμηλότερο ποσοστό σημειώνεται το 2014 με περίπου 4%. Από το 2019 έως και το 2021 το ποσοστό διατηρείται στο 8%.

Στόχος 5 Ισότητα των φύλων

Δείκτης 5.1

Τα δεδομένα του δείκτη «Μισθολογικό χάσμα μεταξύ των φύλων σε απροσάρμοστη μορφή» αφορούν τα έτη από το 2010 έως και το 2020 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) των μέσων ακαθάριστων ωριαίων αποδοχών των ανδρών. Αναλυτικότερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ορίζει ως «Μισθολογικό χάσμα την διαφορά μεταξύ των μέσων ετήσιων αποδοχών μεταξύ γυναικών και ανδρών η οποία βασίζεται στους μισθούς που καταβάλλονται απευθείας στους εργαζόμενους πριν αφαιρεθεί ο φόρος εισοδήματος και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης».

Στην Ελλάδα, το 2010 παρατηρούμε ότι το χάσμα μεταξύ των φύλων ήταν σχετικά υψηλό το οποίο με την πάροδο των ετών όλο και μειωνόταν. Το 2010 το ποσοστό ήταν 15%, τέσσερα χρόνια μετά έπεσε περίπου στο 12% ενώ το 2018 καταγράφηκε ποσοστό το οποίο πλησίαζε το 10%. Αντίστοιχα και στην Αυστρία σύμφωνα με το σχήμα, από το 2010 έως και το 2020 υπάρχει μια σταδιακή μείωση του χάσματος ωστόσο το ποσοστό είναι πιο υψηλό. Αναλυτικότερα, το 2010 το ποσοστό ήταν στο 24% ενώ το 2020 είχε πέσει τρεις ποσοστιαίες μονάδες με αποτέλεσμα φτάσει στο 21%. Αντιλαμβανόμαστε συνεπώς, πως το χάσμα μεταξύ των φύλων σε απροσάρμοστη μορφή ως ποσοστό των ακαθάριστων ωριαίων αποδοχών των ανδρών στην Ελλάδα είναι αρκετά πιο μικρό σε σχέση με αυτό της Αυστρίας το.

Δείκτης 5.2

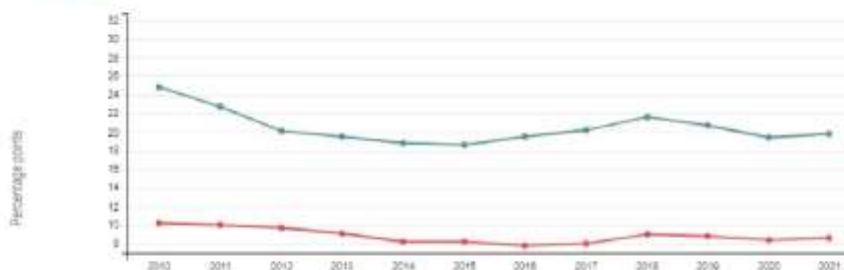

Gender employment gap

Difference between the employment rate of men and women aged 20-64, in percentage points

● AT
● EL

Created on 23/10/2023 at 22:48:14

euromat
supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Χάσμα απασχόλησης μεταξύ των φύλων» αφορούν τα έτη 2010 έως και το 2021 και απεικονίζονται σε ποσοστιαίες μονάδες. Αναλυτικότερα το χάσμα απασχόλησης είναι η διαφορά μεταξύ του ποσοστού απασχόλησης ανδρών και γυναικών ηλικίας από 20 έως 64 ετών.

Και σε αυτόν τον δείκτη παρατηρούμε ότι στην Ελλάδα το χάσμα παρουσιάζει πιο έντονες διακυμάνσεις συγκριτικά με την Αυστρία. Η Ελλάδα μείωσε τις ποσοστιαίες μονάδες της από το 2010 έως και το 2015 κατά 7 μονάδες. Καθώς το 2010 κατείχε το 25% ενώ το 2014 περίπου στις 18%. Ωστόσο οι τιμές άρχισαν να έχουν ανοδική πορεία από το 2016 έως και το 2018 όπου άρχισαν και πάλι οι τιμές του δείκτη να μειώνονται αισθητά. Συγκεκριμένα, το 2018 η τιμή του δείκτη ήταν 22 ενώ το 2020 ήταν 20. Οι τιμές της Αυστρίας, από την άλλη, φαίνονται ότι κινούνται μειούμενες από το 2010 με 10 έως και το 2014 με 8. Από το 2014 και έως το 2021, εκτός από το 2018 που η τιμή ελαφρώς πλησίασε το 9%, οι ποσοστιαίες μονάδες βρίσκονταν κατά προσέγγιση στις 8%.

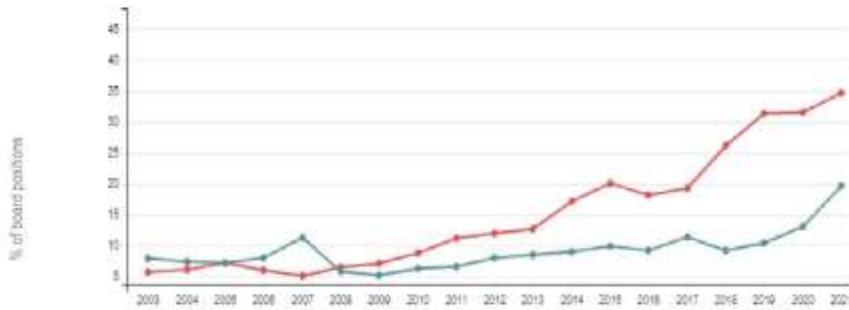
Δείκτης 5.3

Women in senior management positions
as % of board member positions, source: EIGE

● AT
● EL

Created on 23/10/2023 at 22:45:06

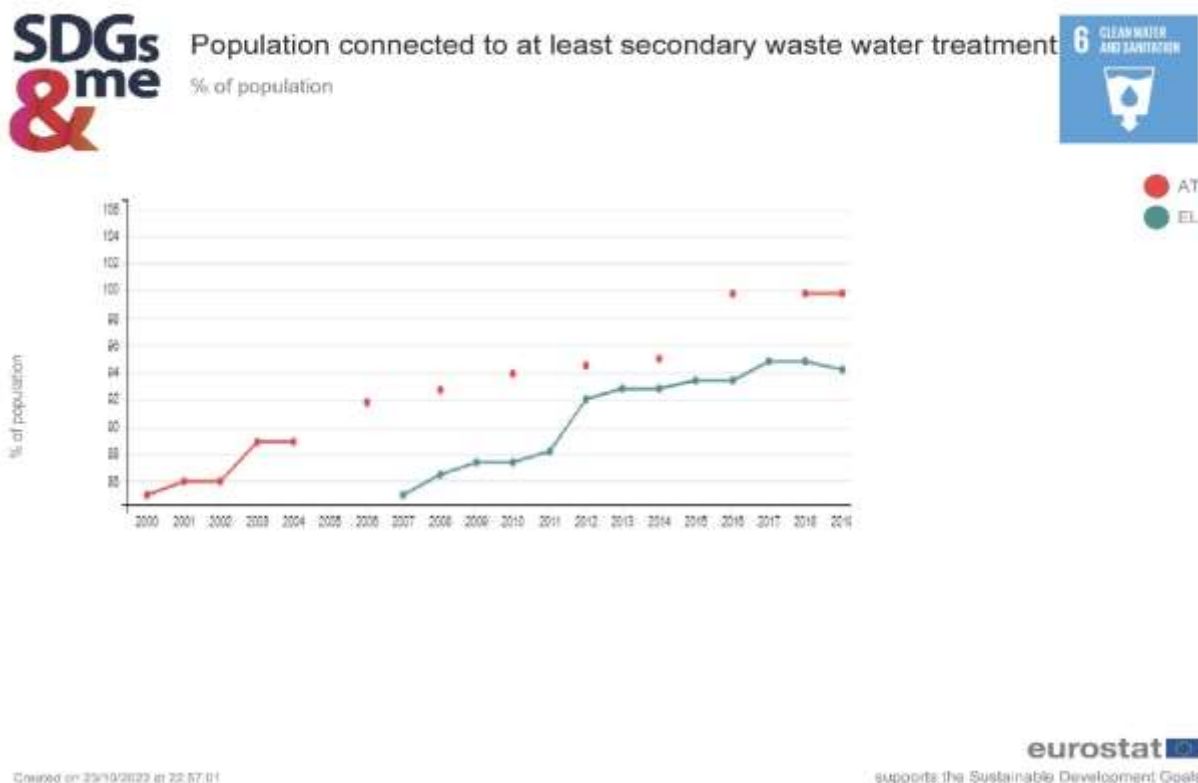
eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Ο δείκτης «Γυναίκες σε ανώτερες διευθυντικές θέσεις» αφορά τα έτη από το 2003 έως το 2021. Τα δεδομένα απεικονίζονται ως αναλογία των θέσεων μελών του διοικητικού συμβουλίου ενώ οι αρχικές πληροφορίες του δείκτη έχουν εξαχθεί από Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE).

Στην Ελλάδα οι τιμές του δείκτη από το 2003 έως και το 2005 είχαν μια ελαφρώς καθοδική κλίση ωστόσο από το 2005 και έως το 2007 σημειώθηκε ανοδική πορεία με αποτέλεσμα το ποσοστό να ξεπεράσει το 10%. Από το 2008, που το ποσοστό είχε πέσει περίπου στο 6%, ο δείκτης ξανά άρχισε να έχει ανοδική πορεία. Μέχρι το 2021 το ποσοστό είχε σκαρφαλώσει στο 20%. Ο προς ανάλυση δείκτης στην Αυστρία παρουσιάζει σημαντικότερες αναταραχές. Αναλυτικότερα, από το 2003 με 6% έως και το 2005 με 7% παρουσιάζει ανοδική πορεία, ενώ από το 2006 με 7% έως το 2007 με 6% παρουσιάζει καθοδική. Ακολούθως, από το 2007 έως και το 2015 η άνοδος είναι σταδιακή ανά έτος αλλά συνεχόμενη με αποτέλεσμα ο δείκτης να μετατοπιστεί στο 35%, ποσοστό αρκετά μεγαλύτερο από την Ελλάδα.

Στόχος 6 Καθαρό νερό και αποχέτευση

Δείκτης 6.1

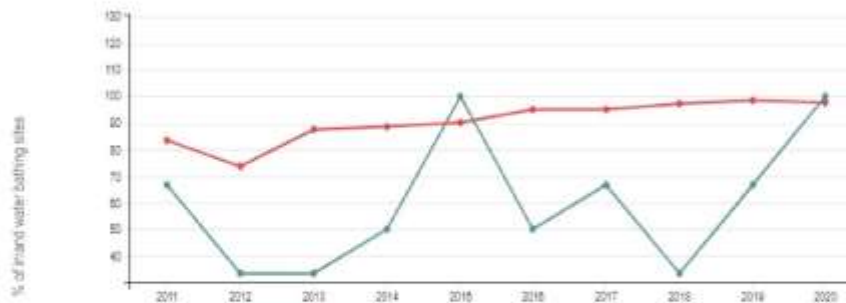
Τα δεδομένα του δείκτη «Πληθυσμός που συνδέεται με τουλάχιστον δευτερεύοντα συστήματα επεξεργασίας λυμάτων» αφορούν τα έτη από το 2000 έως το 2019 και απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) του πληθυσμού. Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως «Επεξεργασία λυμάτων νοείται η διαδικασία όπου διαχωρίζονται οι επικίνδυνες ουσίες από το νερό στα λύματα, ώστε το νερό να μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο περιβάλλον».

Το σχήμα της γραφικής παράστασης δίνει στοιχεία για την Ελλάδα από το 2007 κι έπειτα, όπου η χώρα σημείωνε σταδιακή άνοδο με τα έτη 2012 και 2017 η άνοδος αυτή να είναι πιο έντονη. Αναλυτικότερα, το 2007 το ποσοστό ήταν περίπου 82% το οποίο μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια εκτοξεύθηκε στο 94%. Το 2019 έπειτα από μια μικρή άνοδο (πάνω από το 94%) το ποσοστό επιστρέφει στο 94%. Αντίστοιχα και στην Αυστρία, ο δείκτης παρουσιάζει ανοδική πορεία με τα έτη 2003, 2006 και 2016 η άνοδος αυτή να είναι πιο έντονη. Ειδικότερα, το 2000 το ποσοστό ήταν περίπου στο 82% ενώ το 2016 έφτασε το 100% το οποίο και διατηρήθηκε για τα επόμενα χρόνια.

Δείκτης 6.2

Inland water bathing sites with excellent water quality
as % of inland water bathing sites, source: EEA

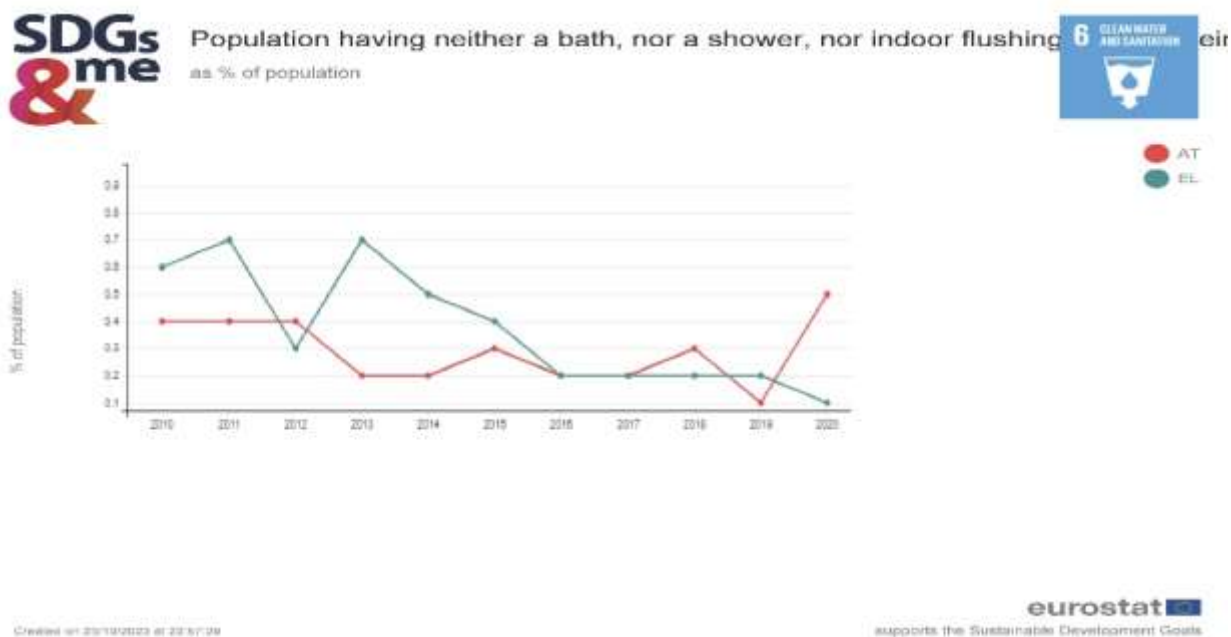
Created on 23/11/2023 at 22:57:18

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Τοποθεσίες κολύμβησης εσωτερικών υδάτων με εξαιρετική ποιότητα νερού» αφορούν τα έτη από το 2011 έως και το 2020 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) των περιοχών κολύμβησης των εσωτερικών υδάτων. Οι αρχικές πληροφορίες έχουν εξαχθεί από τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (EOX). Με βάση τη διαγραμματική απεικόνιση γίνεται αντιληπτή η ανώμαλη πορεία που καταγράφει η χώρα μας σχετικά με τον προς ανάλυση δείκτη.

Αναλυτικότερα, από το 2011 έως και το 2012 υπήρξε μια απότομη καθοδική πορεία από το 69% στο 32%. Το 2012 χαρακτηρίζεται από σταθερότητα του ποσοστού του δείκτη ενώ από το 2013 ξανά ξεκίνησε η ανοδική πορεία. Το 2014 το ποσοστό ήταν στο 50% ενώ ένα χρόνο αργότερα το ποσοστό εκτοξεύθηκε στο 100%. Ωστόσο, το 2016 σημειώθηκε κάθοδος με το ποσοστό να αγγίζει πλέον το μισό. Το 2017 ο δείκτης ξανά σημείωσε ανοδική πορεία κι έφτασε στο 70%. Πριν την κορύφωση του 2020 στο 100% , ο δείκτης έπεσε και πάλι στο 32% το 2018. Ακολούθως, η Αυστρία εκτός από την καθοδική πορεία που σημείωσε το 2012 από το 82% στο 72%, από εκεί κι έπειτα παρουσιάζει σταδιακή αλλά σημαντική άνοδο με ποσοστό το οποίο αγγίζει το 100% κατά την πάροδο των ετών.

Δείκτης 6.3

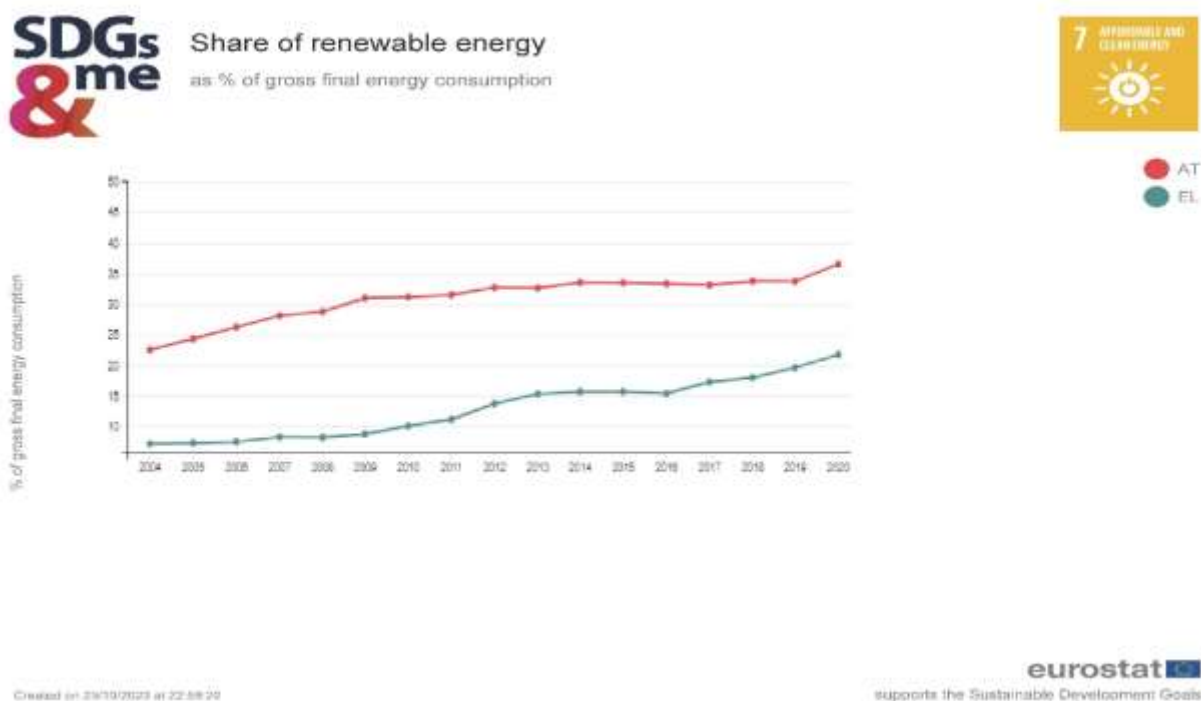

Ο δείκτης «Πληθυσμός που δεν έχει ούτε μπάνιο, ούτε ντους, ούτε εσωτερική τουαλέτα με έκπλυση» αφορά τα έτη από το 2010 έως το 2020 και τα δεδομένα απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) του πληθυσμού.

Στην Ελλάδα, με βάση το διαγραμματικό πίνακα, μπορεί κάποιος να διαπιστώσει πως ενώ από το 2010 έως και το 2011 υπήρξε ανοδική πορεία, από το 2011 έως και το 2012 υπήρξε απότομη μείωση και από το 2012 έως το 2013 απότομη αύξηση των τιμών. Η κορύφωση των τιμών σημειώθηκε το 2011 και το 2013 με ποσοστό 0,7%. Από το 2013 έως το 2016 οι τιμές παρουσιάζουν καθοδική πορεία. Την τετραετή σταθερότητα των τιμών στο 0,2% έρχεται να ανατρέψει με την κάθοδο το έτος 2020. Στην Αυστρία, από το 2010 έως και το 2012 υπάρχει σταθερότητα στο 0,4%. Ενώ το αμέσως επόμενο διάστημα οι τιμές παρουσιάζουν καθοδική πορεία. Από το 2013 έως και το 2014 οι τιμές ξανά είναι σταθερές στο 0,2%. Από το 2014 έως και το 2015 όμως παρουσιάζεται άνοδος, από το 2015 έως το 2016 κάθοδος, από το 2016 έως το 2017 υπάρχει σταθερότητα του δείκτη ώσπου το 2018 ο δείκτης παρουσιάζει μια απότομη πτώση στο 0,3% ενώ το 2019 παρουσιάζει μια απότομη ανοδική κλίση και εκτόξευση στο 0,5%.

Στόχος 7 Φθηνή και καθαρή ενέργεια

Δείκτης 7.1

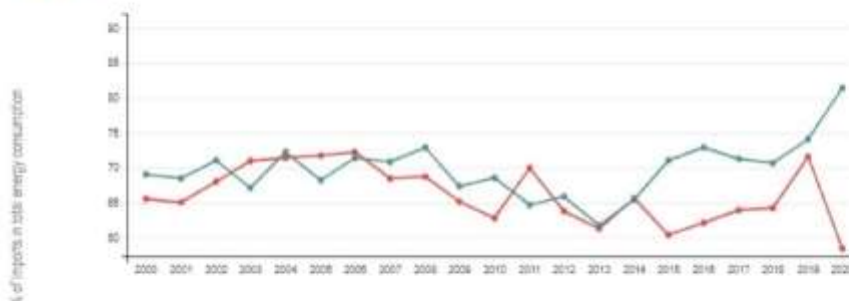

Ο δείκτης «Μερίδιο ανανεώσιμων πηγών ενέργειας» αφορά τα έτη από το 2004 έως το 2020 και τα δεδομένα απεικονίζονται στο σχήμα ως αναλογία (ποσοστό) της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας. Σύμφωνα με το άρθρο που έχει δημοσιευθεί στην Eurostat με τίτλο «Στατιστικές για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές», επισημαίνεται πως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας περιλαμβάνουν την αιολική ενέργεια, την ηλιακή ενέργεια (θερμική, φωτοβολταϊκή και συμπυκνωμένη), την υδροηλεκτρική ενέργεια, την παλιρροϊκή ενέργεια, τη γεωθερμική ενέργεια, τα βιοκαύσιμα καθώς και το ανανεώσιμο τμήμα των αποβλήτων. Στην Ελλάδα ο δείκτης παρουσιάζει σταθερά ανοδική πορεία από το 2004 έως το 2020 όπως αντίστοιχα συμβαίνει και στην Αυστρία. Αναλυτικότερα, στην Ελλάδα το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας το 2004 αποτελούσε το 6% ενώ το διάστημα και μέχρι το 2020 σημείωσε σημαντική ανοδική πορεία η οποία άγγιξε το 22%. Από την άλλη, τα ποσοστά της Αυστρίας είναι πιο υψηλά. Το 2004 το ποσοστό ήταν στο 23% ενώ το 2020 είχε εκτοξευθεί στο 37%.

Δείκτης 7.2

Energy dependency
as % of imports in total energy consumption

Created on 23/11/2023 at 22:59:08

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

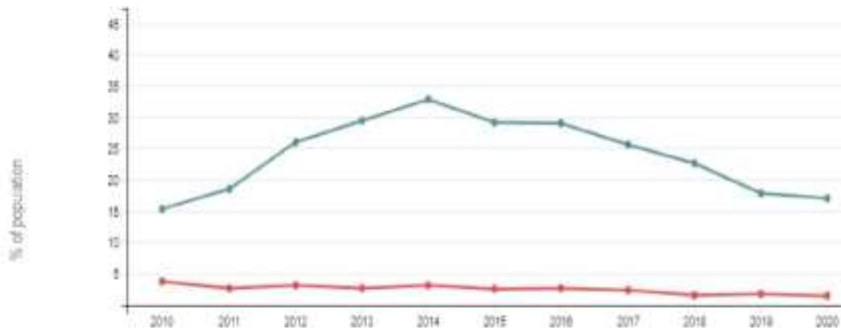
Τα δεδομένα του δείκτη «Ενεργειακή αυτάρκεια» απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) των εισαγωγών στη συνολική κατανάλωση ενέργειας και αφορούν τα έτη από το 2000 έως το 2020. Και οι δυο χώρες προς ανάλυση παρουσιάζουν έντονες διακυμάνσεις με μεγάλες μεταβολές.

Ξεκινώντας από την Ελλάδα, από το 2000 έως το 2010 ο δείκτης δεν παρουσιάζει σταθερό ρυθμό. Τα ποσοστά κυμαίνονται μεταξύ του 67% και του 73%. Αναλυτικότερα, το 2011 το ποσοστό έπεσε στο 65% ενώ συνέχισε να μειώνεται και το 2013, με το ποσοστό περίπου να είναι στο 62%. Σημείο αναφοράς αποτελεί το 2013 όπου το ποσοστό εκτοξεύθηκε και πάλι από το 63% στο 73% μέσα σε τρία χρόνια. Από το 2018 έως και το 2020 το ποσοστό ξεπέρασε το 80%. Ακολούθως, και στην Αυστρία η πορεία της τιμής παρουσιάζει ανωμαλίες. Σημειώθηκε μια σημαντική αύξηση από το 2001 έως το 2006 όπου μετατόπισε το ποσοστό από το 65% στο 73%. Ακολούθησε πτωτική τάση από το 2007 έως και το 2010 όπου το ποσοστό μειώθηκε στο 63%. Το 2011 αυξήθηκε σημαντικά κατά επτά ποσοστιαίες μονάδες. Το 2013 και το 2015 το ποσοστό μειώθηκε κι έφτασε έως και το 60%. Για τα επόμενα τέσσερα χρόνια ο δείκτης παρουσιάζει ανοδική πορεία ενώ σκαρφαλώνει, το 2019, στο 72%. Ακολουθεί, ωστόσο, μια απότομη μείωση της τιμής του δείκτη με τον τελευταίο να πλησιάζει το 65%. Εν κατακλείδι, η Ελλάδα είναι ακόμα περισσότερο ενεργειακά εξαρτώμενη από τον μέσο όρο της Ευρώπης αφού η εξάρτηση το 2020 έφθασε το 82% την στιγμή που η Αυστρία άγγιξε το 56% βάσει στοιχείων της Eurostat.

Δείκτης 7.3

People unable to keep home adequately warm
as % of total population

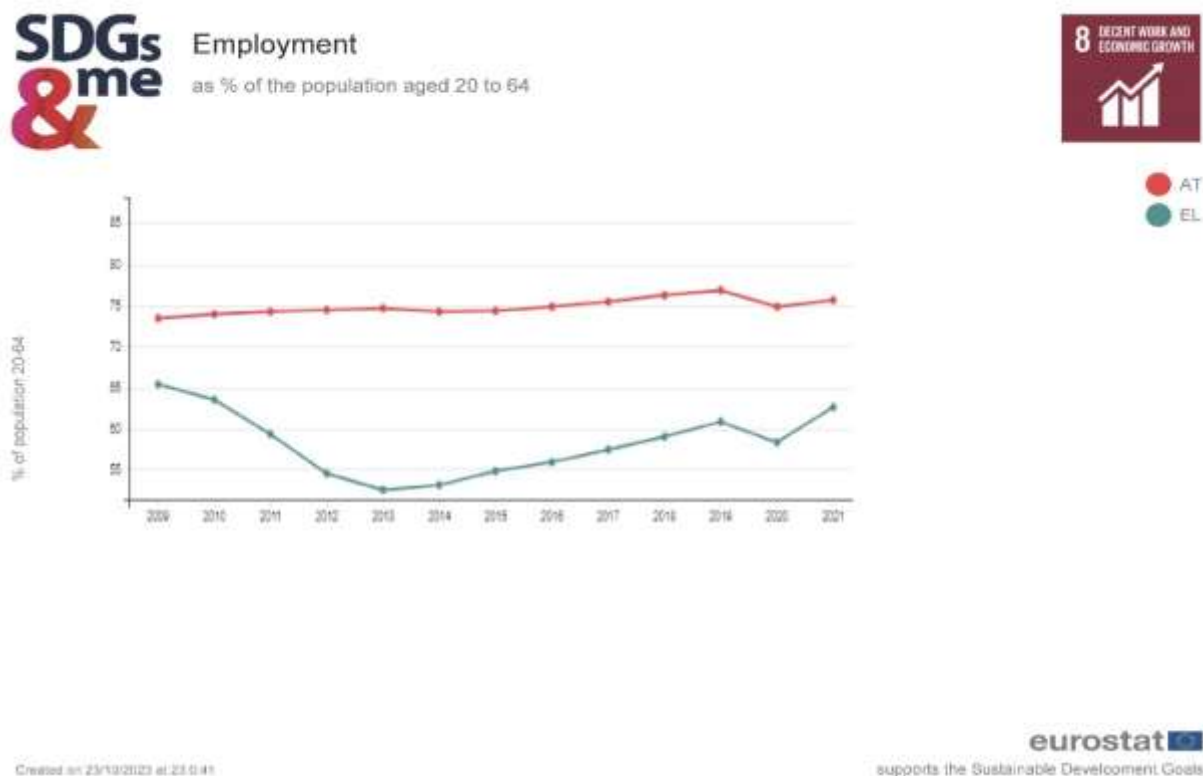
Created on 23/10/2023 at 22:59:39

euromat supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Άτομα που δεν μπορούν να κρατήσουν το σπίτι επαρκώς ζεστό» απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) του συνολικού πληθυσμού και αφορούν τα έτη από το 2010 έως το 2020. Στην Ελλάδα, η τιμή από το 2010 έως και το 2014 σημείωσε σημαντική ανοδική πορεία καθώς το ποσοστό εκτινάχθηκε από το 15% στο 33% ωστόσο ακολούθησε το 2015 μια μικρή πτωτική τάση της τάξεως των τριών μονάδων το οποίο έμεινε και σταθερό για ένα έτος. Ακολούθησε πτωτική τάση μέχρι το 2020 όπου το ποσοστό άγγιξε το 17%. Στην Αυστρία σε γενικές γραμμές ο δείκτης μπορεί να χαρακτηριστεί σταθερός, περίπου στο 4% με μια ελαφριά πτωτική τάση από το 2017 κι έπειτα με το ποσοστό να πλησιάζει στο 2%.

Στόχος 8 Αξιοπρεπής εργασία και οικονομική ανάπτυξη

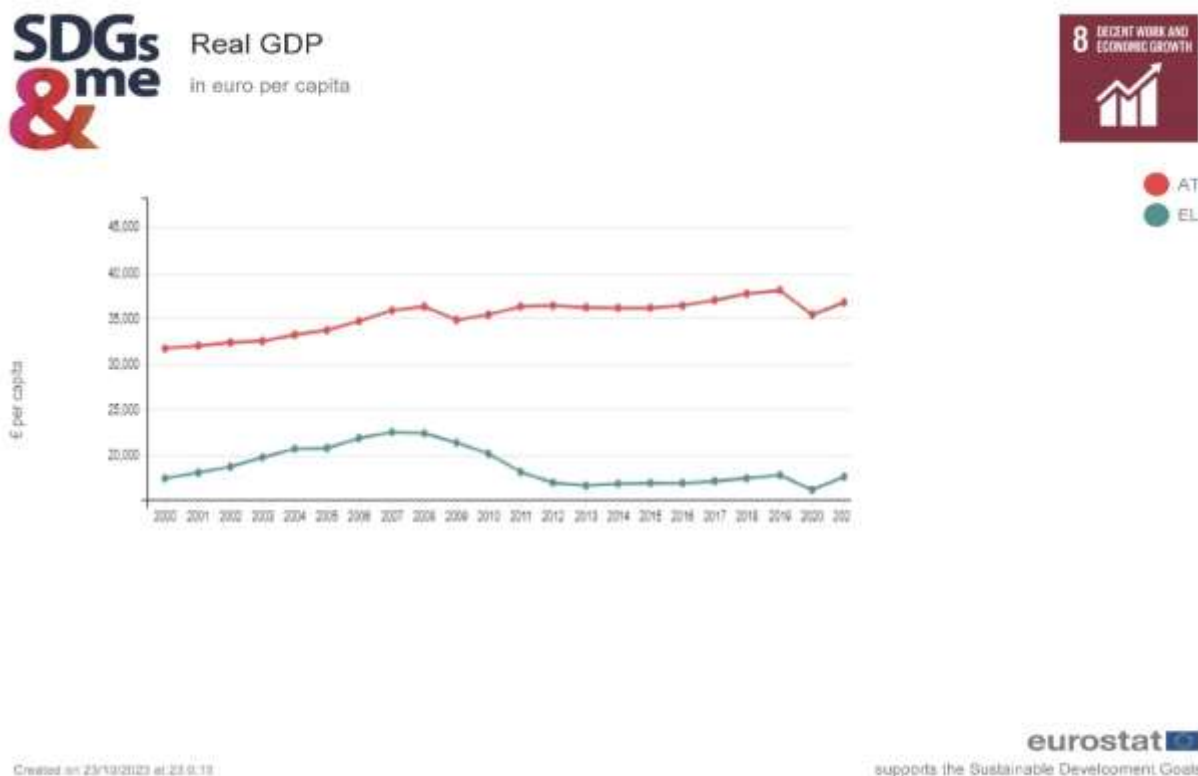
Δείκτης 8.1

Ο δείκτης «Εργασία» ως ποσοστό του πληθυσμού της ηλικιακής ομάδας των 20 με 64 ετών παρουσιάζει έντονη ανωμαλία στην περίπτωση της χώρας μας σε σχέση με την Αυστρία, όπου ο δείκτης παρουσιάζει σταθερότητα και μια μικρή πτώση το 2020.

Αναλυτικότερα, στην Ελλάδα από το 2009 έως και το 2013 υπάρχει απότομη μείωση της εργασίας από το 65% στο 52% η οποία ωστόσο σταδιακά ξεκίνησε να αυξάνεται μέχρι το 2019 όπου το ποσοστό ξεπέρασε το 60%. Εντοπίζεται μια πτώση το 2020 η οποία μπορεί να αποδοθεί στην πανδημία του covid-19 καθώς μεταξύ του 2020 και του 2021 ξεκίνησε και πάλι η ανοδική πορεία του δείκτη με ποσοστό 63%. Στην Αυστρία από την άλλη πλευρά, από το 2009 έως και το 2019 ο δείκτης παρουσιάζει σταθερότητα στο 75%. Και στην Αυστρία ωστόσο μεταξύ του 2019 και του 2020 η τιμή του δείκτη μειώθηκε λόγω της πανδημίας από το 77% στο 75%, η οποία από το 2020 κι έπειτα συνέχισε την ανοδική της πορεία.

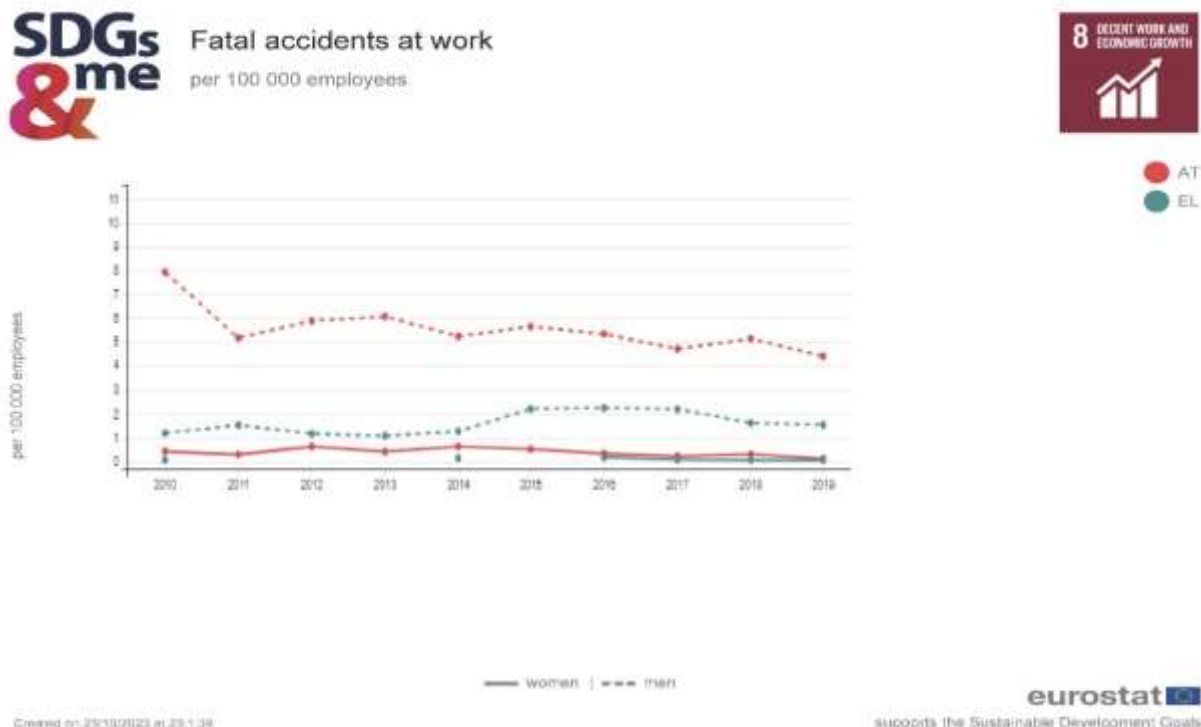
Δείκτης 8.2

Από τη διαγραμματική παρουσίαση οι τιμές του δείκτη «Πραγματικό κατά κεφαλήν ΑΕΠ» απεικονίζονται σε ευρώ και αφορούν τα έτη από το 2000 έως το 2021.

Στην Αυστρία από το 2000 έως και το 2006 το πραγματικό κατά κεφαλήν ΑΕΠ ήταν μεταξύ 30.000€ και 35.000€ με το δείκτη να χαρακτηρίζεται από ανοδική πορεία. Ακολουθούν δυο χρόνια ανοδικής πορείας με την τιμή του δείκτη να ξεπερνάει πλέον τις 35.000€. Το 2009 σημείωσε μια μικρή πτώση. Ωστόσο τα επόμενα δέκα χρόνια τα δεδομένα σημείωσαν σχετικά σταθερή πορεία με μικρές διακυμάνσεις. Από το 2019 έως και το 2020 (στην αρχή της πανδημίας) και ενώ το πραγματικό κατά κεφαλήν ΑΕΠ είχε ξεπεράσει τις 37.000€ σημειώθηκε μικρή κάθοδος του δείκτη, φτάνοντας και πάλι τις 35.000€. Στην αντίπερα όχθη, η Ελλάδα από το 2000 έως το 2005 εμφάνιζε το πραγματικό κατά κεφαλήν ΑΕΠ μεταξύ των 15.000€ και των 20.000€, τιμές αρκετά πιο χαμηλές από αυτές της Αυστρίας. Το διάγραμμα δείχνει ότι ξεκίνησε ο δείκτης την άνοδο του σταθερά, με κορύφωση το 2007 όπου ο δείκτης κυμαίνονταν μεταξύ των 20.000€ και των 23.000€. Από το 2008 κι έπειτα είναι ραγδαία η πτώση της τιμής του δείκτη με αποκορύφωμα το 2020 όπου λόγω της πανδημίας η τιμή προσέγγισε και πάλι τις 15.000€.

Δείκτης 8.3

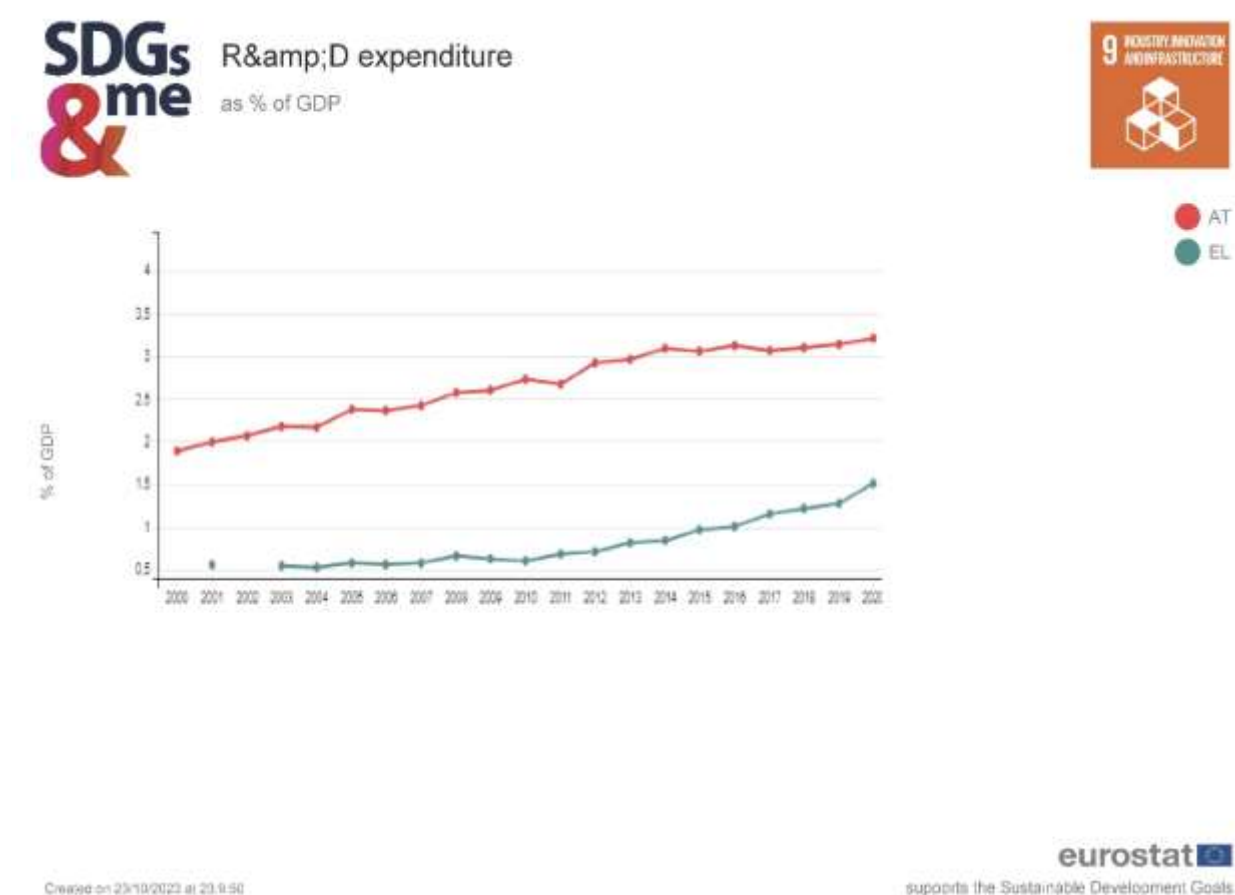
Τα δεδομένα του δείκτη «Θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα» απεικονίζονται ανά 100.000 εργαζομένους και ανάλογα το φύλλο ενώ αφορά τα έτη από το 2010 έως και το 2019.

Στην Αυστρία τα εργατικά ατυχήματα γυναικών είναι λιγότερα από αυτά των ανδρών. Παρατηρώντας το διάγραμμα τα γυναικεία θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα μειώθηκαν το 2011 συγκριτικά με του 2010 αλλά αυξήθηκαν το 2012. Το 2013 παρουσιάζεται μικρή πτώση η οποία σημείωσε άνοδο το 2014. Από εκεί κι έπειτα, τα επόμενα χρόνια σημειώθηκε μείωση με μια ελάχιστη άνοδο το 2018. Οι τιμές του συγκεκριμένου δείκτη για το γυναικείο φύλλο είναι χαμηλές και κυμαίνονται μεταξύ του 0 και 1. Όσον αφορά τον ανδρικό πληθυσμό εκτός από την απότομη μείωση του δείκτη το 2011 από τα 8 στα 5 παρουσιάζονται μικρές διακυμάνσεις. Από το 2011 έως το 2018 οι τιμές έχουν ανοδική πορεία, με μικρές καθοδικές τάσεις το 2014, 2017 και το 2019. Η τιμή του δείκτη κυμαίνεται μεταξύ των 5 και 6 θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων το οποίο μειώθηκε το 2019 περίπου στο 4. Στην Ελλάδα τα θανατηφόρα γυναικεία εργατικά ατυχήματα τείνουν να είναι μηδενικά ενώ οι τιμές του ανδρικού πληθυσμού σημείωσαν μικρή άνοδο το 2011 μέχρι το 2014 με την τιμή να είναι κοντά στη μονάδα. Το 2015 η τιμή διπλασιάστηκε και

διατηρήθηκε για τα επόμενα δυο χρόνια. Ωστόσο από το 2017 έως και το 2019 η τιμή έπεσε κάτω από το δύο.

Στόχος 9 Βιομηχανία, καινοτομία και υποδομές

Δείκτης 9.1

Ο δείκτης «Ενίσχυση δαπανών Έρευνας και Ανάπτυξης» παρουσιάζει ανοδική πορεία κατά την πάροδο των ετών και στις δύο χώρες. Απεικονίζεται σε ποσοστό του ΑΕΠ και αφορά τα έτη από το 2000 έως το 2020. Στην Αυστρία μέχρι και το 2020 απεικονίζεται, στη διαγραμματική παρουσίαση, άνοδος με μια ελάχιστη πτωτική τάση το 2004 και το 2011. Αναλυτικότερα, το ποσοστό το 2000 ήταν κοντά στο 2% ενώ το 2020 ξεπέρασε και το 3%. Η Ελλάδα με αρκετά χαμηλότερα επίπεδα ακολούθησε την ανοδική πορεία της Αυστρίας. Η κορύφωση του ποσοστού σημειώθηκε το 2020 στο 1,50% ενώ την δεκαετία του 2000 ήταν μόλις στο 0,50%

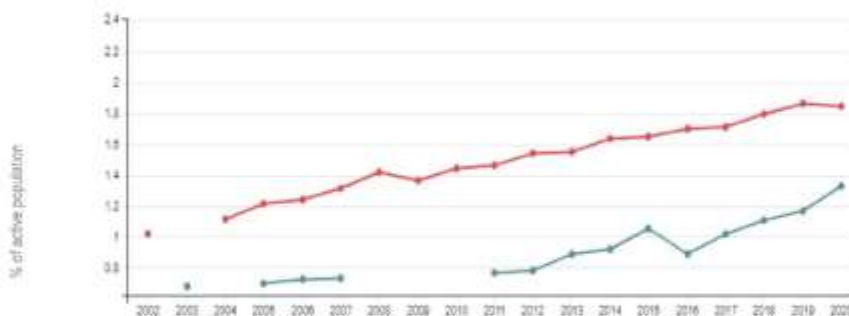
Δείκτης 9.2

R&D personnel
as % of the active population

● AT
● EL

Created on 25/10/2023 at 23:4:20

eurostat supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Προσωπικό Έρευνας και Ανάπτυξης» αφορούν τα έτη από το 2002 έως και το 2020 και απεικονίζονται ως αναλογία (ποσοστό) του ενεργού πληθυσμού. Ο δείκτης ξεκίνησε την άνοδο του σταθερά στην Αυστρία μετατοπίζοντας το ποσοστό από το 1% στο 1,8% ωστόσο μειώθηκε ελαφρώς το 2009 ενώ στη συνέχεια διατηρήθηκε ανοδική πορεία. Στην Ελλάδα, την ανοδική πορεία διέκοψε το έτος 2016 με το ποσοστό να μειώνεται περίπου κατά 0,2%, ωστόσο από εκεί κι έπειτα η τιμή του δείκτη κορυφώθηκε μέχρι το 2020 στο 1,4% κάτι το οποίο δεν ισχύει για την Αυστρία όπου η τιμή του δείκτη κορυφώθηκε το 2019 κι έπειτα ξεκίνησε να αλλάζει πορεία. Αξίζει να σημειωθεί πως το 2003 το ποσοστό του δείκτη στην Ελλάδα ήταν μόλις στο 0,6% ενώ στην Αυστρία το ίδιο έτος ήταν περισσότερο από 1%.

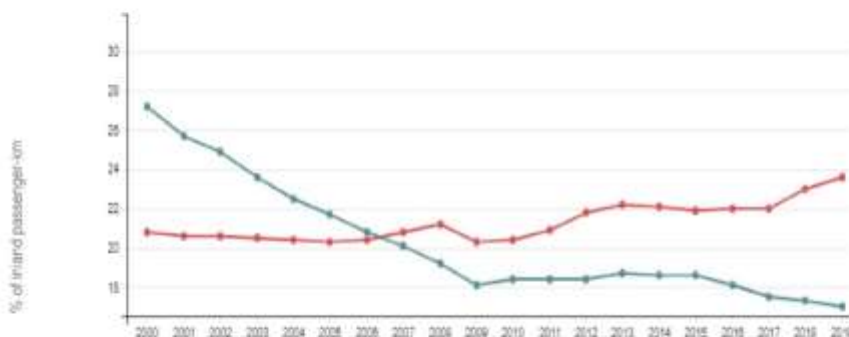
Δείκτης 9.3

Share of collective transport modes (busses, trains)
as % of total inland passenger-km

● AT
● EL

Created on 23/10/2022 at 23:53

eurostat supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Μερίδιο των τρόπων συλλογικής μεταφοράς (λεωφορεία, τρένα)» απεικονίζεται ως ποσοστό του συνολικού επιβατικού εσωτερικού σε χιλιόμετρα και αφορούν τα έτη από το 2000 έως και το 2019. Ο προς μελέτη δείκτης παρουσιάζει έντονο ενδιαφέρον καθώς απεικονίζει μια τελείως αντίθετη πορεία μεταξύ των χωρών κατά την πάροδο των χρόνων.

Ξεκινώντας από την περίπτωση της Ελλάδας, το διάγραμμα δείχνει ότι η τιμή του δείκτη από το 2000 έως και το 2009 σημειώθηκε σημαντική κάθοδο με το ποσοστό να πέφτει από το 27% στο 18%. Από το 2009 και για τα επόμενα έξι χρόνια φαίνεται πως με γοργούς αλλά σταθερούς ρυθμούς, και προτού πέσει ξανά έως και το 2019, καταγράφεται ανοδική πορεία. Το 2019 μάλιστα το ποσοστό πλησίασε κατά πολύ το 16%. Στην Αυστρία, από την άλλη πλευρά, από το 2000 έως και το 2008 δεν υπάρχουν απρόβλεπτες διακυμάνσεις με το ποσοστό να διατηρείται κοντά στο 20%. Αντιθέτως, από το 2006 έως και το 2008 σημειώθηκε μια μικρή αύξηση της τιμής και στην συνέχεια μείωση μέχρι που το 2009 ξεκίνησε να παρουσιάζει μια σταθερή ανοδική πορεία με μια πιο έντονη αύξηση το 2017. Αποτέλεσμα της πορείας αυτής ήταν το ποσοστό να πλησιάζει το 24% το 2019.

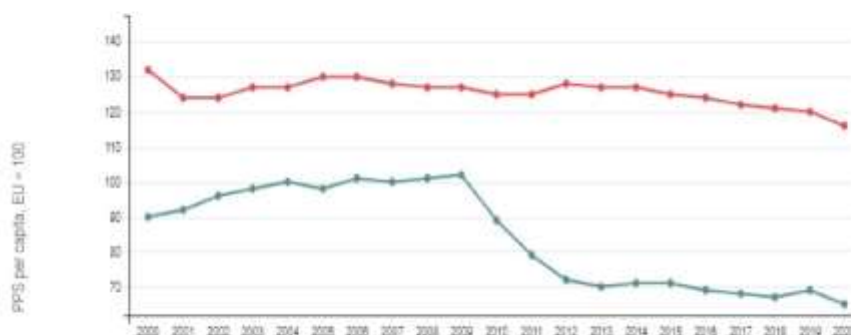
Στόχος 10 Λιγότερες ανισότητες

Δείκτης 10.1

Gross disposable income of households

in purchasing power standards per capita in relation to the EU average EU = 100

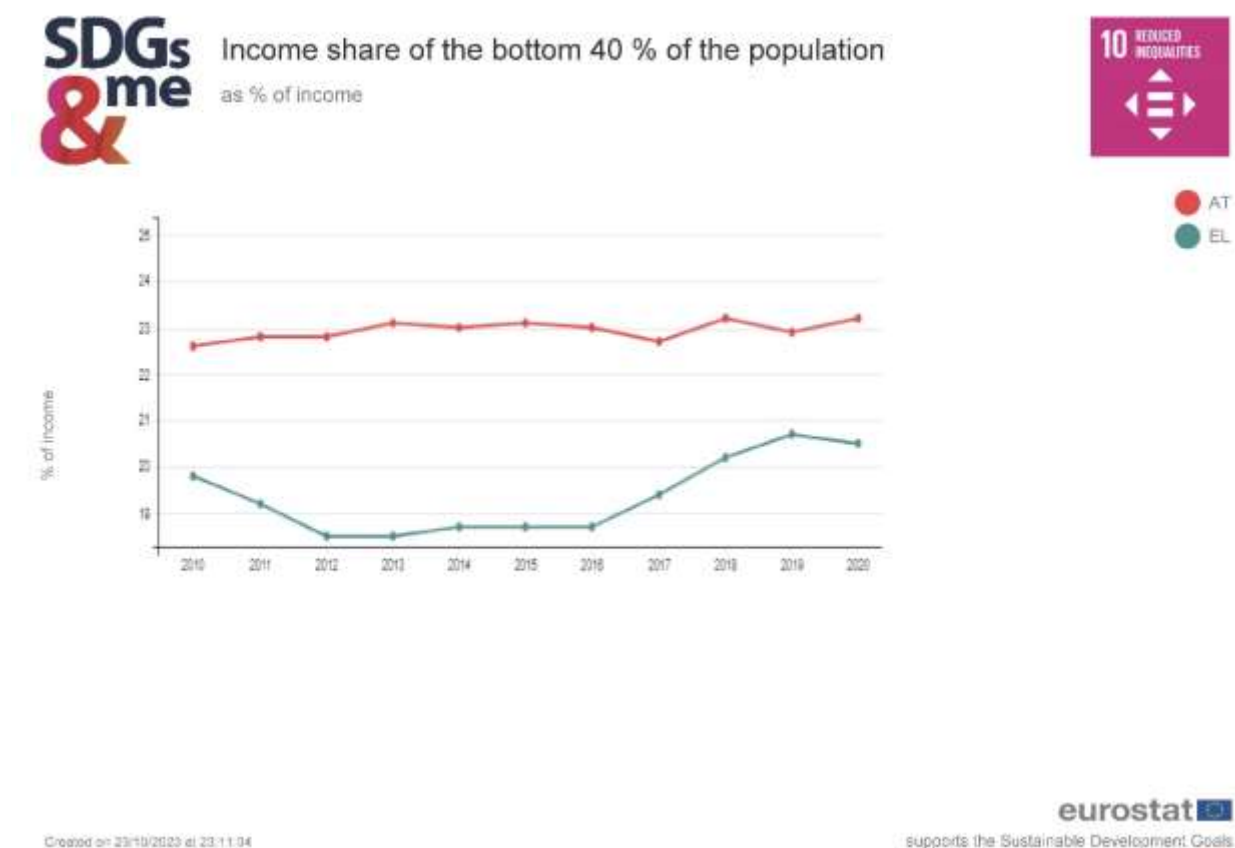
Created on 23/10/2023 at 23:12:10

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Ο δείκτης «Ακαθάριστο διαθέσιμο εισόδημα νοικοκυριών» απεικονίζεται με βάση τα πρότυπα αγοραστικής δύναμης ανά κάτοικο σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε 100. Τα δεδομένα αφορούν τα έτη από το 2000 έως και το 2020.

Όσον αφορά την περίπτωση της Ελλάδας, το διάγραμμα δείχνει ότι η τιμή του δείκτη ξεκίνησε την άνοδο του σταθερά με τιμή 90 και κορυφώθηκε το 2009 με τιμή που ξεπέρασε το 100. Στη συνέχεια, σημειώθηκε μια απρόβλεπτη διακύμανση η οποία δε δίστασε να πλησιάσει το 2020 το 60. Στην αντίπερα όχθη η Αυστρία, με τιμές φανερά μεγαλύτερες από αυτές της Ελλάδας, ενώ το 2000 κατέγραψε σχετικά υψηλή τιμή στο 130, το 2001 η τιμή αυτή σημείωσε κάθοδο κι έπειτα με γοργούς ρυθμούς για τα επόμενα έντεκα χρόνια διατηρήθηκε κοντά στο 125. Ακολούθησε πτωτική πορεία τα επόμενα χρόνια με το επίπεδο της τιμής του δείκτη, το 2020, να πέφτει κάτω από το 120.

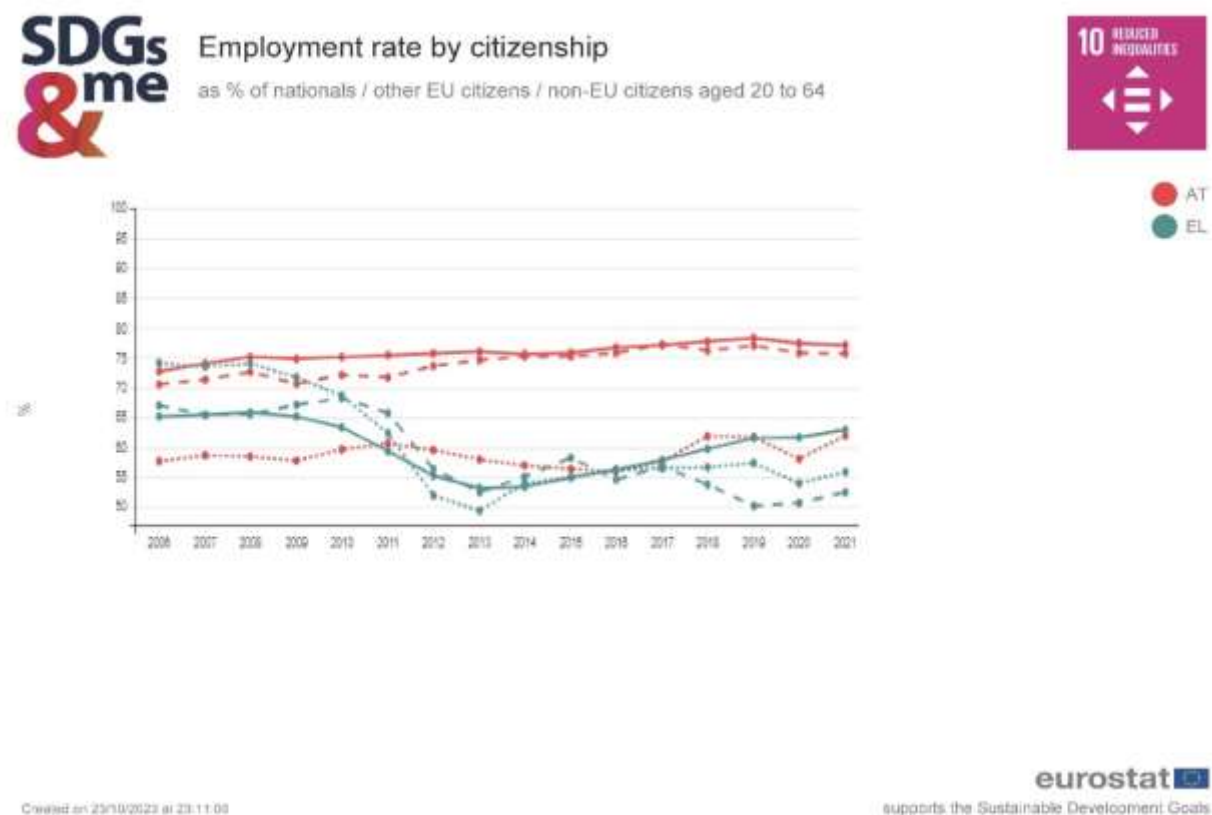
Δείκτης 10.2

Τα δεδομένα του δείκτη «Μερίδιο εισοδήματος του 40% του πληθυσμού» απεικονίζονται ως ποσοστό του εισοδήματος και αφορούν τα έτη από το 2010 έως το 2020.

Στην Ελλάδα ο δείκτης δεν έχει σταθερό ρυθμό αντιθέτως παρουσιάζει έντονες διακυμάνσεις. Από το 2010 έως και το 2012 η πορεία των τιμών του δείκτη φαίνεται ότι παρουσιάζει καθοδική πορεία με το ποσοστό να μειώνεται από το 20% περίπου στο μισό. Ακολούθως, από το 2012 έως το 2013 εμφανίζονται τα ποσοστά σταθερά ενώ από το 2013 έως και το 2016 παρουσιάζουν άνοδο με γοργούς ρυθμούς με αποτέλεσμα μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια το ποσοστό να σκαφαλώσει κοντά στο 21% και πάλι. Το 2020 χαρακτηρίζεται από πτωτική πορεία με γοργούς ρυθμούς. Στην Αυστρία, από τη διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη μπορεί κάποιος να δει πως γενικά οι τιμές από το 2010 έως και το 2020 παρουσιάζουν ανοδική πορεία με γοργούς ρυθμούς με μοναδικά σημεία να παρουσιάζουν στιγμιαία πτωτική τάση το 2017 και το 2019 αντίστοιχα. Σε γενικές γραμμές το ποσοστό περιστρεφόταν στο 23%.

Δείκτης 10.3

Ο δείκτης «Ποσοστό απασχόλησης ανά υπηκοότητα» απεικονίζεται ως ποσοστό των υπηκόων, των άλλων πολιτών της Ε.Ε. και των πολιτών τρίτων χωρών ενώ ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα των 20 έως 64 ετών και αφορά τα έτη από το 2006 έως και το 2021. Στον διαγραμματικό πίνακα φαίνεται με τη συνεχόμενη γραμμή το ποσοστό των υπηκόων, με τις διακεκομμένες παύλες των πολιτών της Ε.Ε. και με τις διακεκομμένες τελείες το ποσοστό των πολιτών των τρίτων χωρών ηλικίας από 20 έως και 64 ετών.

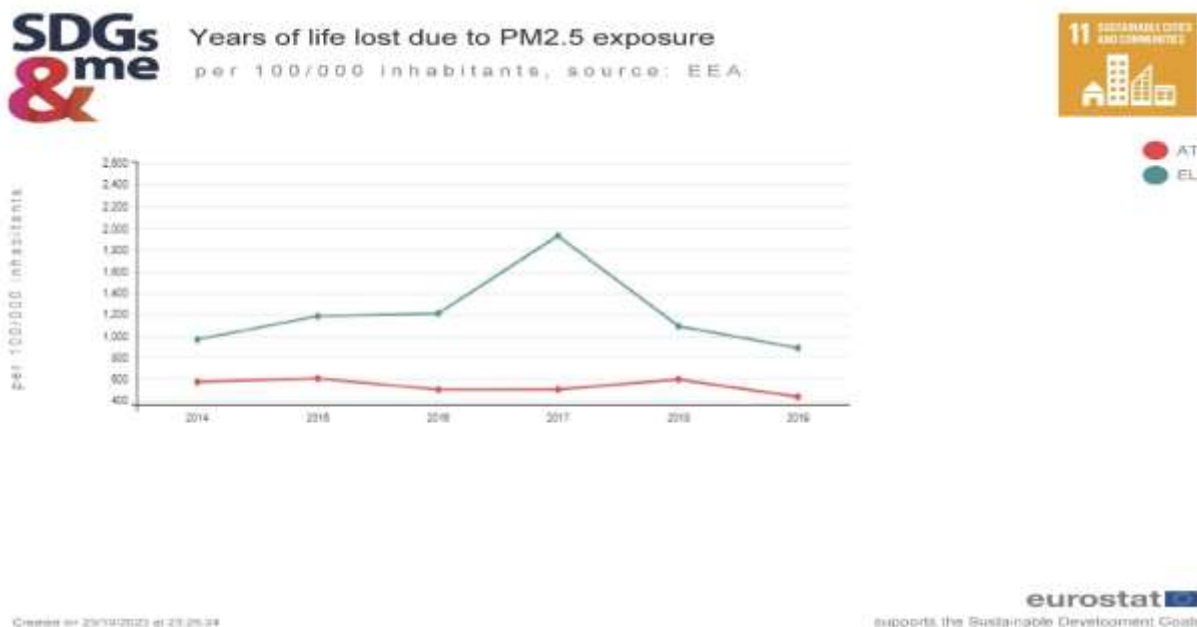
Ξεκινώντας ως βάση από την Αυστρία το ποσοστό των υπηκόων καταγράφει μια σταδιακά ανοδική πορεία από το 2008 έως και το 2019, με το ποσοστό να κυμαίνεται μεταξύ του 75% και του 80%. Ωστόσο το 2020 και το 2021 χαρακτηρίζεται από καθοδική πορεία η οποία όμως παραμένει στο μεταξύ διάστημα που σημειώθηκε η προαναφερθείσα άνοδος. Το ποσοστό των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον δείκτη της απασχόλησης παρουσιάζει σημαντική αύξηση. Τα έτη από το 2006 έως και το 2021 το ποσοστό κυμαίνεται μεταξύ του 70% και του 75% ποσοστά τα οποία ταυτίζονται με την πορεία της μεταβλητής «Απασχόληση

υπηκόων». Από την άλλη πλευρά οι πολίτες τρίτων χωρών καταλαμβάνουν μικρότερο μερίδιο. Από το 2006 έως και το 2011 ο δείκτης παρουσιάζει ανοδική πορεία με μια κάθοδο μεταξύ 2008 και 2009. Το ποσοστό που καταγράφηκε το 2008 ήταν 53%. Στο διάγραμμα παρουσιάζεται μια απότομη μείωση του ποσοστού το 2016 και το 2020 ωστόσο από το 2021 ξεπερνάει το 60% ποσοστό αρκετά μεγάλο. Συνεπώς, υπάρχει μια αύξηση της τάξεως του 7%.

Ακολούθως το σχήμα της γραφικής παράστασης, όσον αφορά την περίπτωση της Ελλάδας, υποδεικνύει την ανώμαλη πορεία του δείκτη που αφορά τους υπηκόους. Αναλυτικότερα, από το 2006 έως και το 2008 υπάρχει σταθερότητα στο 65%, από το 2009 έως και το 2013 οι τιμές του δείκτη μειώνονται δραματικά φτάνοντας στο 54% ενώ παρουσιάζουν ξανά άνοδο από το 2014 έως και το 2021 με το ποσοστό ωστόσο να μην αγγίζει το 65% όπως την δεκαετία του 2000. Εν συνεχεία, στο ποσοστό των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί κάποιος να δει πως γενικά από το 2006 έως και το 2021 παρουσιάζονται έντονες εναλλαγές. Η κορύφωση της συγκεκριμένης μεταβλητής σημειώθηκε το 2010 όπου από εκεί κι έπειτα οι τιμές μειώθηκαν σημαντικά φτάνοντας το ποσοστό από το 68% στο 50% το 2019. Αξίζει να σημειωθεί ωστόσο, ότι από το 2020 ξεκίνησε και πάλι να παρουσιάζει άνοδο. Τέλος, όσον αφορά τη μεταβλητή των πολιτών των τρίτων χωρών, εμφανίζονται έντονες μεταβολές. Από το 2006 που το ποσοστό άγγιξε το 75% το 2013 πλησίαζε το 50%. Παρουσιάζεται λοιπόν μέσα σε επτά χρόνια απότομη μείωση. Το 2015 η μεταβλητή πλησίασε το 60% ενώ πέντε χρόνια αργότερα ο δείκτης έφτασε το 50%, ποσοστό το οποίο άρχισε σταδιακά να αυξάνεται το 2021.

Στόχος 11 Βιώσιμες πόλεις και κοινότητες

Δείκτης 11.1

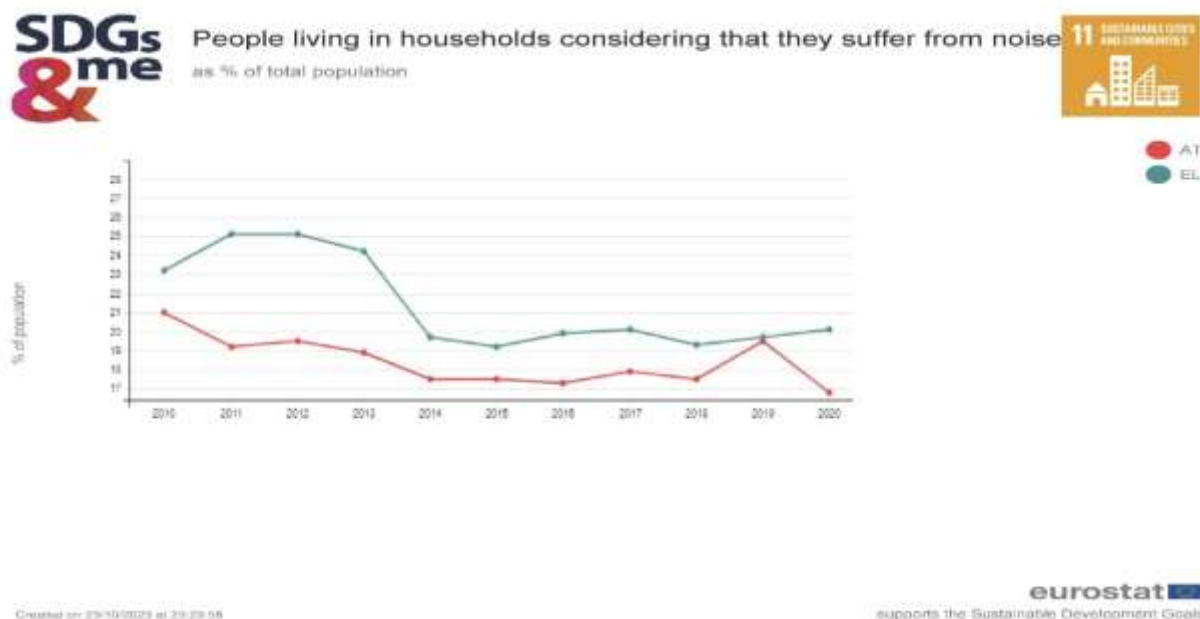

Τα δεδομένα του δείκτη “Χρόνια ζωής που χάθηκαν λόγω έκθεσης στα PM 2.5» απεικονίζονται ανά 100.000 κατοίκους, και αφορούν τα έτη από το 2014 έως και το 2019, η αρχική πηγή των δεδομένων είναι από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (ΕΟΠ). Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας «Τα PM 2.5 είναι μικρά αιωρούμενα σωματίδια, τα οποία αποτελούν βασικό παράγοντα μόλυνσης του περιβάλλοντος στις δυτικοποιημένες χώρες του πλανήτη. Η συγκέντρωσή τους όταν ξεπερνάει τα ελάχιστα όρια, που έχουν οριστεί από τις επιστημονικές εταιρείες, μπορεί να προκαλέσει προβλήματα υγείας στον άνθρωπο». Όσον αφορά την περίπτωση της Ελλάδας ο δείκτης παρουσιάζει απρόβλεπτες διακυμάνσεις.

Το διάγραμμα δείχνει ότι το 2014 η τιμή του δείκτη ήταν 1.000 ανά 100.000 κατοίκους ενώ ένα χρόνο αργότερα μετατοπίστηκε στο 1.200. Από το 2015 έως το 2016 υπάρχει σταθερότητα. Ωστόσο από το 2016 έως και το 2017 η τιμή κορυφώθηκε στα 2.000 και ξανά μειώθηκε το 2018 προσεγγίζοντας τα 1000. Αξίζει να σημειωθεί ότι το 2019 η τιμή συνέχισε την καθοδική της πορεία ξεπερνώντας το αρχικό επίπεδο. Στην Αυστρία από την άλλη η πορεία του δείκτη δεν χαρακτηρίζεται από σταθερό ρυθμό ωστόσο δεν έχει έντονες εναλλαγές. Από το 2014 έως και το 2015 υπάρχει μια σταθερότητα στα 800 η οποία μάλιστα το 2017 και το 2018 αγγίζει τα 600, προτού πέσει και πάλι φτάνει στα 800 το 2018 ενώ το 2019 περίπου 400. Εν κατακλείδι εύκολα

μπορεί κάποιος να εξάγει το συμπέρασμα ότι οι τιμές της Ελλάδας συγκριτικά με αυτές τις Αυστρίας είναι αρκετά υψηλότερες.

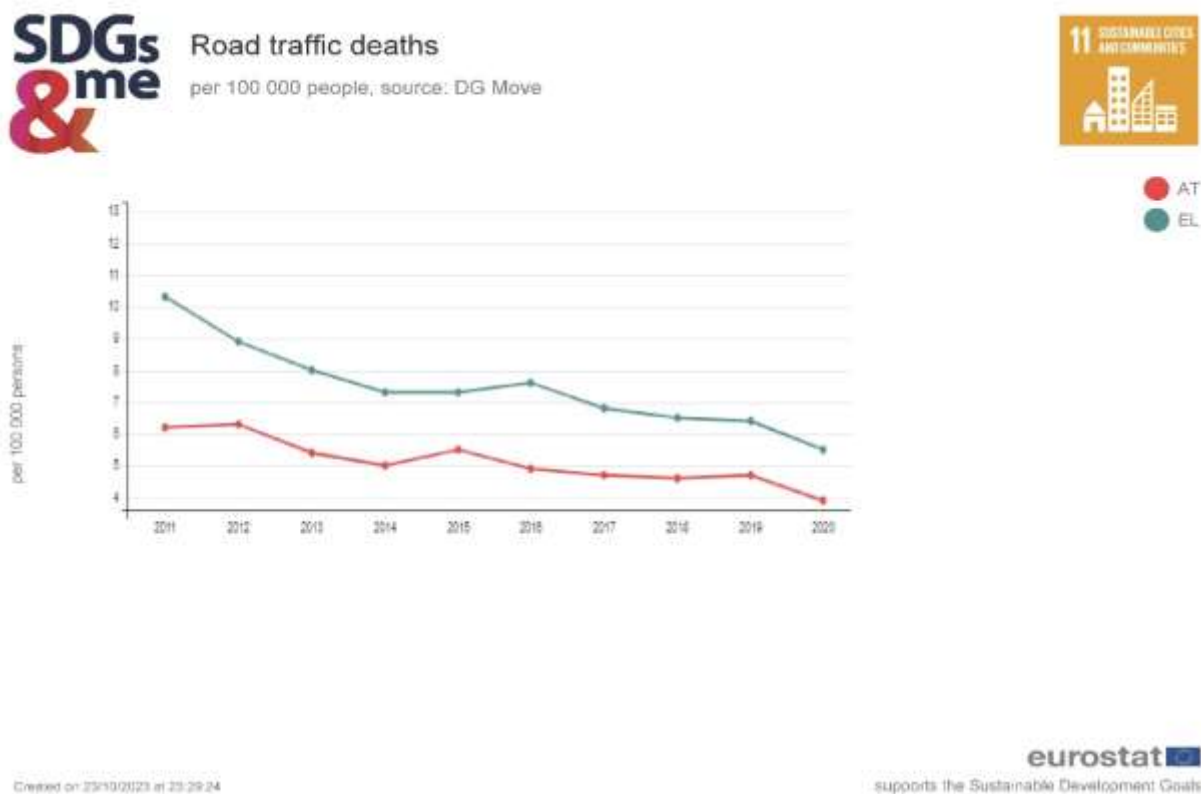
Δείκτης 11.2

Τα δεδομένα του δείκτη «Άτομα που ζουν σε νοικοκυριά λαμβάνοντας υπόψη ότι υποφέρουν από θόρυβο» απεικονίζονται ως ποσοστό του συνολικού πληθυσμού και αφορούν τα έτη από το 2010 έως και το 2020. Ξεκινώντας από τη διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη, μπορεί κάποιος να δει πως γενικά οι τιμές και στις δύο χώρες παρουσιάζουν σκαμπανεβάσματα.

Συγκεκριμένα οι τιμές του δείκτη στην χώρας μας ενώ το 2010 ήταν στο 23% σημείωσαν αύξηση το 2011 και έφτασαν στο 25% το οποίο ποσοστό διατηρήθηκε στην ίδια τιμή μέχρι και το 2012 όπου και σταδιακά η τιμή ξεκίνησε να έχει καθοδική πορεία. Το 2013 το ποσοστό της τιμής ήταν στο 24%. Άξιο παρατήρησης είναι ότι το 2014 το ποσοστό αυτό μειώθηκε απότομα στο 20% και στο 19% αντίστοιχα το 2015. Μικρή άνοδος σημειώθηκε μέχρι το 2017 ενώ το 2018 το ποσοστό ξανά έπεσε στο 19%. Το 2020 το ποσοστό άγγιξε και πάλι το 20%. Όσον αφορά την Αυστρία, τα ποσοστά παρουσιάζουν χαμηλότερες τιμές. Το 2010 το ποσοστό ήταν 21% ενώ ένα χρόνο αργότερα έπεσε στο 19%. Για τα επόμενα δέκα χρόνια η κορύφωση των τιμών εμφανίζεται το 2012 και το 2019 με ποσοστό 20%. Ενδιάμεσα οι τιμές αμφιταλαντεύονται μεταξύ 17% και 18%. Το 2020 η τιμή του δείκτη αγγίζει το 16%.

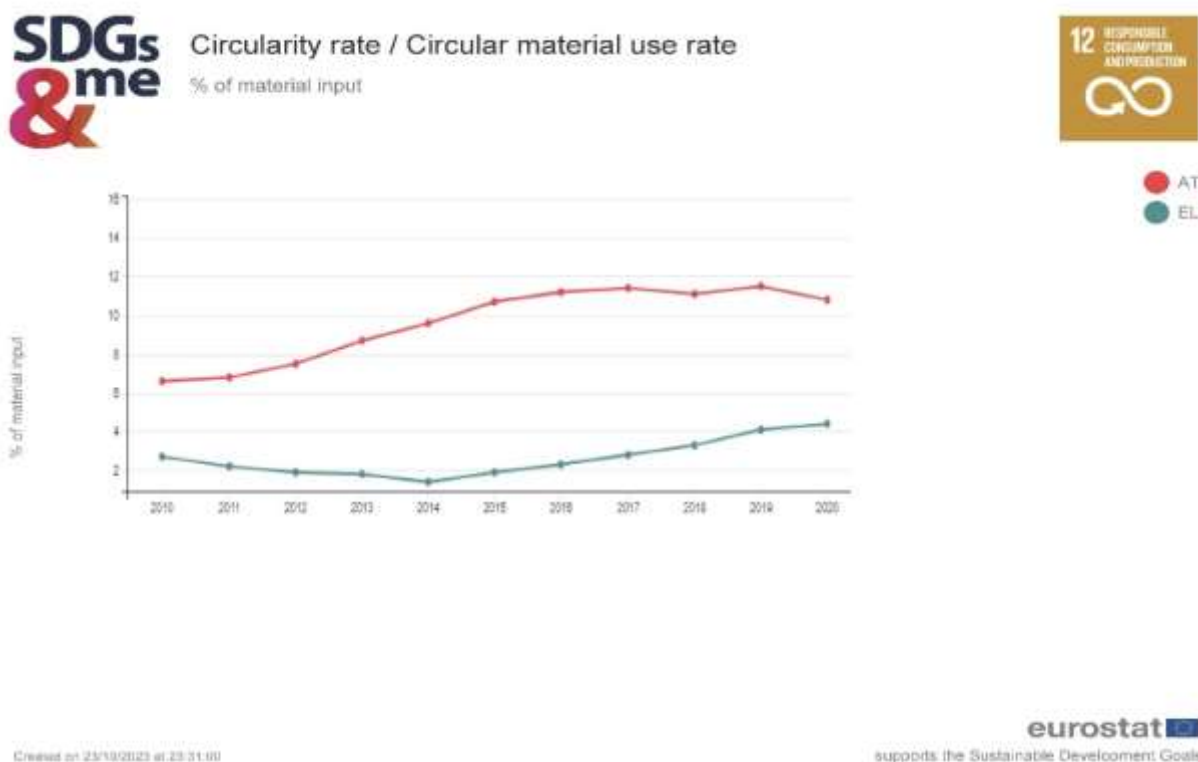
Δείκτης 11.3

Τα δεδομένα του δείκτη «Θάνατοι από τροχαία ατυχήματα» απεικονίζονται ανά 100.000 άτομα, και αφορούν τα έτη από το 2011 έως και το 2020, η αρχική πηγή των πληροφοριών είναι από τη Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών. Η Ελλάδα εμφανίζει σημαντική πτωτική τάση από το 2011 έως και το 2020 με μια μικρή άνοδο το 2018. Αναλυτικότερα, το 2011 η τιμή ήταν περίπου στο 10,50 ενώ μέχρι το 2020 είχε μειωθεί στο 5,50. Η Αυστρία από το 2011 έως και το 2012 παρουσιάζει σταθερότητα με τιμή 8. Από το 2012 έως και το 2014 ο δείκτης χαρακτηρίζεται από πτωτική τάση με τιμή 5 ενώ για την Αυστρία το 2015 αποτέλεσε το σημείο κορύφωσης και πάλι των θανάτων από τροχαία ατυχήματα. Από το 2018 έως και το 2019 υπάρχει οστόσο σταθερότητα λίγο χαμηλότερο από το 5. Το 2020 το επίπεδο της τιμής μειώθηκε κατά μια μονάδα.

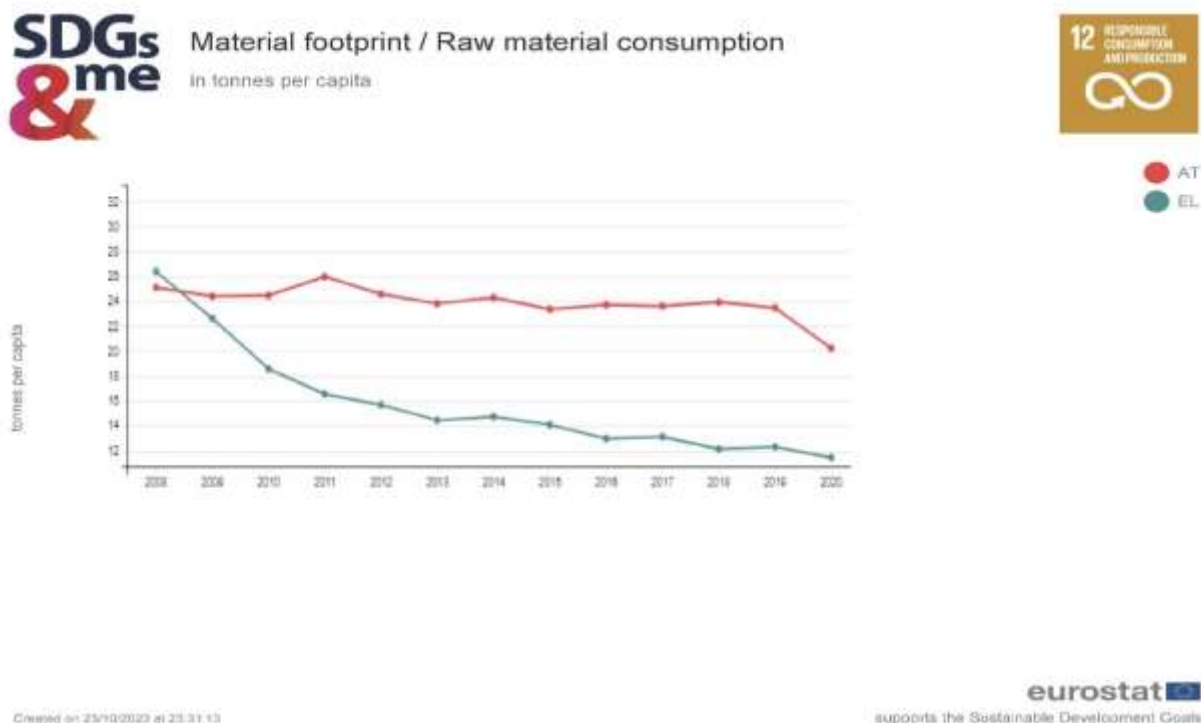
Στόχος 12 Υπεύθυνη κατανάλωση και παραγωγή

Δείκτης 12.1

Τα δεδομένα του δείκτη «Ποσοστό κυκλικότητας/ποσοστό χρήσης κυκλικού υλικού» απεικονίζονται σε ποσοστό της εισροής υλικού και αφορούν τα έτη από το 2010 έως και το 2020. Φαίνεται πως και στις δύο χώρες εμφανίζεται ανοδική πορεία. Στην Αυστρία συγκεκριμένα το 2010 το ποσοστό ήταν λίγο μεγαλύτερο από 6% το οποίο σταδιακά ανέβαινε με κορύφωση το 2017 και το 2019 που το ποσοστό πλησίαζε το 12%. Η τιμή του δείκτη ωστόσο σημείωσε μια μικρή πτώση μεταξύ το 2020 περίπου στο 11%. Από την άλλη πλευρά στην Ελλάδα, ο δείκτης ενώ το 2010 ήταν περίπου στο 3% μέχρι και το 2014 έφτασε να παρουσιάζει μηδενικά ποσοστά. Το 2014 ωστόσο μπορεί να χαρακτηριστεί ως σημείο αναφοράς καθώς από εκεί κι έπειτα το ποσοστό του δείκτη μέχρι και το 2020 φαίνεται να έχει μόνο ανοδική πορεία. Μάλιστα το 2020 το ποσοστό ήταν λίγο πιο πάνω από το 4%.

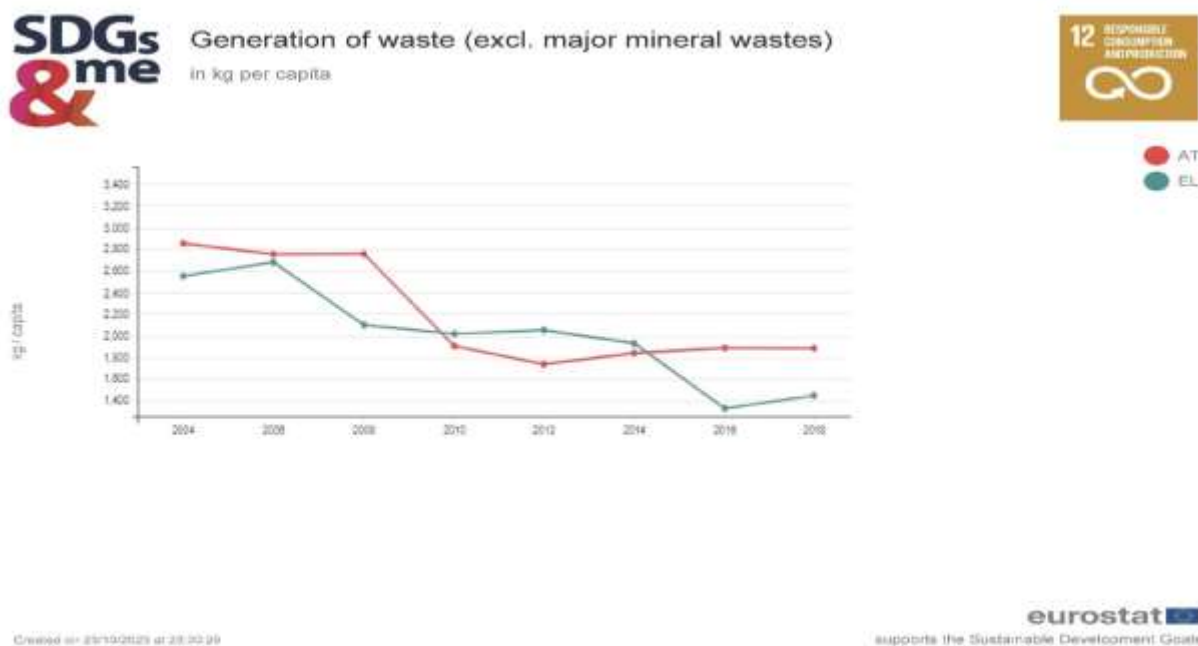
Δείκτης 12.2

Το σχήμα της γραφικής παράστασης υποδεικνύει τα δεδομένα του δείκτη «Αποτύπωμα υλικού / κατανάλωση πρώτων υλών» τα οποία απεικονίζονται σε τόνους ανά κάτοικο και αφορούν τα έτη από το 2008 έως και το 2020.

Στην Ελλάδα, ο δείκτης παρουσιάζει απρόβλεπτες διακυμάνσεις ενώ στην Αυστρία δε συμβαίνει κάτι παρόμοιο. Αναλυτικότερα, στην Ελλάδα η τιμή του δείκτη το 2008 ήταν στους 27 τόνους μέχρι το 2013 σημειώθηκε μια απότομη μείωση της τιμής του δείκτη στους 14 τόνους. Το 2014 η τιμή ξεπέρασε τους 14 τόνους ωστόσο από το 2015 κι έπειτα μέχρι το 2020 η τιμή έπεσε κάτω από τους 12 τόνους. Αντιθέτως, η Αυστρία από την μια πλευρά παρουσιάζει μια λιγότερο ανώμαλη πορεία αλλά από την άλλη έχει περισσότερους τόνους αποτυώματος υλικών. Αναλυτικότερα, το 2008 είχε 25 τόνους, το 2009 και το 2010 η τιμή ήταν σταθερή προσεγγίζοντας τους 24 τόνους. Ωστόσο σημειώθηκε το 2011 η κορύφωση με 26 τόνους κατά κεφαλήν. Από εκεί κι έπειτα η τιμή από το 2012 έως και το 2019 δεν παρουσίαζε έντονες διακυμάνσεις και οι τόνοι ήταν κοντά στους 24. Το 2020 το αποτύπωμα υλικού και η κατανάλωση πρώτων υλών μειώθηκε στους 20 τόνους.

Δείκτης 12.3

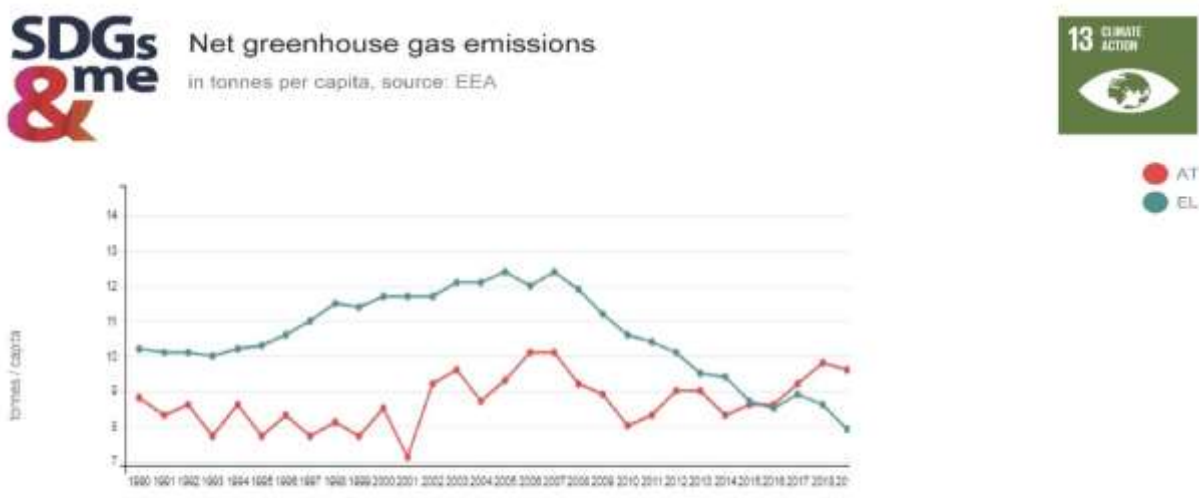

Από τη διαγραμματική παρουσίαση τα δεδομένα του δείκτη «Παραγωγή αποβλήτων (εκτός από τα κύρια ορυκτά απόβλητα)» απεικονίζονται σε κιλά ανά κάτοικο και αφορούν τα έτη από το 2004 έως και το 2018. Μπορεί κάποιος να δει πως γενικά οι τιμές και στις δυο χώρες από το 2004 έως και το 2018 παρουσιάζουν μια ανώμαλη πορεία.

Αναλυτικότερα, στην Αυστρία από το 2004 έως το 2006 σημειώθηκε μια μικρή πτώση της τιμής η οποία διατηρήθηκε για τα επόμενα δυο χρόνια σε σταθερό επίπεδο τιμών, 2.800 κιλά ανά κάτοικο. Το 2010 φαίνεται από την διαγραμματική παρουσίαση ότι ήταν η χρονιά η οποία το επίπεδο της τιμής μειώθηκε κατά κόρων και η παραγωγή αποβλήτων σε 1.900 κιλά ανά άτομο ενώ το 2012 σε λιγότερο από 1.800 κιλά. Έπειτα η τιμή του δείκτη ξεκίνησε να έχει ανοδική πορεία έως το 2018 με 1.900 κιλά παραγωγής αποβλήτων. Στην Ελλάδα από το 2004 έως το 2006, σημειώθηκε μια μικρή αύξηση της τιμής από περίπου 2.600 κιλά ανά άτομο σε 2.700 κιλά. Το 2008 ωστόσο η τιμή μειώθηκε στα 2.100 κιλά ενώ από το 2010 έως και το 2012 ο δείκτης παρουσίαζε σταθερή τιμή στα 2.000 κιλά. Από το 2012 έως το 2014 σημειώθηκε μια μικρή πτώση όπου η τιμή προσέγγιζε πλέον τα 2.000 κιλά. Αξίζει να τονιστεί πως το 2016 τα κιλά μειώθηκαν κατά κόρον καθώς ήταν περίπου 1.300 ανά κάτοικο.

Στόχος 13 Δράση για το κλίμα

Δείκτης 13.1

Created on: 25/10/2023 at 21:31:30

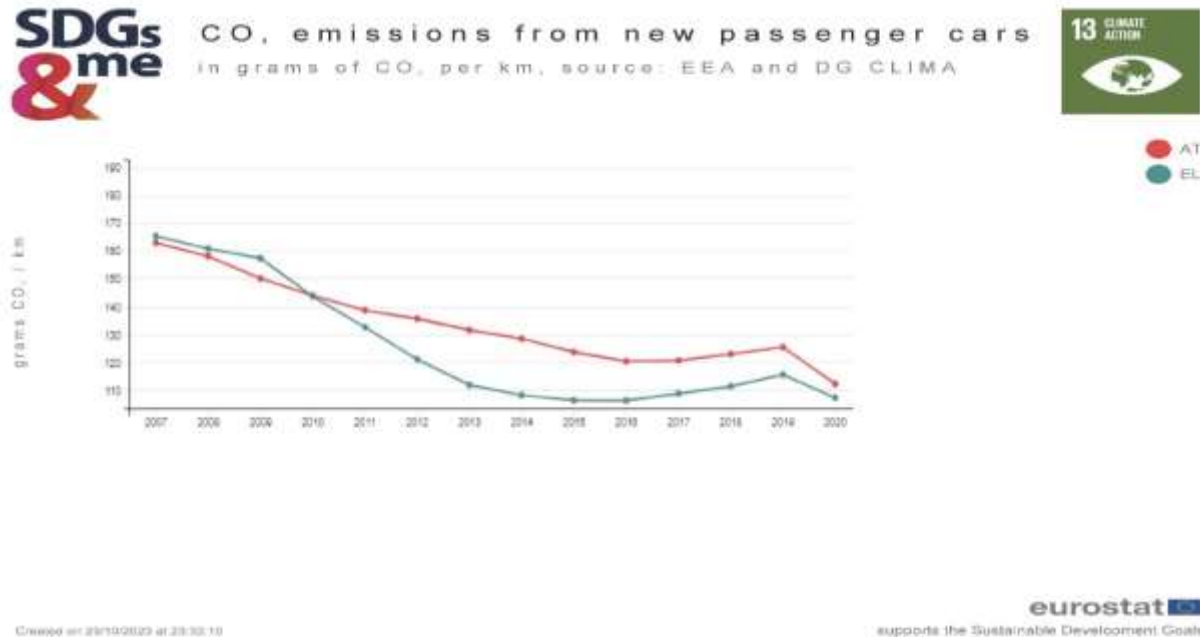
eurostat supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Καθαρές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου» απεικονίζονται σε τόνους ανά κάτοικο και αφορούν τα έτη από το 1990 έως και το 2020. Ειδικότερα στην Αυστρία εμφανίζεται έντονες διακυμάνσεις σε αντίθεση με την Ελλάδα που ναι μεν κι αυτή δεν έχει σταθερό ρυθμό αλλά δεν παρουσιάζει ωστόσο τόσο έντονες διακυμάνσεις. Αναλυτικότερα, για τον δείκτη που βρίσκεται προς ανάλυση έχουν εξαχθεί πληροφορίες από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και αφορούν τα έτη από το 1990 έως και το 2020.

Στην Ελλάδα από το 1990 έως και το 1993 η τιμή ήταν κοντά στους 10 τόνους καθαρών εκπομπών αερίου του θερμοκηπίου. Από το 1994 έως και το 1998 σημειώθηκε σταδιακή αύξηση με αποτέλεσμα οι τόνοι να είναι περίπου 11.500 τόνους το 1998. Ουσιαστικά από το 1999 έως και το 2009, με δυο μικρές ανοδικές πορείες το 2005 και το 2007, η τιμή του δείκτη κυμαινόταν μεταξύ των 11.000 και των 12.000 τόνων. Από το 2008 ο δείκτης εμφανίζει πτωτική τάση μέχρι το 2020 με 8.000 τόνους, ωστόσο υπήρξε μια μικρή άνοδος το 2017 με τον δείκτη να εμφανίζει 9.000 τόνους.

Στην Αυστρία, από το 1990 έως και το 2000 οι εκπομπές αερίων βρίσκονταν μεταξύ 8.000 και 9.000 τόνων ωστόσο το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα οι τιμές του δείκτη έκλειναν προς τους 8.000 τόνους ανά κάτοικο. Το 2001 οι τόνους άγγιξαν τους 7.000 ενώ το 2002 αυξήθηκαν και πάλι στους λίγο παραπάνω από τους 9.000 τόνους προτού πέσει και πάλι το 2004 κάτω από τους 9.000. Η κορύφωση σημειώθηκε με μια σταθερότητα το 2006 που διήρκησε και το 2007, στους 10.000 τόνους. Ακολούθησε πτωτική τάση μέχρι το 2010 όπου εκείνο το διάστημα από την παρουσίαση του διαγράμματος φαίνεται πως οι εκπομπές έφτασαν και πάλι τους 8.000 τόνους. Από το 2010 έως και το 2012 σημειώθηκε ανοδική πορεία όπου ξανά επανήλθαν οι εκπομπές στους 9.000 τόνους. Το 2013 η τιμή ξεκίνησε να έχει πτωτική τάση ωστόσο αυτό δεν κράτησε για μεγάλο χρονικό διάστημα καθώς από το 2014 έως και το 2018 οι τόνοι έφτασαν τους 10.000 ενώ το 2018 και πάλι η τιμή σημείωσε μικρή καθοδική πορεία.

Δείκτης 13.2

Το διάγραμμα δείχνει ότι ο δείκτης «Διοξείδιο του άνθρακα, εκπομπές από καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα» παρουσιάζει τα δεδομένα σε γραμμάρια διοξειδίου του άνθρακα ανά χιλιόμετρο. Για τον δείκτη που βρίσκεται προς ανάλυση έχουν εξαχθεί πληροφορίες από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τη Γενική Διεύθυνση Δράσης για το Κλίμα ενώ τα δεδομένα αφορούν τα έτη από το 1990 έως και το 2020.

Στην Ελλάδα η καταγραφή του δείκτη, το 2007, δείχνει ότι υπάρχουν περίπου 165 γραμμάρια διοξείδιο του άνθρακα ανά χιλιόμετρο. Σταδιακά και μέχρι το 2009 μειώθηκε έως και λιγότερο από 160 χιλιόμετρα ενώ από εκεί κι έπειτα ο δείκτης κατέγραψε καθοδική συνεχόμενη πορεία μέχρι που το 2015 και το 2016 με σημείωσε σταθερή τιμή περίπου στα 105 γραμμάρια ανά χιλιόμετρο. Ωστόσο τα επόμενα τρία χρόνια έως και το 2019 ο δείκτης ξανά άρχισε να έχει ανοδική πορεία σημειώνοντας το 2019 115 γραμμάρια ανά χιλιόμετρο ενώ το 2020 το επίπεδο της τιμής μειώθηκε στα 105 γραμμάρια όπως και το 2015 και το 2016. Συνεχίζοντας την ανάλυση του πίνακα, και στην Αυστρία το 2007 οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα κατείχαν υψηλά επίπεδα και συγκεκριμένα 163 γραμμάρια περίπου ανά χιλιόμετρο. Από το 2007 έως και το 2017 ο δείκτης εμφάνιζε πτωτική τάση με την τιμή να αγγίζει τα 120 γραμμάρια. Έπειτα από το 2017 έως και το 2019 το επίπεδο αυξήθηκε περίπου στα 125 γραμμάρια ανά χιλιόμετρο ενώ το 2020 αξίζει να σημειωθεί πως τα γραμμάρια ήταν περίπου 110.

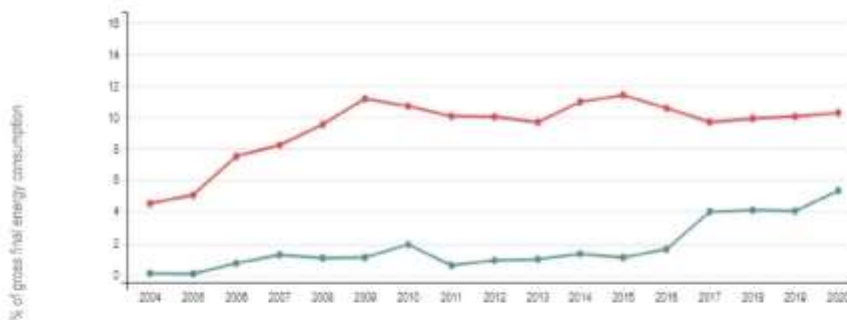
Δείκτης 13.3

Share of renewable energy in transport
as % of gross final energy consumption in transport

AT
EL

Created on 25/10/2025 at 23:31:49

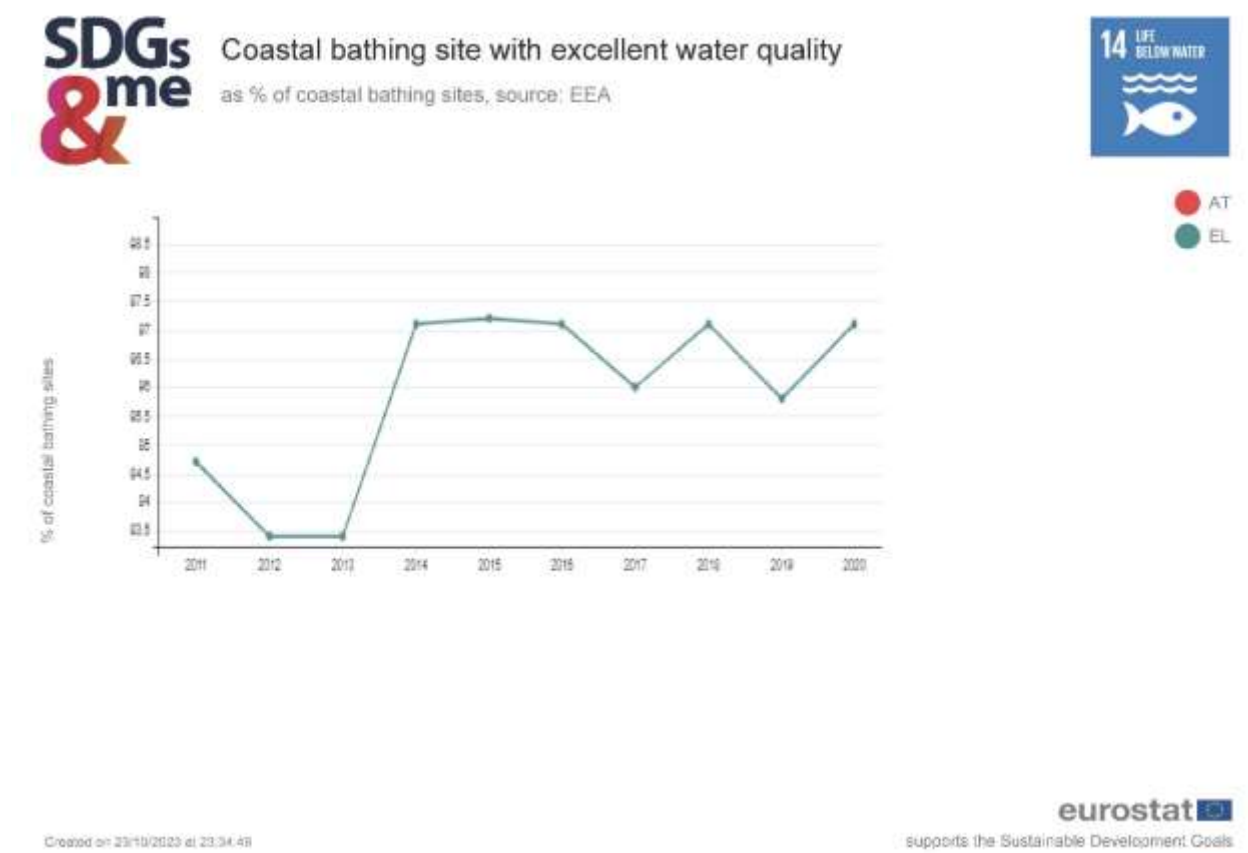
eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Μερίδιο ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στις μεταφορές» αφορούν τα έτη από το 2004 έως το 2020 και απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας στις μεταφορές, έχοντας δυο δεκαδικά ψηφία.

Ξεκινώντας την διαγραμματική παρουσίαση στην Ελλάδα τα επίπεδα ξεκίνησαν από αρκετά χαμηλά σχεδόν μηδενικά το 2004 και το 2005 ενώ από το 2006 έως και το 2016 οι τιμές κυμαίνονταν μεταξύ των 0% και 2%. Ωστόσο, το 2017 σημειώθηκε μια αύξηση της τάξεως του 2%, συνεπώς ο δείκτης σκαρφάλωσε στο 4% όπου και παρέμεινε σταθερός για τα επόμενα δύο χρόνια. Η κορύφωση της τιμής του δείκτη σημειώθηκε το 2020 με ποσοστό το οποίο πλησίαζε το 6%. Από την άλλη πλευρά, τα επίπεδα του δείκτη στην Αυστρία ξεκίνησαν με πιο υψηλό ποσοστό το οποίο ξεπερνάει το 4% το 2004 και το 2005 ενώ με την ανοδική πορεία που έχει θα φτάσει το 2009 το ποσοστό να αγγίζει το 11%. Από το 2009 κι έπειτα έως και το 2020 το ποσοστό κυμαίνονταν μεταξύ 10% και 12%. Ωστόσο από το 2009 έως το 2013 παρουσίαζε ο δείκτης καθοδική πορεία, από το 2013 έως και το 2015 ανοδική πορεία, από το 2015 έως και το 2017 καθοδική πορεία και από το 2017 έως και το 2020 μια μικρή και πάλι αύξηση του ποσοστού.

Στόχος 14 Ζωή στο νερό

Δείκτης 14.1

Σύμφωνα με το διάγραμμα, τα αρχικά δεδομένα του δείκτη «Παράκτια περιοχή κολύμβησης με εξαιρετική ποιότητα νερού ως ποσοστό των παράκτιων περιοχών κολύμβησης» έχουν εξαχθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος. Υπογραμμίζεται πως έχουν εξαχθεί στατιστικά στοιχεία μόνο για την Ελλάδα.

Τα δεδομένα αφορούν τα έτη από το 2011 έως και το 2020. Το 2011 σύμφωνα με το διάγραμμα το ποσοστό βρίσκονταν μεταξύ του 94.5% και του 95%. Το 2012 σημειώθηκε καθοδική πορεία με το ποσοστό να είναι στο 93.5% το οποίο διατηρήθηκε και το 2013 στα ίδια επίπεδα. Ωστόσο μέσα σε ένα χρόνο το ποσοστό εκτοξεύθηκε πάνω από το 97% έως και το 2016. Ακολούθησε μια πτώση του ποσοστού το 2017 στο 96%, το 2018 μια άνοδο του ποσοστού στο 97%, το 2019 μια κάθοδο του δείκτη λίγο χαμηλότερα από το 96%. Ενώ το 2020 και πάλι το ποσοστό σημείωσε ανοδική πορεία και σκαρφάλωσε και πάλι στο 97% και λίγο παρά πάνω.

Στόχος 15 Ζωή στη στεριά

Δείκτης 15.1

Forest area
as % of total land area

Created on 23/10/2023 at 23:37:39

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του δείκτη «Δασική περιοχή» απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) της συνολικής έκτασης της κάθε χώρας. Η Ελλάδα κατέχει την δέκατη θέση με ελάχιστη διαφορά από την Βουλγαρία ενώ έπεται στην ενδέκατη θέση η Αυστρία. Το ποσοστό και των δύο χωρών προς μελέτη βρίσκεται κατά προσέγγιση στο 48% (Ελλάδα) και 47% (Αυστρία) της συνολικής έκτασης των χωρών. Αξίζει να σημειωθεί πως την πρωτιά κατέχει η Φιλανδία με ποσοστό που αγγίζει το 70%.

Δείκτης 15.2

Surface of terrestrial protected areas
as % of total land area

Created on 23/10/2023 at 23:37:51

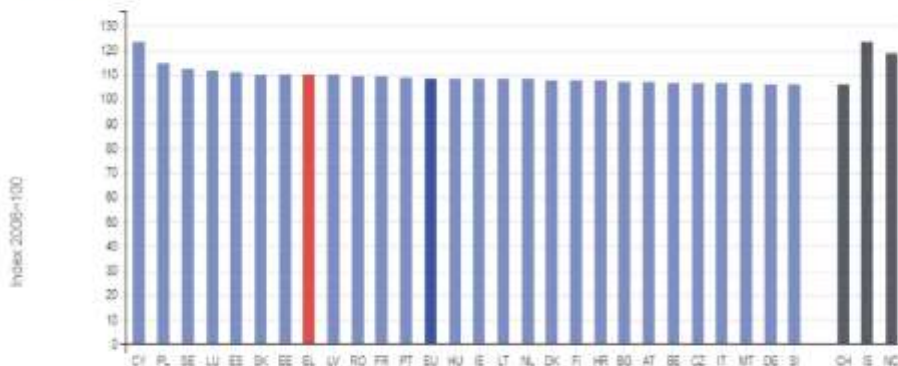
eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Το σχήμα της γραφικής παράστασης απεικονίζει σε αναλογία (ποσοστό) της συνολικής έκτασης το δείκτη «Επιφάνεια των επίγειων προστατευόμενων περιοχών». Η Ελλάδα κατέχει την ένατη θέση με ποσοστό 35% ενώ η Αυστρία την δέκατη θέση με ποσοστό λίγο μικρότερο από το 30% της συνολικής έκτασης. Την πρώτη θέση, με μεγάλη διαφορά από την δεύτερη χώρα, κατέχει το Λουξεμβούργο με ποσοστό που ξεπερνά το 55% ενώ η Φιλανδία κατέχει ποσοστό που αγγίζει το 41%.

Δείκτης 15.3

Soil sealing index
Index 2006 = 100

Created on 23/10/2023 at 23:38:23

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

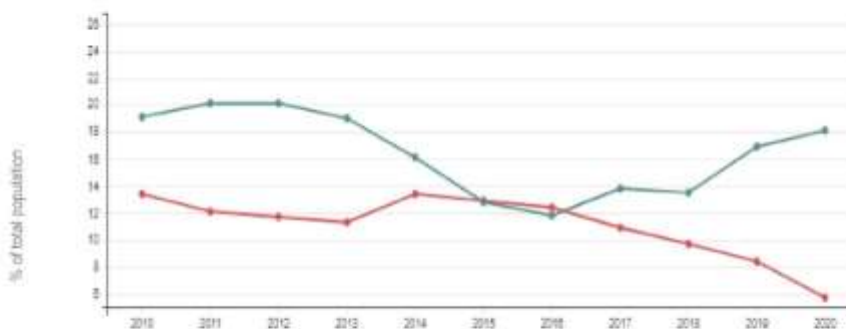
Το σχήμα της γραφικής παράστασης υποδεικνύει τον «Δείκτη στεγανοποίηση εδάφους – Δείκτης 2006=100». Αρχικά, σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος « Η στεγανοποίηση του εδάφους ορίζεται ως η καταστροφή ή η κάλυψη του εδάφους με μη διαπερατό υλικό. Η διαδικασία αυτή αποτελεί μία από τις σημαντικότερες αιτίες της υποβάθμισης του εδάφους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η στεγανοποίηση του εδάφους πλήττει συχνά τα γόνιμα γεωργικά εδάφη, θέτει σε κίνδυνο τη βιοποικιλότητα, αυξάνει τον κίνδυνο πλημμύρας και λειψυδρίας και συμβάλλει στην υπερθέρμανση του πλανήτη». Το έτος βάσης είναι το 2006 το οποίο ορίζεται στο 100. Συνεπώς αφότου ο δείκτης στην Ελλάδα έχει τιμή 110 αυτό σημαίνει αύξηση κατά 10% αντίστοιχα και με την Αυστρία της οποίας ο δείκτης προσεγγίζει την τιμή 110 σημαίνει μια αύξηση περίπου 8%. Κλείνοντας την ανάλυση του τρέχοντος δείκτη η Κύπρος είναι η μοναδική χώρα που η τιμή του δείκτη ξεπερνάει το 120.

Στόχος 16 Ειρήνη, δικαιοσύνη και ισχυροί θεσμοί

Δείκτης 16.1

People reporting crime, violence or vandalism in their area
as % of total population

Created on 23/10/2023 at 23:41:20

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

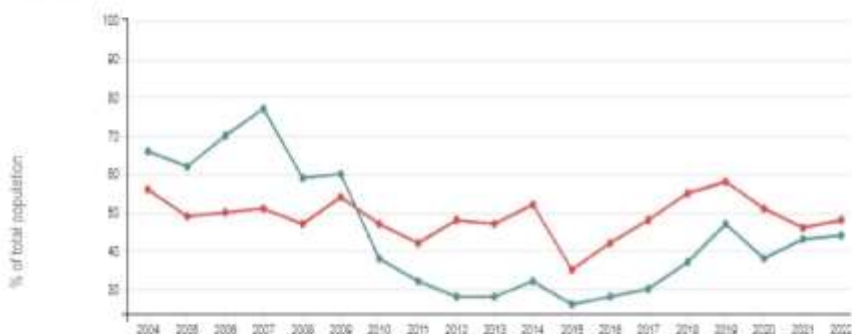
Τα δεδομένα του δείκτη «Άτομα που αναφέρουν έγκλημα, βία ή βανδαλισμό στην περιοχή τους» αφορούν τα έτη από το 2010 έως και το 2020 και απεικονίζονται σε αναλογία (ποσοστό) του συνολικού πληθυσμού, έχοντας δύο δεκαδικά ψηφία.

Ξεκινώντας τη διαγραμματική παρουσίαση του δείκτη, λοιπόν, μπορεί κάποιος να δει πως γενικά οι τιμές παρουσιάζουν ανώμαλη πορεία. Αναλυτικότερα, στην Ελλάδα το ποσοστό τη δεκαετία του 2010 ήταν αρκετά ψηλό καθώς το 2012 και το 2013 ήταν 20%. Το ποσοστό του δείκτη ωστόσο για τα επόμενα τέσσερα χρόνια είχε καθοδική πορεία. Το 2017 όμως άρχισε να παρουσιάζεται αύξηση του ποσοστού το οποίο μέχρι το 2020 ξεπέρασε το 18% πλησιάζοντας και πάλι τις τιμές του δείκτη πριν από μία δεκαετία. Στην αντίπερα όχθη, το ποσοστό της Αυστρίας το 2010 ήταν λίγο παρά πάνω από το 13%, το οποίο τα επόμενα τέσσερα χρόνια μειώθηκε κατά δύο μονάδες. Όμως και πάλι το 2014 το ποσοστό σημείωσε ανοδική πορεία κι άγγιξε το 14% περίπου. Τα επόμενα χρόνια ήταν σημαντικά καθώς παρουσίαζαν συνεχόμενη καθοδική πορεία. Το ποσοστό το 2020 ήταν περίπου 6%. Ποσοστά αρκετά πιο χαμηλά συγκριτικά με την Ελλάδα.

Δείκτης 16.2

People with confidence in the EU Parliament
as % of the total population, source: DG Communication

Created on 23/10/2023 at 23:42:18

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Το διάγραμμα δείχνει το δείκτη «Άτομα με εμπιστοσύνη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο» ως αναλογία (ποσοστό) του συνολικού πληθυσμού και τα δεδομένα αφορούν τα έτη από το 2004 έως και το 2022. Τα αρχικά δεδομένα έχουν εξαχθεί από τη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας.

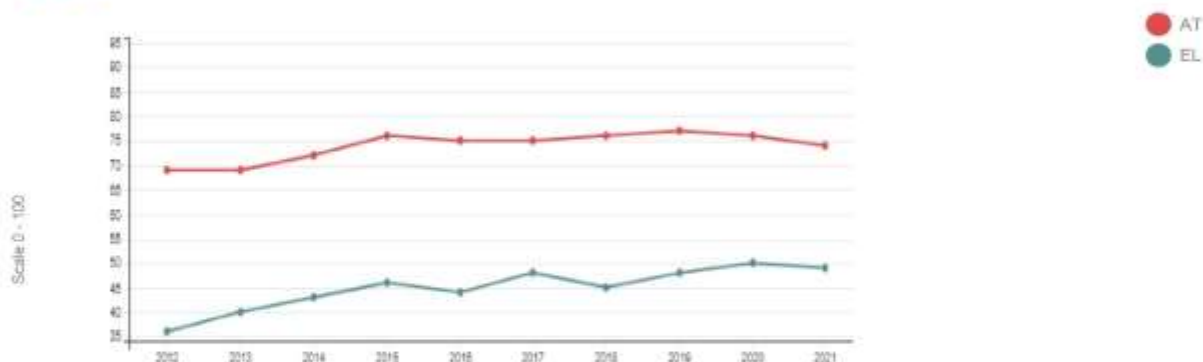
Ο δείκτης στην Ελλάδα ξεκίνησε με καθοδική πορεία μεταξύ του 2004 και του 2005. Ενώ το 2007 σημείωσε κορύφωση όπου το ποσοστό πλησίασε το 80%. Το 2008 και για ένα χρόνο το ποσοστό διατηρήθηκε στο 60%. Αξίζει να σημειωθεί πως μέχρι το 2015 σημειώθηκε καθοδική πορεία η οποία άγγιξε το 25%. Από το 2016 έως και το 2019 το ποσοστό ήταν περίπου 50% ενώ το 2020 ήταν 40% για τα επόμενα δύο χρόνια μελέτης το ποσοστό ήταν περίπου 45%. Παρατηρείται λοιπόν πως το ποσοστό που εμπιστεύεται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από το 2007 που ήταν 80% το 2022 έπεσε σχεδόν στο μισό. Στην Αυστρία το 2004 το ποσοστό περίπου ήταν 58% ενώ τα επόμενα χρόνια και μέχρι το 2014, εκτός από το 2011 όπου το ποσοστό ήταν 40%, ο δείκτης βρισκονταν κοντά το 50%. Σημειώθηκε σημαντική πτωτική τάση το 2015 με 35% και ακολούθησε σταδιακή ανοδική πορεία μέχρι το 2019 στο 50%. Το 2020 παρουσιάστηκε καθοδική πορεία με ποσοστό 40% ενώ ξανά αυξήθηκε το 2021 κι έπειτα.

Δείκτης 16.3

Corruption Perceptions Index

Scale of 0 highly corrupt to 100 very clean, source: Transparency International

Created on 23/10/2022 at 23:43:18

eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Τα δεδομένα του «Δείκτη αντίληψης για τη διαφθορά» αφορούν τα έτη από το 2012 έως και το 2021 και απεικονίζονται με κλίμακα από το 0 εξαιρετικά διεφθαρμένο έως το 100 πολύ καθαρό. Τα αρχικά στοιχεία έχουν εξαχθεί από τον μη κυβερνητικό οργανισμό που ασχολείται με την καταπολέμηση της διαφθοράς, Διεθνής Διαφάνεια.

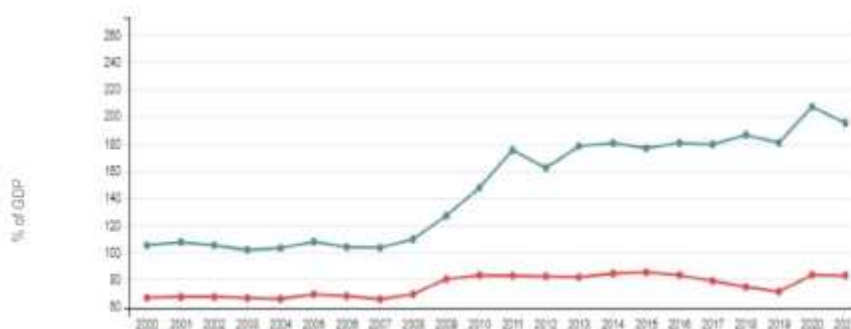
Με βάση το νομικό λεξικό «Διαφθορά είναι η κατάχρηση ανατεθειμένης εξουσίας με σκοπό το προσωπικό όφελος» (Black's Law). Το 2012 η τιμή του δείκτη ήταν περίπου στο 36 ενώ τα επόμενα χρόνια και μέχρι το 2015 σημειώθηκε ανοδική πορεία η οποία σκαρφάλωσε στο 45. Το 2016 χαρακτηρίζεται από μικρή μείωση της κλίμακας ενώ το 2017 ο δείκτης πλησίασε κατά πολύ το 50. Από το 2018 έως και το 2021 ο δείκτης ήταν μεταξύ του 40 και του 50. Θα λέγαμε λοιπόν ότι την δεκαετία του 2010 οι πολίτες πιστεύαν περισσότερο την ύπαρξη της διαφθοράς ενώ με την πάροδο των ετών το ποσοστό μειώθηκε. Στην Αυστρία το 2012 η τιμή του δείκτη και για ένα χρόνο ήταν στο 70 τιμή η οποία έφτασε στην κορύφωση του δείκτη το 2015 με 75. Από εκεί κι έπειτα ήταν κατά προσέγγιση στο 75. Συμπερασματικά, στην Αυστρία τα τελευταία χρόνια το 70% των πολιτών πιστεύουν ότι είναι περισσότερο καθαρό παρά διεφθαρμένο.

Στόχος 17 Συνεργασία για τους στόχους

Δείκτης 17.1

General government gross debt
as % of GDP

Created on 23/10/2022 at 23:47:21

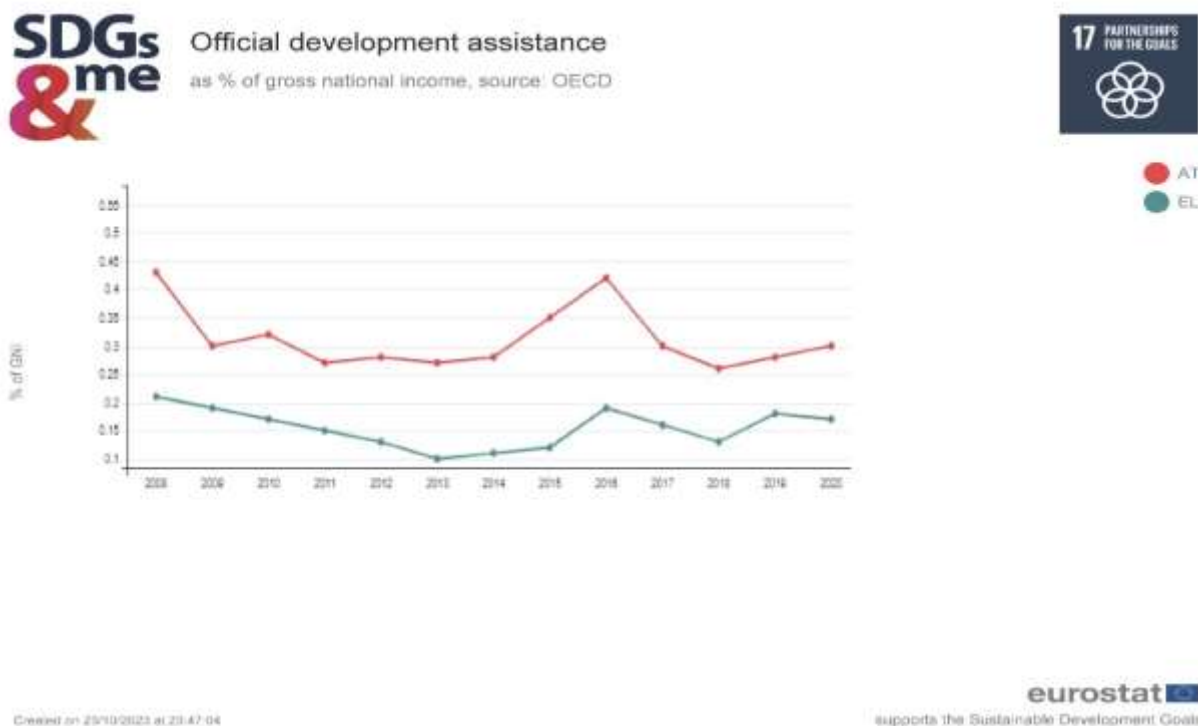
eurostat
supports the Sustainable Development Goals

Σύμφωνα με το διάγραμμα ο δείκτης «Ακαθάριστο χρέος της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος» εμφανίζει τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Αυστρία σταθερότητα του ποσοστού από το 2000 έως το 2008. Σύμφωνα με τους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ως χρέος νοείται το συνολικό ακαθάριστο χρέος στην ονομαστική αξία του ανεξόφλητου στο τέλος του έτους και ενοποιημένου μεταξύ και εντός των τομέων της γενικής κυβέρνησης».

Αναλυτικότερα, στην Ελλάδα το ποσοστό από το 2000 έως και το 2008 είναι περίπου 100 ενώ σημειώνεται ραγδαία αύξηση το 2011 με ποσοστό 180%. Το 2012 το ποσοστό μειώνεται κατά 20 μονάδες και ανέρχεται στο 160%. Από το 2013 έως και το 2019 ακολουθεί σταθερότητα με το ποσοστό να είναι στο 180% του Ακαθάριστο χρέος της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Ωστόσο η κορύφωση σημειώθηκε το 2020 με το ποσοστό να ξεπερνάει 200%. Από την άλλη πλευρά στην Αυστρία ο ρυθμός είναι πιο σταθερός, Από το 2000 έως και το 2008 είναι περίπου στο 70%, από το 2009 και έως το 2018 είναι περίπου 80%.

Σημειώθηκε μια μικρή κάθοδος το 2019 όπου το ποσοστό ήταν περίπου 70% και ξανά επέστρεψε τα επόμενα δύο χρόνια στο 80%.

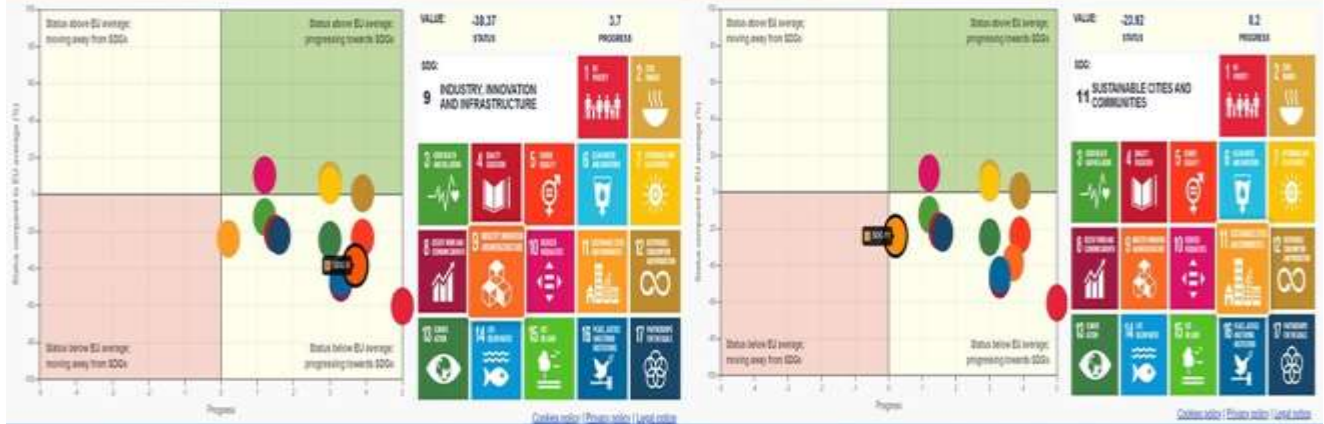
Δείκτης 17.2

Τα δεδομένα του δείκτη «Επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια» απεικονίζεται ως ποσοστό του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος και αφορούν τα έτη από το 2008 έως και το 2020. Για τον δείκτη που βρίσκεται προς ανάλυση έχουν εξαχθεί πληροφορίες από τον Οργανισμό Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη. Στην Ελλάδα το 2008 το ποσοστό ξεπερνούσε το 0,2% ενώ το 2013 ήταν κοντά στο 0,1%. Ακολούθησε σταδιακή αύξηση τα επόμενα έτη ενώ μια απότομη μείωση σημειώθηκε το 2016 όπου επανήλθε στα αρχικά επίπεδα στο 0,2%. Το 2017 και το 2018 τα ποσοστά χαρακτηρίζονται από καθοδική πορεία ενώ από το 2019 έως τι 2020 από ανοδική πορεία. Στην Αυστρία, το ποσοστό ενώ το 2008 πλησίαζε το 0,45% μειώθηκε ραγδαία το 2009 αγγίζοντας το 0,3% και την επόμενη χρονιά. Από το 2011 μέχρι το 2014 το ποσοστό ήταν μεταξύ 0,25% και 0,3%. Η κορύφωση της τιμής καταγράφηκε το 2016 όπου σχεδόν οχτώ χρόνια αργότερα το ποσοστό ξανά σκαρφάλωσε πάνω από το 0,4%. Ακολούθησε το 2017 μείωση με ποσοστό 0,3% και το 2018 με 0,25%. Σημειώθηκε έπειτα το 2020 ανοδική πορεία και ο δείκτης ξεπέρασε και πάλι το 0,3%

Παράρτημα

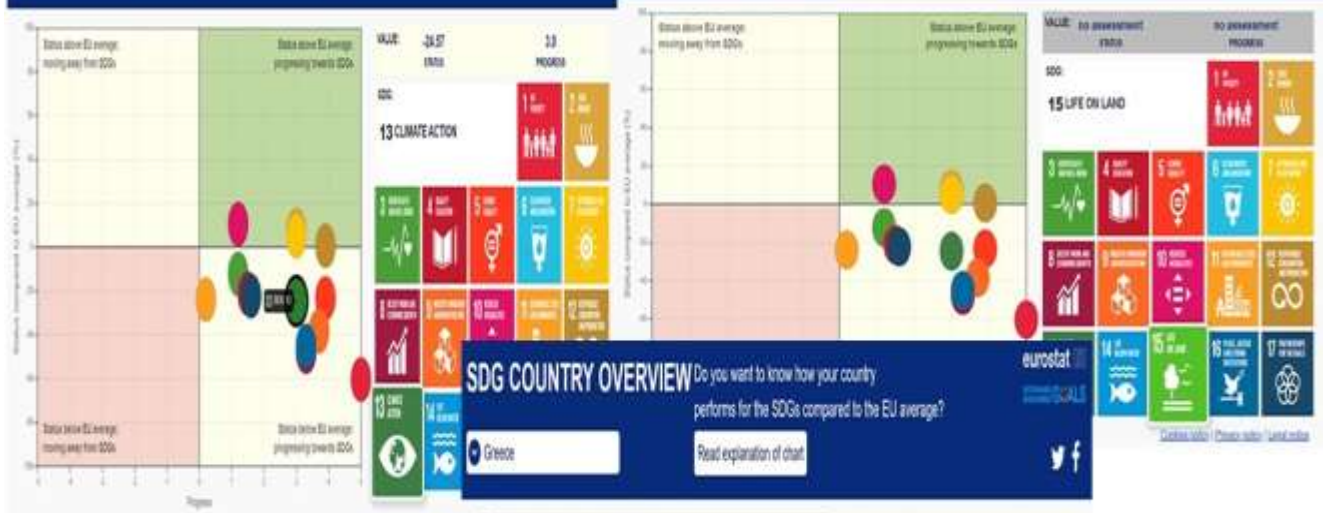
SDG COUNTRY OVERVIEW Do you want to know how your country performs for the SDGs compared to the EU average?

europa.eu

europa.eu

europa.eu

europa.eu

<https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/sdg-country-overview/>

Εξήγηση εικόνων

Οι ΣΒΑ στο πράσινο τεταρτημόριο (πάνω και δεξιά) δείχνουν ότι το καθεστώς είναι πάνω από τον μέσο όρο της ΕΕ και η χώρα προχωρά προς τους ΣΒΑ.

Οι ΣΒΑ στο (κατώτερο) κίτρινο τεταρτημόριο (κάτω και δεξιά) σημαίνουν ότι η χώρα προχωρά προς τους ΣΒΑ αλλά το καθεστώς είναι κάτω από τον μέσο όρο της ΕΕ.

Οι ΣΒΑ στο (άνω) κίτρινο τεταρτημόριο (πάνω και αριστερά) δείχνουν ότι το καθεστώς είναι πάνω από τον μέσο όρο της ΕΕ, αλλά η χώρα απομακρύνεται από τους ΣΒΑ.

Οι ΣΒΑ στο κόκκινο τεταρτημόριο (κάτω και αριστερά) σημαίνουν ότι το καθεστώς είναι κάτω από τον μέσο όρο της ΕΕ και ότι η χώρα απομακρύνεται από τους ΣΒΑ. (Τα υποκείμενα δεδομένα προέρχονται από την έκδοση του 2023 «Αειφόρος ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Έκθεση παρακολούθησης σχετικά με την πρόοδο προς τους ΣΒΑ σε ένα πλαίσιο της ΕΕ».)

Συμπεράσματα

Εν κατακλείδι, η κατάσταση κάθε ΣΒΑ σε μια χώρα είναι η συγκέντρωση όλων των δεικτών του συγκεκριμένου στόχου, σε σχέση με τον μέσο όρο της Ε.Ε. Είναι ένα σχετικό μέτρο, το οποίο εξαρτάται σε ένα βαθμό και από τις φυσικές συνθήκες και τις ιστορικές εξελίξεις της κάθε χώρας. Η βαθμολογία της προόδου κάθε ΣΒΑ σε μια χώρα βασίζεται στους μέσους ετήσιους ρυθμούς ανάπτυξης όλων των αξιολογούμενων δεικτών του συγκεκριμένου στόχου.

Όλες οι δράσεις που έχουν γίνει ανά τα έτη και συνεχίζουν να γίνονται έχουν θέσει ένα γερό θεμέλιο για την επίτευξη της βιωσιμότητας τόσο σε εθνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Εννιά χρόνια μετά τη διακήρυξη των ΣΒΑ (2015) και μόλις 6 χρόνια πριν το 2030 (το χρονικό σημείο που έχει θέσει η Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών για την επίτευξή τους), η ελληνική Πολιτεία έχει πολύ δρόμο να διανύσει. Δεν έχει ακόμη χαράξει στρατηγική για την επίτευξη πολλών Στόχων αλλά και όπου το έχει κάνει, παρατηρούνται ελλείψεις στην εκτίμηση των αναγκών, στον σχεδιασμό και στις διαδικασίες που ακολουθούνται για το σκοπό αυτό.

Ωστόσο σύμφωνα με το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας «Η διεθνής κοινότητα παραμένει σταθερά προσηλωμένη στην επίτευξη των SDGs έως το 2030, καθώς οι Στόχοι εστιάζουν στο να μην «μείνει κανείς πίσω» («leaving no one behind») και στην άρση των ανισοτήτων κάθε είδους. Η Ελλάδα συνέταξε και παρουσίασε την 1η Εθνική Εθελοντική της Αξιολόγηση στον ΟΗΕ (Voluntary National Review – Greece 2018), στη Νέα Υόρκη. Ενώ τον Μάιο του 2019, σε συνεργασία με την ΕΛΣΤΑΤ ολοκληρώθηκε μία αρχική επιλογή δεικτών για την ποσοτική αποτίμηση της προόδου της χώρας, από το διεθνές πλαίσιο δεικτών SDGs και τη Eurostat».

Βιβλιογραφία

- Γ. Παπακώστας, 2022, *Συμμετέχοντας στη Σύνοδο για την αειφορία για ένα βιώσιμο μέλλον*, Διαθέσιμο σε: <https://e-thessalia.gr/symmetechontas-sti-synodo-gia-tin-aeiforia-gia-ena-viosimo-mellon/> (Πρόσβαση: 19/11/2023)
- Γραφείο Αντιπροσωπείας, Ε. Έ., Διαθέσιμο σε: <https://www.undp.org/european-union> (Πρόσβαση: 26/10/2023)
- Εθνικό Σχέδιο Δράσης Για Την Ισότητα των Φύλων 2021-2025, Διαθέσιμο σε: <https://isotita.gr/wp-content/uploads/2021/12/ΕΣΔΙΦ-2021-2025.pdf> (Πρόσβαση: 09/11/2023)
- Ελληνική Στατιστική Αρχή, Διαθέσιμο σε: <https://www.statistics.gr/sdgs-useful> (Πρόσβαση: 10/09/2023)
- Ελλάδα: Στόχοι Βιώσιμης ανάπτυξης 2030, Δείκτες και Στατιστικές, Διαθέσιμο σε: https://www.statistics.gr/documents/20181/18146746/sdgs_2023_GR_web.pdf/a17695e2-6745-308d-3770-7476378a50a6 (Πρόσβαση: 15/10/2023)
- Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, Υδάτινο και θαλάσσιο περιβάλλον, Διαθέσιμο σε: <https://www.eea.europa.eu/el/themes/water/intro> (Πρόσβαση: 19/11/2023)
- Ευγ. Βαθάκου, 2023, *Οι Στόχοι Βιώσιμης Ανάπτυξης ως εργαλείο ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας των ΜΚΟ: Προοπτικές και προκλήσεις*, Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής, Διαθέσιμο σε: <https://www.eliamep.gr/publication/oi-stochoi-biviosimhs-anaptyxhs-ws-ergal/> (Πρόσβαση 18/11/2023)

- EUR-Lex Πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, Διαθέσιμο σε: <https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/summary/minimum-requirements-for-water-reuse.html> (Πρόσβαση: 16/11/2023)
- Voluntary National Review 2018 Greece, Διαθέσιμο σε: https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/19378Greece_VNR_Greece_2018_pdf_FINAL_140618.pdf (Πρόσβαση: 25/10/2023)
- Voluntary National Review 2022 Greece, Διαθέσιμο σε: <https://hlpf.un.org/countries/greece/voluntary-national-review-2022> (Πρόσβαση: 25/10/2023)
- State of Health in the EU, Ελλάδα, Προφίλ Υγείας 2021, Διαθέσιμο σε: https://health.ec.europa.eu/system/files/2022-01/2021_chp_gr_greek.pdf (Πρόσβαση: 20/10/2023)